

بیا بدانشاء الله تعالى وسو کنند در نفرین و لغن بر قاتلان الحضر و یکدیگر را عزیزت گویند
در مصیبت انجناب بگویند اعظم الله اجورنا و اجورکم عصاینا بالحق بن علیه السلام
و جعلنا و اباکم من الطالبین بشاره مع ولیه الامام المهدی من آل محمد علیه السلام
و شایسته است در این روز مقل بخوانند و یکدیگر را بگریانند و اینست که چون حضرت
موسوی علیه السلام ماموشد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزی که در وقت ملاقات
بین ایشان مذاکره شدن بود که انما لحدث نموی برای حضرت موسی مصیبتها و بلاها اینکه بر آل
محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریه کنند و رو سفید گردانند و ایشان در و اینست که از
این عمارت که گفت در دیوار خدمت بر المؤمنین علیه رسید صحیفه بیوت او در دست خود
واملا پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقل نام حسین
و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد و زاوکی باری میکند و زاوکی با او شهید میشود گویم
کرد الحضر گریه معنی و مرگ گریه در اوست فخر گویند که گشته اند گدازش بر حضرت علیه السلام در آنچه بر
میگردد لکن محل زانجا پیش نیست هر که خود در جمع کند بکت در وقت بی همه رگی نه بپزید
نزد قبر امام حسین باشد و مردم را اب هد مثل کئی بات که شکر حضرت را بناید شد و با جناب
در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید پس از هر مرتبه فضیلت دارد و نوشته شده که
خداوند در حق نظر رحمت بسو و کند و سبب برای هر مرتبه است که در آنست بسبب با غلوه عشرت
بلکه طاهر است که خواند باشد مؤمن بعضی وقت نشاند و شیخ نجباء تدبیر ایشان از حضرت علیه السلام
علیه چهار رکعت نماز و دعائی نقل کرده که در این روز وقت است که در بعضی از روزها هر روز
ذکر نکرد و هر کجا البت بر آمد در جمع نماید در هر یک سینه است که در چهار روز بخواند
کنند و خوردن و آشامیدن که قصه در روز کند در روز چهار رکعت هر وقت که بکشد
که اهل مصیبت بخون مشرب است با شکر و در وقت ان الله دشمنان این است که در هر روز
میوشند و بنام در یکت باشد از من بعد از آنکه حضرت علیه السلام صیبت و حال مجلی

(عزوت ناره)
غالب در دست سید امین
وار شده که برای مصیبت
از آن حضرت نام خود بخوان
بر هر روز که از اول شود از
وقت تا خانه منقلب
تسکینت عن این آل قبل
تا ماصف صفا لا ترفعهما
تجویر حیا و الامنا صفت
بسیک از نهامی
بسیک و مال بنالد پس بید
تجویر و مال بنالد پس بید
فان اول در حق و نایان
مندی و بندان از او در
و بعضی گفته اند که کتاب
است بعل و از حق نام باشد
که راه در آن زمان است
و بر عمل کند که صاحب
فقط نمکی که در مالک
بالول و بخواند در آن
قوانین است

اعمال روز عاشورا

روز را دعا فرستد و بهر آنکه روزی در روزها و روزها در روزها
 برای برکت و شهادت بر قتل آنحضرت و روز میلادشند و احادیث بسیار در فضیلت این روز
 و روز ائمه ابراهیم و سید بن طاووس از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در فضیلت این روز
 این دو روز و خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضاً بنی امیه علیههم اللعنه از برای برکت
 از وقت سال زادروز عاشورا در خانه زخیره میگردانند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقول است که هر که بکشد سی و هجده روز در روز عاشورا و بیگاری نرود و دستها را
 دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا در روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد و در
 روز قیامت زادروز فرج سرور و شادی او گرداند و دیده اش در شبست نماز روشن کرد و هر که
 عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود را از روز چیزی زخیره کند خداوند آن زخیره را بر او مبارک
 نگذارد و در روز قیامت با برند و عیب الله بن زیاد و عمر بن سعد علیههم اللعنه محسوس گردید پس باید
 که در روز عاشورا در مشغول کاری از کارها و دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد
 و اگر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت را بدارند و مشغول باقی باشند چنانکه در فاقه عزیزین
 اولاد واقارب خود پشاشند و روز از روز مالک کند از خوردن و آشامیدن آنکه قصد روزه کند
 و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشیرت باشد و روزه تمام نداد مگر آنکه در خصوص روزه
 روزه واجب باشد که باید رعایت آن را و واجب باشد که از روزه روزه باید بگذرد و در آن
 روز از وقت در خانه زخیره نکند و نخندد و مشغول طهور واجب نکرد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت
 لعن کند و بگوید اللهم العن قتلک لعین علیک السلام مؤلف گوید از کلام این بزرگوار
 معاوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 است اندر صاحب شفا الصادق در شرح بن فخر از زیارت عاشورا اللهم انی هذا یوم
 بزرگ است بنوا میانه کلام از این مقام بیخنده ملخص آنکه بزرگ بنی امیه با این یوم است
 و این را که بزرگ است که زخیره قوت از وقت را در این روز است شمرند و آن از وقت تا سال

علاوه بر این که روز عاشورا را روز برکت میگویند و هر که در این روز دعا فرستد و بهر آنکه روزی در روزها و روزها در روزها برای برکت و شهادت بر قتل آنحضرت و روز میلادشند و احادیث بسیار در فضیلت این روز و روز ائمه ابراهیم و سید بن طاووس از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در فضیلت این روز این دو روز و خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضاً بنی امیه علیههم اللعنه از برای برکت از وقت سال زادروز عاشورا در خانه زخیره میگردانند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بکشد سی و هجده روز در روز عاشورا و بیگاری نرود و دستها را دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا در روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد و در روز قیامت زادروز فرج سرور و شادی او گرداند و دیده اش در شبست نماز روشن کرد و هر که عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود را از روز چیزی زخیره کند خداوند آن زخیره را بر او مبارک نگذارد و در روز قیامت با برند و عیب الله بن زیاد و عمر بن سعد علیههم اللعنه محسوس گردید پس باید که در روز عاشورا در مشغول کاری از کارها و دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و اگر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت را بدارند و مشغول باقی باشند چنانکه در فاقه عزیزین اولاد واقارب خود پشاشند و روز از روز مالک کند از خوردن و آشامیدن آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشیرت باشد و روزه تمام نداد مگر آنکه در خصوص روزه روزه واجب باشد که باید رعایت آن را و واجب باشد که از روزه روزه باید بگذرد و در آن روز از وقت در خانه زخیره نکند و نخندد و مشغول طهور واجب نکرد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعن کند و بگوید اللهم العن قتلک لعین علیک السلام مؤلف گوید از کلام این بزرگوار معاوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله است اندر صاحب شفا الصادق در شرح بن فخر از زیارت عاشورا اللهم انی هذا یوم بزرگ است بنوا میانه کلام از این مقام بیخنده ملخص آنکه بزرگ بنی امیه با این یوم است و این را که بزرگ است که زخیره قوت از وقت را در این روز است شمرند و آن از وقت تا سال

الْوَرُثَةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمَامُ الْهَادِي الرَّكِي وَعَلَىٰ أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِغِيَاظِكَ
 وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِحِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُعَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَبْنِي مَا بَعِيَتْ وَيَتِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارُ
 فَامْتَدَّ عَظَمَتُكَ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمَصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 أَجْتَمِعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ قَاتِلُ الْبِدْعِ وَالْجُحُودِ وَمَسَاوِمِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 وَبِحَبَابَةِ عَيْتِكَ وَعَلَىٰ بَابِكَ الظَّالِمِينَ الطَّيِّبِينَ الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَىٰ زَادِهِمُ الْهَدَاةُ
 الْهَدْيِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي وَعَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ رُوحِكَ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَىٰ زُيُوتِكَ
 وَعَلَىٰ ثُرَيَّاتِهِمُ اللَّهُمَّ لِيَهْدِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَدِينًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي يَا
 أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَابِ الشَّهِيدِ يَا أَخِي الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي
 هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ حَيْثُ كُنْتُ وَسَلَامًا
 سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ يَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَىٰ الْمُسْتَهْدِينَ مَعَكَ
 سَلَامًا مُتَّصِلًا أَتَّصَلُ بِسَبَلِ وَنَهَارِ السَّلَامِ عَلَىٰ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ شَهِيدِ السَّلَامِ عَلَىٰ
 بَعْلِ بْنِ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَىٰ الْعَبَّاسِيِّينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَىٰ الشَّهِيدِ
 مِنْ وَلَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَىٰ الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ الْحَسَنِ السَّلَامِ عَلَىٰ الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ
 الْحَسَنِ السَّلَامِ عَلَىٰ شَهِيدٍ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامِ عَلَىٰ قَبْلِ مُسْتَهْدٍ مَعَهُمْ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمُ عَنِّي حَيْثُ كُنْتُ وَسَلَامًا عَلَيْكَ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيَّةُ وَوَلَدِكَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَجْهَ الْحَسَنِ
 لَكَ الْعَرَبِيَّةُ وَوَلَدِكَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي حَسَنَ لَمَعَتْ لِعَرَبِيَّةٍ قَدِيدِ
 حَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيَّةُ فِي أَحْبَابِكَ الْحَسَنِ يَا مَوْلَانِي
 يَا عَبْدَ اللَّهِ رَضِيفَ اللَّهِ وَصَهْفَكَ رِجَانِ اللَّهِ وَجَارِدَهُ وَبِكَلِّ صَهْفِ وَجَارِدِ قَرْنِ قَوْلِهِ
 فِي هَذَا الْوَقْتِ نُنْشِئُ لَكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىٰ أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ التَّارِكَةِ

قَطَّنَا الْغَوَابَاتِ التَّكْوِينِ
 تَهْوِيهِ تَحْتِنَا الْأَوْثَانِ
 فَالْتَقَى اللَّامُ عَلَى الْأَمْرِ
 فَالْتَقَى رُبِّي الشَّرْحَ لِي تَدْعِي
 تَنْجِيهِ لِي أَمْرًا وَأَسْأَلُ
 تَنْجِيهِ لِي مِنْ لِيَاكَ تَجْتَمِعُ
 تَنْجِيهِ لِي مِنْ كَلْبَتِهِمْ
 تَنْجِيهِ لِي مِنْ بَعْضِ نَفْسِي
 تَنْجِيهِ لِي مِنْ بَعْضِ نَفْسِي
 كَمَا لَسْتُ بِكَ فَلَا تَدْعُ
 فَلَا تَنْجِيهِ لِي مِنْ
 لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ سُلَيْمَانَ
 أَنْصَلْتُكَ عَنْ عَيْنِ عِلْمِي
 تَنْجِيهِ لِي مِنْ بَعْضِ نَفْسِي
 وَوَلَدِ رَجِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّى
 فَكَلِّمْ صَفَى اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 مَوْلَانِي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
 رَبِّي الْعَفْسِيُّ الْعَظِيمُ
 رَبِّي نَوْشَرُكَ وَهَسْبُكَ
 وَمَوْلَانِي

اعمال ماه صفر

تَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مَجِيبٌ رُوَيْبِطٌ وَنَجْمٌ بِقَوْلِ جَمِيٍّ اَزْ عَلِيٍّ اَدْرَسَالُ نُوُ
وَعَهَارٍ يَارُوذٍ وَارُوذٍ قَمِ مَسَالُ نُوُ وَيُحْيِيكَ اِنَّ الرَّاْسَةَ الْفُطُهَاءَ مَبْكُفْتَدِ حَضْرَا مَامَر

زین العابدین علیه السلام فصل هشتم در ماه صفر است از زیارت حضرت فرمود

بِذَلِكَ اِيْمَاءٌ مَعْرُوفٌ بِمُحْسِنٍ وَرَبِّي رَفَعُ نَحْوَتِ هَيْجٍ جَبْرُهَا وَتَصَدَّقُ وَادْعِيهَا اسْتَفَانَا
وَارُوذٍ نَبِيَّتٌ اَرْكُو خَوَامِدُكَ مَحْفُوظًا مَانْدَانِ بِلَا هَاي نَاوَلِدُ دِي اِيْمَاءُ دَرُورِ دِنْدَه مَرْتَبِي خَوَانِد
چنانکه حدیث فضیله فرمود باشد بید الفوی باشد بدی الحال با عزیز با عزیز کاند
يَعْتَظِيكَ جَمِيْعُ خَلْقِكَ فَاكْفِي سِرَّ خَلْقِكَ بِالْحُسَيْنِ بِالْحُسَيْنِ يَا مُنِيْمُ يَا مُفْضِلُ يَا اِلَهَ الْاَلَمِ الْاَلَا
اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاَنْجِنَا اِلَهَ وَتَجَنَّبْنَا مِنْ الْعَمِيْمِ وَكَذَلِكَ يُفِي الْاَوْثِيْقَانِ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الظَّاهِرِيْنَ وَسَبَّ دَعَايَ بَرَايَ هَلَالِ اِيْمَاءُ رُوَيْبِطُ

روز اول سنه سی و هفتم شروع بچنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بود

سربار لشکر سیدالشهدا علیه السلام را وارد مشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار

دارند آن روز اسکه نازم بشود در آن حران به کانت ملائم بالاعراب تعدد هاهامو

بالشام من اجناد هاهام و در این روز و بتولی و زینم سنه صد و بیست و یکم بدین علی

بن الحنفین شهید شده و زینم سید بن طاووس از کتب صحابنا الامامیه تفکر کرده که کتب

در این روز در کتب نماز در کتب اول حد و ثانی حد و در دو حد و فوجد بخواند و بعد از

سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اللهم العن ال ای سفیان و صد مرتبه

استغفار کند این حاجت در این خواهد روز هفتم بقول شهید و کعبی و دیگران بقول شیخین

در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام و افسد روز بیست و

روز در کربلا و بقول شیخین روز رجوع حرما امام حسین علیه السلام از شام بمدينه و روز در کربلا

در کربلا شهادت است بکربلا یحیی بن زینار امام حسین علیه السلام و اول نهار حضرت است و زیارت

شهرت در روز شهادت و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود علامان مؤمن پنج چیز است

من طلب الامنه و انان ان
حضر مودعین کعبه علیها
محل شده که نماز این
فرمود روز اول این روز
تویدت
نوییدت
الله علیک و الله علیک
عبدی الرقیب و علی الدین
و اعوذ بک من قور الحزنه
یا ام ایام ایام ایام
ایام ایام ایام ایام
من طلب الامنه و انان ان
حضر مودعین کعبه علیها
محل شده که نماز این
فرمود روز اول این روز
تویدت
نوییدت
الله علیک و الله علیک
عبدی الرقیب و علی الدین
و اعوذ بک من قور الحزنه
یا ام ایام ایام ایام ایام
ایام ایام ایام ایام

نجاه و بركت نماز فریضه و نافله در شب رو کند از درون و بیرون اربعین کردن و
 انگشتر بر دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحيم
 را بلند گفتن و شیخ زکریا یوسف صاحب زیارت مشهور این روز را از حضرت صادق علیه السلام
 نقل کرده ما انشاء الله از در باب زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام در روز وفات او و هشتاد
 سه هزار و هفتاد و دو سال حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه است و در وفات روز
 دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات من عمر بسیار کثیر بیست و سه سال بود چنانکه
 از سن شریفتر گذشت و چون حضرت را زلزله و بیدار شدن پس در سال و ده که مردم را دعوت
 بخدا پرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که در پی هجرت فرمود و در سال هفتم هجرت وفات فرمود
 و امیر المؤمنین علیه السلام متوجه غسل و نحووظ النفس فرمود و بعد از تسبیح و تکفین بر پنجاب کف
 پس در شبه رسته احطاب آمد و بدین نام و این حضرت نماز گذاروند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 اینجا از او حجره ظاهر در همان محل که از دنیا رفتند و چون ساختن از آن بر خاک و خاک
 است که چو از درون پیغمبر فرود می شد هر حصه فاطمه سکون آمد گفت ای انس چگونه نفس شرافت کرد
 که خاندان پیغمبر استیلا الله علیه بر پروردگار گشت و فرمود لها ابناه ابجاب ربنا عاده
 یا ابناه من ربهم اذناه الخ و لیس ما قبل ای دو جهان ز پروردگار زنده خاندان نبی
 و بر دایه شیر است که انقدر دشتی انخاله پاله ان قبر مطهر گرفت و بر دهنگان گذاشت گفت

مَاذَا عَمِلَ الْمُتِّيمُ رَبِّدَ أَحَدٍ	أَنَّ لَا يَمُوتُ مَدَى الزَّمَانِ عَمَلِيَا
صَبَّتْ عَلَى مَصَابِتِ لَوَائِهََا	صَبَّتْ عَلَى الْإِبْرَاهِيمِ صِرْتِهَا يَا يَا
شیخ یوسف شافعی در کتاب التظیم نقل کرده که	بنام روز دوشنبه بد کافر فرموده
أَنْ تَلْقَى بِحَدِّكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ	أَنْ كُنْتُ لَمَعَ صِرْحِي قَبْدًا يَا
صَبَّتْ عَلَى مَصَابِتِ لَوَائِهََا	صَبَّتْ عَلَى الْإِبْرَاهِيمِ صِرْتِهَا يَا يَا
عَنْ زَيْنِ الْعَبْدِينِ فِي حَجَّتِهِ	لَا أَخْشَى مِنْ حَبْرٍ وَسَكَتِهَا يَا يَا

☆ اربعین ما او هر ☆
 ایضا انچه وقت استخوان از آن لایه
 و در شرح شام بخواند در خاک
 نوشته است که در سال ۲۲۰ هجری
 صلوات الله علیه نقل کرده
 و در صفت آن روز
 و اینست که در آن روز
 با این سخن منسک است
 چون در آن روز
 و اینست که در آن روز
 و اینست که در آن روز
 و اینست که در آن روز

عها انت و روز پانزدهم است و چو روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه بوده
 این روز و ذوالقائم حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافت خود
روزی وازی هم بقول جناب کلینی و معوردهی مشهور بین عامه و لادت با
 سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت
 اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرین و در دوم سه مرتبه توحید در این روز
 نیز آنحضرت بمدینه و زود فرمود و شیخ فرمود که در مثل چنین روز از صدقه صدقه می و در وقت
 مرغان منقوش شد و ز چهار روز هم **شصت** چنانچه از پیوسته بدست گشت هم
 شافعی و در اخبار الدول است که هر چه در آن کتب بحسب حوزان از دنیا رفت بنانه اشرا
 بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزیل به میباشد و سنین عمرش
 هفت سید بود و خلافتش سه سال نه ماه طول کشید تا شهری **شصت** هجری لادت
 حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سبب است با ائمه ائمه است و پیدا نظر کرد که در مشایخ
 شب نیز قبل از هجرت بیکن از معراج آنحضرت بود و در هفتاد هجری بیست هجری بین شما در
 و روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله است معروض
 السنه ولادت با سعادت نشد و بیکه معطر در خانه خود آنحضرت و افشاد در روز جمعه در وقت طلوع
 فجر در عام الفیل در ایام سلطنت نو چیران غارت و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و با عتد و با غنای حضرت شرافت نیز روزگرمه باز با بجه اینه پند
 روز پانزدهم است و از برای آن چند عمل است و در حساب و در روز ولادت حضرت خاتم الانبیاء
 است و در این شب که هر که این روز را روز بدارد ثواب و روز یک سال خدای سبحان و بسیار
 روز یکی از آن چهار روز است که در آن سال بفضیلت روز ممتاز است که چهار روز
 رسول صلی الله علیه و آله از بیک روز چهارم زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام نیز در روز
 حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرمود و بیاید انک اندوه و زیارت از آن پنجم

شکای علی فلان بن فلان
 شب پانزدهم خلقت پیوسته
 از آن جمیع روزها از آن
 انصاف با آن میل است با اول
 از آن جمیع روزها از آن
 و بر همان جهم از آن
 انک با فلان بن فلان
 لا تا کل فلان بن فلان
 تمام آنحضرت در وقت
 بیست هجری بیست هجری
 عتد و با غنای حضرت
 شرافت نیز روزگرمه باز
 جعفر صادق علیه السلام
 حضرت شرافت نیز روزگرمه
 انک اندوه و زیارت از آن
 بیاید انک اندوه و زیارت
 از آن پنجم

(خواندگان فائز)

(در اعمال و نماز عید)

از بیست و نهم تا سی و یک روز از ماه رمضان است تا اعمال هر ماه نو چند
مناسبت است اول روزه دوم خیرات صدقک بر مؤمنین ستم زیارتان در دنیا و آخرت بر

کیفیت زیارتان * (فصل بیادهم) * حضرت بعد از این

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است تا اعمال هر ماه نو چند
چیز است اول خواندن دعاها و منقوله در وقت رویت هلال که بهترین آنها دعا چهل
سوم صحیفه کامل است که در اول ماه رمضان ذکر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره
دفع در چشم ستم اندکی بپرخوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن آن در اول
هر ماه امید است که اجتناب از آن ماه روزه چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر
رکعت بعد از حمد و سوره انعام بخواند و از حضرت عالی سوال کند که او را از هر چیزی و در آن
گرداند و نه بیند در آن ماه امری که مکروه و او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در هر
اول بعد از حمدی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمدی مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ
و بعد از نماز صدقه کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حضرت عالی بخرد و از بعضی
روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ نَّابِئَةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلَّمَهَا
اللّٰهُ وَذُقْهَا و یَعْلَمُ مُسْتَفْرِّهٖا و مَسْتَوِدْعَهَا کُلٌّ فِی کِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ
اِنْ یَسْئَلْکَ اللّٰهُ یَضُرُّ قَلًا کَایْفَ لَهٗ اِلَّا هُوَ وَاِنْ یُرِیدْکَ یَجْعَلْ قَلًا ذَاذَ لِفَضْلِہِ یُصِیْبُ
بِہٖ مِنْ نَّسَائِمٍ مِنْ عِیَادِہٖ وَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَجَّ عَلَ اللّٰهُ بَعْدَ خَیْرِ نَسْرِ
مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیْلُ وَا قُوْمٌ مَّرِیْطٌ لِی اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
بَصِیْرٌ بِالْعِیَادِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّیْ اَنْزَلْتُ اِلَیْکَ
مِنْ خَیْرِ قَضَیْرٍ رَبِّ لَا تَذَرْنِیْ فَرْدًا وَاَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ وَاَمَّا اَعْمَالِ عِیْدِ نُوْرُوْزِیْنَ چنان
است که شتر صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن
در روز اول خود را بپوش به بهترین بویها خوش خود را خوشو گردان و در آن روز در

صدق و عبادت و خیرات و صدقه
و خیرات از آنجا که در آن روز
ما شاء الله لا قوة الا بالله
حسب الله لا اله الا الله
یا لله فقد هدیت الی صراط
مستقیم و صلوات الله علیکم
و اهل البیت من الطاهین
(۱) در هر قطعه از این اشعار
در هر روز در قطعه اول
عقودت یازدهن الله و در
در روز یکشنبه یا در روز
و عبادت و خیرات و صدقه
و خیرات از آنجا که در آن روز
ما شاء الله لا قوة الا بالله
حسب الله لا اله الا الله
یا لله فقد هدیت الی صراط
مستقیم و صلوات الله علیکم
و اهل البیت من الطاهین
(۱) در هر قطعه از این اشعار
در هر روز در قطعه اول
عقودت یازدهن الله و در
در روز یکشنبه یا در روز
و عبادت و خیرات و صدقه
و خیرات از آنجا که در آن روز
ما شاء الله لا قوة الا بالله
حسب الله لا اله الا الله
یا لله فقد هدیت الی صراط
مستقیم و صلوات الله علیکم
و اهل البیت من الطاهین

(خواص ایت نیشان)

این ابرامپاشا مد هر در در آید بدنش باشد و عاقبت بخشد و از او بیرون کند و در هزار
از بد او و استخوانهای او و اگر در لوح در رد برای او مقدس شده باشد خوب نماید و بوی پرورد
که مزاجی فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد اب نیشان از آن بخت پاشا شد
او را فرزند روزی کرد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این اب بابت نیشان
فرزند از او بخواهد و اگر مرد و زن بخواهند یا دختر از آن اب پاشا شد مقصود است
بعل ای چنانچه حضرت علی مفراید **يَسَّاءُ لِمَنْ يَسَّاءُ اِنَّا نَا وَهَبْ لِمَنْ يَسَّاءُ الذَّكُورَ اَوْ بِنْتًا**
ذَكَرْنَا نَا وَاِنَّا نَا وَبِعَلِّ مَنْ يَسَّاءُ عَقِيْمًا یعنی حضرت علی میخشد هر که را خواهد دختران
و هر که را خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را
با ایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی در دست
داشته باشد از این اب پاشا صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر در چشم داشته باشد
و در چشمها خود قطره از این اب بچکاند و پاشا مد و چشمهای خود را از آن اب بشوید باذن
خدا تعالی شفا یابد و اشامیدن از آن اب بن دندانها را محکم گرداند و دندانها را خوشبو کند
و لعاب بن دندانها را بکند و بلبغ را بکند و تخمه و امثال سبب خوردن طعام و اشامیدن آب
زیانند و زندهای قوی و غیر آن مفاذی نگردد و در دست و در دست که هم زیانند و لذت
از آن نکشد و در دندان هم زیانند و در معده و کوم معده را از این اب بچکاند و محتاج بحجامت
و از مرض بواسیر و عارض بطن و بله و دیوانگی و خوردن و پستی رعافاتی و نجات یابد و کوز
و گرز بکشد و آب سبزه در دهان اش زول نکند و در دهان که موجب افسار روز و وقت است
و باشد و از عارض نگردد و از وسوسه های جنیان و شیاطین مفاذی نگردد پس حضرت فرمود
لله عليم انه فرمود که جبرئیل گفت هر که از این اب پاشا مد هیچ ردهانی که در مردم میباشد
بشاید باشد و جبرئیل از جبرئیل آنها کرد پس جبرئیل گفت بخند خداوند که ترا برای سر پاشا هر که
بنیان از برین بخورد و پاشا مد حضرت علی دلش را مملو گرداند از نور و شوق و الهام خود را

و این جناب که در دست
از آن اب پاشا مد هر که را
بخواهد و اگر مرد و زن
بخواهند یا دختر از آن
اب پاشا شد مقصود است
بعل ای چنانچه حضرت علی
مفراید **يَسَّاءُ لِمَنْ يَسَّاءُ**
اِنَّا نَا وَهَبْ لِمَنْ يَسَّاءُ
الذَّكُورَ اَوْ بِنْتًا
ذَكَرْنَا نَا وَاِنَّا نَا
وَبِعَلِّ مَنْ يَسَّاءُ عَقِيْمًا
یعنی حضرت علی میخشد
هر که را خواهد دختران
و هر که را خواهد پسران
یا جفت میگرداند برای
ایشان پسران و دختران
یعنی هر دو را با ایشان
عطا میکند و هر که را
خواهد عقیم و بیفرزند
گرداند پس حضرت فرمود
که اگر کسی در دست
داشته باشد از این اب
پاشا صداع او ساکن
گردد بقدرت الهی و اگر
در چشم داشته باشد
و در چشمها خود
قطره از این اب بچکاند
و پاشا مد و چشمهای
خود را از آن اب بشوید
باذن خدا تعالی شفا
یابد و اشامیدن از آن
اب بن دندانها را بکند
و بلبغ را بکند و تخمه
و امثال سبب خوردن
طعام و اشامیدن آب
زیانند و زندهای قوی
و غیر آن مفاذی نگردد
و در دست و در دست
که هم زیانند و لذت
از آن نکشد و در دندان
هم زیانند و در معده
و کوم معده را از این
اب بچکاند و محتاج
بحجامت و از مرض
بواسیر و عارض بطن
و بله و دیوانگی و
خوردن و پستی رعافاتی
و نجات یابد و کوز
و گرز بکشد و آب
سبزه در دهان اش
زول نکند و در دهان
که موجب افسار روز و
وقت است و باشد و از
عارض نگردد و از
وسوسه های جنیان و
شیاطین مفاذی نگردد
پس حضرت فرمود
لله عليم انه فرمود
که جبرئیل گفت هر که
از این اب پاشا مد هیچ
ردهانی که در مردم
میشاید باشد و جبرئیل
از جبرئیل آنها کرد
پس جبرئیل گفت بخند
خداوند که ترا برای
سر پاشا هر که بنیان
از برین بخورد و پاشا
مد حضرت علی دلش را
مملو گرداند از نور و
شوق و الهام خود را

در دل و وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینایی و
 باو عطا کند از کرامتها آنچه با حکم از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
 بر او بفرستد عشق و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بردارد
 و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات پاید و موجب شفا و جیع امراض او گردد مؤلف
 گوید که این روایت مشهور است بعد از آنکه بن عمر منتهی میشود و این سبب سندش ضعیف است و فقه برین
 شیخ شهید دیدیم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و
 سوره ها اما آیات و از کار و این روایت را برگردانده است که چنانچه بر اب نیشان فاتحه الکتاب و
 الکریمه قل یا ایها الکافرون سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 هو الله احد هر یک از هفتاد مرتبه و میگویند هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر
 و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و التمجید لله و لا اله الا
 الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زمان باشد و از آن آب پاشاند از جسی
 نجات پاید شرک بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است
 و اب بازان مطلقا مایه و است منفعته در او خواهد در نیشان بیارد و خواهد در غیر آن چنانچه
 در حدیث معنی پنجم به یومنین علیه منقول است که پاشا میپاشد آب آن را که پالند کند بدست
 و دردها از دفع میکند چنانچه حضرت پیغمبر پدید و نیز بر آب کرمین است و ماء الیخیر که بر
 بدیه عتق و بحر الشیطان و بر ریض علی قلوب کرم و نیت بر او آفرید یعنی سفید است
 بر شما از شما آیه برای آنکه پالند کردید شما از ایشان و پیر از شما و سوسنت زورده ای شود از حکم
 گرداند و ثابت گرداند بآن قدم پاشا را و در عمل نیشان بهتر است که اگر جمعی خوات هم یک مجز
 آن سوره ها و از کار و هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که بخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
 بیشتر است و در نیشاها بعد از بیست و سه روز که از نور روز بگذرد زهر بیاید داخل نیشان ماه
 رو میشوند و ماه نیشان بیست و سه روز است و از حضرت صادق علیه منقول است که در هفتم خزان

(از برای...)
 این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است
 و در حدیث معنی پنجم به یومنین علیه منقول است که پاشا میپاشد آب آن را که پالند کند بدست
 و دردها از دفع میکند چنانچه حضرت پیغمبر پدید و نیز بر آب کرمین است و ماء الیخیر که بر
 بدیه عتق و بحر الشیطان و بر ریض علی قلوب کرم و نیت بر او آفرید یعنی سفید است
 بر شما از شما آیه برای آنکه پالند کردید شما از ایشان و پیر از شما و سوسنت زورده ای شود از حکم
 گرداند و ثابت گرداند بآن قدم پاشا را و در عمل نیشان بهتر است که اگر جمعی خوات هم یک مجز
 آن سوره ها و از کار و هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که بخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
 بیشتر است و در نیشاها بعد از بیست و سه روز که از نور روز بگذرد زهر بیاید داخل نیشان ماه
 رو میشوند و ماه نیشان بیست و سه روز است و از حضرت صادق علیه منقول است که در هفتم خزان

... (ماه ها روای اب سفیر) ...

تایفه قنصلیه و آنروزه در پنج و ششم
بیانات کن در دو ماه جون
گفتن این میا و درم آنجه بود
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک
در هر یک و هر روز و هر یک

البته جمانت بکن و اگر بهتر نشود در چهاردهم بکن و اول خیزان نفر سیاه شود و چهار روز
است و آن نهمی و در است خیزان ماه نحسی است چنانچه در حد ممبر منقولست که در عهد
خضر صادق علیه السلام ماه خیزان بدان کور شد خضر فرمود که این ماهی است که خضر شود و پناه
تفرین کرد بر بنی اسرائیل در یک شب یک روز پیچید و هزار گنایان مردند و باز بستند معین
انخضر منقولست که حصعاً اجلاها از در ماه خیزان نزدیک میگرددند یعنی مو در آن بسیار باشد
و بدانکه ماههای و بنا بر هر یک از آنها و از ده است با این ترتیب تشریح اول
تشریح آخر کانون اول کانون آخر شباط از ریشسان اپار خیزان تموز ابابول و چهار
ماه زاسی میگردد که آنها تشریح آخر و ریشسان و خیزان و ابابولند و هفت دیگر شباط زاسی یک
میگردد و شباط از در سال توالی بیست و هشت میگردد و در سال چهارم که سال کبیسه است
است بیست و نه میگردد و سال ایشان سیصد و شصت پنجم و در بیست و تشریح اول که اول
سال ایشان است در ایستاهامه موقوف نوزده بر جبهه بران است تفصیلات در کتاب بخارا انوار
است و چنانچه ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ابراد نمودیم انهای

... (اباستی می در زیارات است) ...

و ششم است بر یافتند و چند فصلک یافتند مقدمه ای را اب سفیر است
چنانچه از سفر کنی سزاوارانکه روز و بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اخبار
نمائی و در شب زاپار و شب زابار و پنجشنبه را و اخبار کن از سفر کردن در روز
چهارشنبه و پیش از ظهر و جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نخس باشد در هر	زان حد کن تا نایابی هیچ رنج
سه پنج و سیزده باشد از ده	ببیت یک تا بیست چار بیست و پنج

و سفر یکی در حاق شهر و در حالیکه قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود
برای سفر کردن در این اوقات دعاها ای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی سفری

الحول ماوراء

﴿(در اوابقرائت)﴾

﴿(۳۰۸)﴾

اِنَّ اشْتَرَيْتَ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سَلامِي وَسَلَامَةَ سَفَرِي مَا مَعِيَ اللَّهُمَّ احْضَرْنِي وَاحْفَظْ
مَا مَعِيَ وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَبِأَخْوَدِ بِرْذَارِ
عَضَائِكَ أَزْجِبُكَ بِأَدَامِ نَلِغُ كَمَا رَوَيْتَ لَكَ رُوحِي رُودًا وَأَخْوَدِ بِرْذَارِ رِجْصَاةِ
بَادِي نَلِغُ وَبِجَوَانِدِ وَكَلَّا تُوَجِّهَهُ نِلْفَاءَ مَدِينَتِنَا وَاللَّهُ عَلِيٌّ مَا نَقُولُ وَكَيْلُ وَابْنِ دَرِيغِ وَصِصْ
خُصَاعِي أَوْزَا بِمَنْ كَرِهْنَا نَدَا زَهْرُ بَعْجِ رَدْدِنَا وَأَزْهَرُ دُرْدِ ظِلْمِ كُنْتَنَا وَأَزْهَرُ جِوَانِ صَاحِبِ هَرِي
نَابِغَانَةٍ خُودِ بَرْكَرْدِ رَوَابَا وَأَبْشَادِ هَفْطَادِ وَهَفْطِ مَلِكِ كَمَا طَلَبُ امْرِئِشْ كَنْدِ بِرْذَارِ وَأَبْجَرْ كَرْدِ
عَضَا زَا بَكْدِ آرْدِ وَنَشْ تَسَتْ كَمَا بَاعَامِ بِرْذَارِ رُودِ مَرْعَامِ دَرْدِ بِرْذَارِ بَكَرْدَانِ نَا اِنْمَكِ سَوِ
اِسْمِي نَسْدِ زِدْدِ وَغَرْقَشْدِ وَسُوخَتَنْ وَقَدْ كَرْتَنِي تَرْتِبًا فَا مَحَبِنِ عَلَيْهِ بَاخْوَدِ بِرْذَارِ وَرْدِ
بِرْذَارِ بَكُو اللَّهُمَّ هَذِهِ طِبَّةٌ قَبْرِ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيَّتِكَ وَأَبْنِ وَلِيَّتِكَ اتَّخَذْنَا
بِرْذَارِيَا أَخَافُ وَقَالَ آخَافُ وَبَاخْوَدِ بِرْذَارِ اَنْكَشِرْ عَقِيْقُ وَفِي رُجُوعِ وَخُصُوصًا نَكْشِرِي كَمَا
عَقِيْقُ اِنْ زِدْدِ بَاشْدِ وَبِرْكَطْرِ فَوْشِ نَشْرَ بَاشْدِ فَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ اَسْتَعِيْزُ بِاللَّهِ وَبِرْطُوفِ
وَبِكَشْرِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ سَيِّدِ بِنِ طَاوُسِ رَا فَا نَ اْلَاخْطَارِ رُوِيَ بَكْرَةَ رَابِعِ قَاسِمِ بِنِ عَلَا اِنْ صَافِي
خَادِمِ اِمَامِ عَلِيِّ النُّفِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا كُنْتُ خَصَّنْتَ طَلِيْبِي كَمِ اِنْ اِنْخَصَّرْتُ كَمَا بِرْذَارِ جَدُّشِ فَا رِضَا عَلَيْهِ
بِرُومِ فَرْمُو كَمَا بِأَخْوَدِ اَنْكَشِرِي اِنْمَكِ بَاشْدِ كَمَا نَكِبْتَشْ عَقِيْقُ زِدْدِ بَاشْدِ وَنَقَشِ نِكِبْنِ فَا شَاءَ اللَّهُ لَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ اَسْتَعِيْزُ بِاللَّهِ بَاشْدِ وَبِرْكَطْرِ بَكَرْدَانِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيِّ بَعْشِ كَمَا بِاشْدِ جَوْنِ اِنْ اَنْكَشِرْ
زَا بَاخْوَدِ دَرِي مَا نَ يَا بِرْذَارِ بِرْذَارِ وَوَاهِ زَا نَ وَبِرْذَارِ سَلامَتِي تُوْ نَا مَاضِيَّتْ وَبِرْذَارِ وَاحْفَظْ
كُنْتَنَا تَرْتِبَتْ خَادِمِ كُوْبِدِ بِرْذَارِ اَمَدَمِ وَانْكَشِرِي بَكَ حَضْرَةِ فَرْمُو بِرْذَارِ سَا بِنْدِمِ وَبِرْكَشْمِ كَمَا وَذَاعِ كَمَا جَوْنِ
وَذَاعِ اِنْخَصَّرْتُ كَمَا بِرْكَشْمِ وَوُورْشْدِمِ فَرْمُو كَمَا مَرَبْرُگَرْدَانِ جَوْنِ بِرْكَشْمِ فَرْمُو اِنْمَكِ صَا فَا كُنْتُمْ لَيْتِكَ
بَا سَبِيكَا فَرْمُو كَمَا اَنْكَشِرِي فِرْزِهِمْ بَا بِرْذَارِ بَاشْدِ بَدْرِي سَبِيكَا مَبَانِ طَوْسِ وَبِنِشَابُورِ شِيْرِي
بِرْخُو اِنْمَا خُورِ وَبِنُو قَا فَا لَهِ وَاصْحَ خَوَامِدِ كَرْدَانِ زِرْفَتِ تُوْ پِشِ بِرْذَارِ اِنْكَشِرِ اِبْتِ بِرْ بِنَا وَبِكُو مَوْلَا
مَنْ مَبْكَو بَا كَمَا زُورْشَوَانِ زَا وَبَا بِرْكَشْرَفِ نِكِبْنِ فَرْمُو اِنَّ اللّٰهَ الْمَلِيْكُ نَقَشْ كِنِي وَبِرْطُوفِ بِرْكَشْمِ

نقد علیه و فرمودن جمله
برین عنده رتبه و لا یستحق
علیه و لا یستحق
و این در خصوص
عصا از این گویند از هر بجمع رتبه و از هر چه چون صاحب هر
نابغانه خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب امزش کند برای و نا برگردد و
عصا را بکن آر دست است که با عامه بیرون رود و سرعامه در دست بگردانی نا اینه که شو
اسمی زرد زرد و غرقشد و سوختن و قدر که از تربت با ماحبین علیه با خود بردارد و در
برداشتن بگو اللهم هذه طيبة قبر الحبيب علیه السلام و لیتک و ابن و لیتک اتخذنا
بر ذالی آخاف و قال آخاف و با خود بردار انگش عقیق و فری و زج و خصوص انگشری که
عقیق آن زرد باشد و بر کفش نقش باشد ماشاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله و بر طرف
و بکش محمد و علی سید بن طاوس در افان الاخطار روایت کرده ز ابو محمد قاسم بن علا از صافی
خادم امام علی النوفی علیه السلام که گفت خصنت طلیبی کم از انحصرت که بر پارت جدرش فارضا علیه
بروم فرمود که با خود انگشری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نیکین ماشاء الله لا
قوة الا بالله استغفر الله باشد و بر گرد بگردانی محمد و علی بکش کرده باشند چون این انگش
ز با خود داری مان یابا از شر زان و راه زان و برای سلامتی تو نماز است و درین ترا حفظ
کنده تر است خادم گوید بیرون امدم و انگش من بکه حضرت فرمود هر رساندم و برگشتم که و ذاع که چون
و ذاع انحصرت کرده برگشتم و در و شدم فرمود که مرابگردانند چون برگشتم فرمود ای صاف گفتی لیتک
باسبیک فرمود که انگش فریره هم باید با خود داشته باشد بدرسبیکه میان طوس و نیشابور شیره
برخواورد خورد شود و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برود این انگش را بر بنوا و بگو مولا
من مگو با که در شو از راه و باید که بر کفش نقش نیکین فرموده الله الملک نقش کنی و بر طرف دیگر
نقش کنی و فرمودن جمله

﴿ (٣٠٩) ﴾ (در احوال سفارت)

﴿ احوال سفارت ﴾

المَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ذِي الْفَضْلِ الْعَظِيمِ انك من امير المؤمنين عليه الله الملك بوجوه خلافه
 بر انجناب برکت الله الواحد القهار نقش کرد و نگینش فروز بود و چنین نگین از ان
 همیشه از جواهرات درنده و باعث ظفر و غلبه میشود و در چنگها صاف گوید که در غم بسوزد و غم
 سوکند و در همان مکان که حضر فرمود بود شهر پیراه آمد و آنچه فرمود بود بعمل آوردم و شهر بر
 گشت چون از زیارت برگشتم آنچه گشته بود بخدمت انجناب عرض کردم فرمود که بچیز ماند
 نکندی اگر مواهی من نشان کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که بشی و طویله
 قبر شریف شهر پیر که گروهی از جنیان زیارت قبر انحضرت امد بودند ان نگین را در دست
 دیدند و نفس از گویانند فدا پس از از دست تو بیدار آوردند و در نزد پیمار می گذاشتند و ان
 امگش را در زبانی شنیدند بر همه پیمار خبر خود ایندند و پیمارشان صحت یافت پس انگش را بر
 سر بندند و تو در دست راست کرده بود ایشان در دست چپ کردند و از این طلبت
 بی کردی سبب ندیده و نزدیک بود با قوتی یافتی بر داشتی و الحال همراه تو است پیر پیر
 و از ایشان شرفی خومی فروخت و این با قوت صدقه ان چنان است که برای آوردن بود
 خادم گفت با قوت بسیار از بردم و ایشان شرفی فروختم همچنانکه میدم فرمود و از حضرت
 صادر و عشا منور نشکد که بخونداید اگر چه داد در هر شب سال مرگتان سال مرگتان
 پیوسته و بی یقین سمع جرد سیه تیر و صفتی تفکرت و کلامی کفر و انحضرت امام
 ذی العباد عالمی مرگ است که فرمود است سبزه برگها و بگویند کل را اگر جمع شوند برای
 صدمه بدین و انس شیرین و بی یقین سیه قوت سیه قوت سیه قوت سیه قوت سیه قوت
 شقی و شک و صحت و تهمتی و قوت کاتب حضرتی حضرتی در این زمین است
 زمین مسنی و سخن بی سخن شایان من قوت سخن قوت سخن قوت سخن قوت سخن قوت
 لا خوف و لا فزع و ان الله العالی اعظم مؤلف گوید که در اب سفارت است و آن
 در این حد است یکی که چند ادب اول آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود

مخاطبت که قاطب است
 بدان الله عسکرنا و حکیمان
 بجای آورد انهم انحصار
 بود انحصار کن از ان احوال
 نکود و در باره سفارت
 که در ان مقام دارد شده که چون
 نماز کند در کعبه یا تجرد
 انگش را با انجمن در دست
 و با از آن زمین از ان مقام
 مکتوبی نبی است حلالی و اعظمی
 من و منی و بنام خود
 ان مقام دارد شده حضرت
 بجا اندانین او شرفی را
 و بی یقین انجمن است
 یکی در این زمین است
 در کعبه حضرتی
 که در ان مقام
 در دست که بعد از ان

(در اوابن یاریت)

و اگر بخواهد از آن دست برینم
هدیه بگوید این نور در چشم
نورانی که از آن لایقند دارد
شما باین صفت با من تلف
نکند و برای ضعف چشم و
نویسد ایم نور را که در در
جله و باب سحر و جادو

در عظمت جلال قدر و جلال مرتبه نور و اینکه می بیند پندارن او را و پیشین کلام او را
و جواب میدهد سلام او را چنانچه همه اینها شهادت میدهد در وقت خواندن آن در دخول و در وقت
در محبت و لطفی که بشیعیان و زائران خود دارند و تا قبل در خوابهای حال خود و خلافتها که با
بزرگواران کرده فرموده های بچند که از ایشان نشیده و از ازارها و از پنهانها که از او بایشان یا
بجانشان و در و شان ایشان رسیده که برگشتن باز در دن ایشان است و اگر برستی در خود
نگردد قدمها بش از رفتن باز آفتد قلبش هر ایشان و چشمش گریان شود این روح تمام از آن است
و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاو و روایتی که علامه مجلسی در در بخارا از کتاب عبود
المجرب نقل فرموده اما اشعار سخاو و یکی شایسته است در آنحال تمثل باینها این است

و نیز شایسته است تمثل
شود باین اشعار
ما بعد ذلک و اذین ذلیل
بالباب بعد کف سائل
قد عر علی سوه حله
ما فعل فافعل غافل
یا اکره من رجاء راج
عن بابک لا یز و سائل

قالوا غدا تأتي ديار الحى
اصح مسرورا بلقيا هم
قالوا الذين العفون من شائهم
ارجوهم طورا و اخشاهم
قلت فلي تبت فما جلتى
لا سيما عن رجاهم
وكل من كان مطعاهم
ياي وجه انلقاهم
فجئناهم اسعى الى باهم

(و هر کوی)
شما چه ترا سکی نباید
گر من بودم آن تن فرستای
هم تنگی ز جبین خسته
بر شاخ گل هوان بکنه
خود را بخورد کشید از جل
پیش تو کشید ز سر زان
افکن نظری بر این تنگی
سنگ زین و زانم ز پیش
سجده (شده)

و اما آن روایت شریف چنین است که وقتی ابرهیم جمال که یکی
از شیعیان بود خواست خدمت علی بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم ساریان بود
و علی بن یقطین و زهره زین رسید بود و بجز ظاهراشان ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود
لذا او را راه ندادند اما قادر همانا علی بن یقطین بیج شرفند در مدخل خواست خدا حاضر شود
بن جعفر علیه شرف شو حاضر او را راه نداد و در و در بیرون خانه علی انحضرت را ملاقات نمود
عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بود که مرا راه ندادید فرمود بجهت آنکه راه نداد برادر ابرهیم
بجمال را و حضرت عالی با فرمود آنکه سعی تو را قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابرهیم تو را عفو نماید علی
گفت گفتم ای سید و مولای من ابرهیم را من در اینوقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه
است فرمود هر گاه شب خلوتی آنها بروی بقیع بدین آنکه کسی از اصحاب غلامان تو بفهمد در اینجا
شری بن کرده خواهد بدین شتر را سوار میشود بکوفه هر علی بن یقطین شب بقیع رفت

و همان شش را سوار شد باند که زمانی در خانه ابراهیم جمال رسید شتر را خوابانید و در آن
 گوید ابراهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابراهیم گفت علی بن یقطین بر در خانه من چه
 میکند فرمود برون بیا که امر من عظیم است و قم داد او را که اذن دخول دهد چو داخل شد
 گفت ای ابراهیم اقا و مو ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تواز من بگذری گفت غفر الله
 پس علی بن یقطین صورت خود را بر رخ آن گذاشت و ابراهیم را قسم داد که پادشاه و صورت من گذار و صورت
 مرا زیر پای خود نهال ابراهیم امتناع نمود علی و اقامه داد که چنین کند پس ابراهیم با بصورت علی بن
 یقطین گذار و رخ او را زیر پای خود نماید علی میگفت اللهم اشهد با و اهلها و اشهاد
 باش پس برون آمد سوار شد و همان شب پنهان برگشت و شتر را در دیخانه حضرت یونس جسد
 خوابانید آنوقت حضرت او را اذن داد بر جناح و زنده شد و سجده قبول فرمود و در خانه
 این خبر معلوم شد و که حضور خون بچه اندازد است و قم بوسید عینه خالیه و سانه بجا
 است و شیخ شهید فرمود که اگر زیارت کند و سجده کند و نیت کند که از برای خدا بجزد و هم که
 بشکر اینکه مرا با این مکان در پیدای خیر خود در بجه زدم مقدمه شدت یا حق است در کوفه
 داخل شد و مقدم داشتن پاری چپ در وقت بیرون شدن از آنجا در آن وقت که در آن
 ضریح مطهر بنویسند خود را بگویند بآن بچسباند و تو قم نکند و زیارت کند و نیت کند که
 که در شد و تک کردن بر ضریح و بوسیدن آن سیزده قدم در وقت زیارت پشت شش و در
 بقبر متور اینسان و ظاهر بن زب شخص بعضو است و چو زشت باشد زیارت در آن وقت که در
 راست را بصری بگذارد و بحال تفریح در آن کند پس چون بجه نیکان زده بخواند خداوند
 قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار فرود نماید و صبا کند زنده شود و روح برشته
 بسمت سر مطهر و در قبله بایستد و در خاکند چنانچه قدم پنداند در وقت خواندن نیت
 اگر عند گزند او وضعف و در دگر و در پاد و غمها پانزده قدم گمان بکشد روزی در وقت
 پیش از شروع در خواندن زیارت و در خیر است که هر که بکشد زیارت را در روزی که

(توسعه علاقه)
 فان ابدان او را در پیشگاه
 و از میل بچشم کشد و در آن
 شد که هر که در آن روز زیارت
 بخواند هر روز از غم خود
 و زنده شود و در هر روز
 روز یکبار بخواند از آن تا
 بصیرت بخواند از آن تا
 و در هر روز از غم خود
 رسیده برای در چشم او
 زنده باشد آنکه توسل
 بکنند آنکه در وقت زیارت
 در آن وقت که در آن
 بگویند که هر که در آن
 و در هر روز از غم خود
 در آن وقت که در آن
 در آن وقت که در آن
 در آن وقت که در آن

در اذان زیارت

لا اله الا الله وحده لا شريك له نوشته شورای او رضوان الله الاكبر شان زخم خوانند
 زبازان ما توره و آورده از سادات نام عاقل و ترك خواندن زبازانهای مختصره كه بعضی چندان
 از عوام آنها را با بعضی از زبازان تلفیق کرده و نادانان آن مشغول ساخته شيخ كليني
 و این کرده ز عبد الرحمن قصير كه گفت وارد شدم بر حضرت صادق عليه السلام و گفتم فدایت شود
 از پیش خود دعائی اخراج کردم فرمود و اگر از مرا از اخراج خود هر گاه ترا حاجتی روی همد
 بنام بر حضرت رسول صلی الله علیه و اله و در رکعت نماز کن و هدیه کن او را بگو انصر الخ
 هفتدم بجای آوردن نماز زیارت و اقل آن دو رکعت شيخ شهيد فرمود كه اگر زیارت بر
 پیغمبر است نماز را در وضو مطهره بجای آورد و اگر در حق دیگری از ائمه است در بالای سر
 آورد و اگر بجای آوردن دو رکعت در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسي
 فرمود كه نماز زیارت غیر از دیگران فیه رتبه و بی بالایی سکر در زیارت علامه بحر العلوم فرموده که

این دعاها را بخوان
 در وقت نماز
 و بعد از آن
 و در هر وقت
 که حاجتی داشته باشی
 و در هر حال
 که در نماز متوجه باشی
 و در هر وقت که
 در نماز مشغول باشی
 و در هر وقت که
 در نماز متوجه باشی
 و در هر حال که در نماز متوجه باشی
 و در هر وقت که در نماز مشغول باشی
 و در هر وقت که در نماز متوجه باشی

و من حديث كذا والكعبه لكر بالابان علو الرتبة
 انشائها بالنقل ذي الشواهد و راجع فیهن اقرب الرتب
 وصل خلف الفبر فالصحيح كغيره في نديها صريح
 وغيرها كالنور فوق الطور فالنحو الصلاة عند هاندب
 و غيرهما من سائر المشاهيد
 و اثرا الصلوة عند الرأس
 و الفرق بين هذه القبور
 و قربها بل للصلوة قديلا

و بعد از خواندن سورده پس در رکعت اول سورده الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتی که
 نماز آن بخواند کعبت مخصوص ذکر فرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز با آنچه وارد شده
 باب آنچه در خاطر او هر یک برای دین و دنیای خود و تعمیر دهد در دعا بزار که آن با جانب دیگر
 است نوزدهم شيخ شهيد فرموده که کسیکه داخل حجره مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منقطع
 شده است ابتدا نماز کند پیش از آنکه زیارت نکند و همچنان ترك کند زیارت را داخل نماز شود
 و اگر وقت از شود و اگر نه ابتدا کردن زیارت اولی است چه آن غایت مقصد است و اگر
 زیارت از وقت باشد زیارت است از برای زیارت آن که زیارت قطع کند و رواند نماز و اگر

در آداب زیارت

عنوان این باب

دارد و زیارتان و بر ناظر حرم است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید زاده از جمله آداب زیارت
 شمرده نثار و نکر کردن قرآن نزد ضرایح مطهره هدیه کردن انرا بروح مقدس مزور و نفع آن
 زیارت نکند عابد میشود و مضمن بعیظم مزور است بیست یکم نثار نمودن سخنان ناشایسته
 و کلمات لغوی و پست و اشتغال بسخنهای بیوته که هیت در هر جامه موقیع و مانع رزق
 و جالب فساد و قلبت خصوص در این بفاع مطهره و قبایب است که خدا بتعالی خبر میدهد
 از بزرگی و جلالت انهار و سونور فی بیوت اذن الله ان ترفع الابه بیست دو در بلند نکردن
 صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیه الزاثرین ذکر کردم بیست و سیم و ذاع کردن
 امام علی را در وقت بیرون رفتن از بلد انحضرت تا اثر با بفرمان بیست و چهارم قوی استغفار
 نمودن بجهت گناهان و بفر کردن حال کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت چنانچه در بیست
 پیش از زیارت بیست و پنجم اتفاق کردن بقدر پیوسته بخادمان اسنانه مشرفه و سزاوار است
 که خدام انجمل شریف را اهل خیر و صلاح صاحب بن و مرقوب باشند و تحمل نمایند آنچه از او این
 می بینند ختم خود را بر آنها فرو نشاندند غلظت در شی بر آنها نمایند بر قضاء و حاجت می
 اقدام کنند و غیر از راه نامه و دلالت نکند اگر راه مقصد را نمایند و بالجمله بایست خدام را که
 بحقیقت ذاتی مشغول شوند در خدمات لازمه از نظافت و حرمت و محافظت قرآن و غیر بیست
 ششم اتفاق و احتیاط بر خیزد و بجا آوردن و ساکنین منعقبن بلد امام علی را خصوصاً اوقات و امور
 علم و منقطعین که بزارت غریب و تنگدستی مبالا و هوای علم تنظیم شعائر آید بر پا شود و
 کنند جهانی را که ملاحظه مهربان از آنها کافی است در لزوم اغانت رعایت بیست و هفتم
 شیخ شهید فرمود که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه درین کوه حصار
 از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جوی و نیز فرمود که در وقتیکه نفع میفرماید
 زیارت کند بایست که خود را جدا کند از مردان و زنان زیارت کند و گروشت را بگذارد و
 است باید که تغییر وضع کند یعنی لباس خوب عالی را بلباس است بد کند که شناخته شود

از جمله آداب زیارت
 نثار نمودن سخنان
 و کلمات لغوی و پست
 و جالب فساد و قلبت
 از بزرگی و جلالت
 صدای خود در وقت
 امام علی را در وقت
 نمودن بجهت گناهان
 پیش از زیارت بیست
 که خدام انجمل شریف
 می بینند ختم خود
 اقدام کنند و غیر
 بحقیقت ذاتی مشغول
 ششم اتفاق و احتیاط
 علم و منقطعین که
 کنند جهانی را که
 شیخ شهید فرمود که
 از زیارت برای مزید
 زیارت کند بایست
 است باید که تغییر

در بیان جایز و غیر جایز

و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را ببیند و شناسد و اگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است
 اگر چه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد که کثرت قبح و شناخت آنچه منع است
 فضلا که زنها با هم تشریف بر زیارت خود را از ایشان نموده یا لباسهای نفیس از خانه بیرون میان
 و در حریمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار بر بدنهای ایشان داده یا خود را متصل
 بضرایح مطهره نموده یا در قبلة مردم مان نشسته مشغول زیارت خواندن شده و خواص مردم را
 پیشان نموده عبادان محل را از زاپرین و نمازگزارندگان و منصرفین و گریه کنندگان از کجا
 خود باز داشته و داخل در زمرة صادقین عن سبیل الله شدک الى غیر ذلک و فی الحقیقة بایست
 زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شوند عبادات و داخل در موقوفات شوند قرآن از حق
 صادق علیه منقولند که حضرت امیر المؤمنین علیه با هم عرض فرمود یا اهل العراق یتبت ان
 فی انکم یوافین الرجال فی لطیف اما تتحیون ای اهل عراق بمن خبر رسید که زنها میباشند
 برده ها در راه یعنی بر میخورند بناحرفان در کوچه و بازار یا با جانم بکنید شماها و قال لعن الله
 من لا یغار و فی الفقیه روای اصبح بن نبانه عن امیر المؤمنین علیه قال بمعنه بقول یظهر فی
 الزمان واقرب الساعه وهو شر الازمه نوره کاشفات غاریات تبرجات من الذین داخلان
 فی الفتن فایلات الی الشهوات مسرعات الی اللذات مستحالات الحرامات فی جهنم خالدات بیست
 و هشتم سزاوار است و قبیله زوار پیدا است کانیکه بسقت بعضی میگرفته اند تحقیق دهند
 زیارت تراویرون و زنداد بگران نیز مثل آنها بقرب ضریح فرزند زکریا و آلف گوید که مادری و قمار را
 اما رحمت علیه نقل خواهیم کرد اذایکه زاپرین انجناب باید مراقبات آنها را نمایند

بسم الله الرحمن الرحيم
 ما یجوز فی زیارت
 عبادان و غیر
 آنست که در
 حریمهای
 مطهره مزاحمت
 با نامحرمان
 نموده و فشار
 بر بدنهای
 ایشان داده
 یا خود را
 متصل بضرایح
 مطهره نموده
 یا در قبلة
 مردم مان
 نشسته مشغول
 زیارت خواندن
 شده و خواص
 مردم را
 پیشان
 نموده عبادان
 محل را از
 زاپرین و
 نمازگزارگان
 و منصرفین
 و گریه
 کنندگان
 از کجا
 خود باز
 داشته و داخل
 در زمرة
 صادقین
 عن سبیل
 الله شدک
 الى غیر
 ذلک و فی
 الحقیقة
 بایست
 زیارت
 از آن
 زنها
 از
 منکرات
 شرع
 شمرده
 شوند
 عبادات
 و داخل
 در
 موقوفات
 شوند
 قرآن
 از
 حق
 صادق
 علیه
 منقولند
 که
 حضرت
 امیر
 المؤمنین
 علیه
 با
 هم
 عرض
 فرمود
 یا
 اهل
 العراق
 یتبت
 ان
 فی
 انکم
 یوافین
 الرجال
 فی
 لطیف
 اما
 تتحیون
 ای
 اهل
 عراق
 بمن
 خبر
 رسید
 که
 زنها
 میباشند
 برده
 ها
 در
 راه
 یعنی
 بر
 میخورند
 بناحرفان
 در
 کوچه
 و
 بازار
 یا
 با
 جانم
 بکنید
 شماها
 و
 قال
 لعن
 الله
 من
 لا
 یغار
 و
 فی
 الفقیه
 روای
 اصبح
 بن
 نبانه
 عن
 امیر
 المؤمنین
 علیه
 قال
 بمعنه
 بقول
 یظهر
 فی
 الزمان
 واقرب
 الساعه
 وهو
 شر
 الازمه
 نوره
 کاشفات
 غاریات
 تبرجات
 من
 الذین
 داخلان
 فی
 الفتن
 فایلات
 الی
 الشهوات
 مسرعات
 الی
 اللذات
 مستحالات
 الحرامات
 فی
 جهنم
 خالدات
 بیست
 و
 هشتم
 سزاوار
 است
 و
 قبیله
 زوار
 پیدا
 است
 کانیکه
 بسقت
 بعضی
 میگرفته
 اند
 تحقیق
 دهند
 زیارت
 تراویرون
 و
 زنداد
 بگران
 نیز
 مثل
 آنها
 بقرب
 ضریح
 فرزند
 زکریا
 و
 آلف
 گوید
 که
 مادری
 و
 قمار
 را
 اما
 رحمت
 علیه
 نقل
 خواهیم
 کرد
 اذایکه
 زاپرین
 انجناب
 باید
 مراقبات
 آنها
 را
 نمایند

فصل در بیان کراهت زیارت عبادان

و در اینجا ذکر میشود و از آن دخول اول شیخ کعبی فرمود چو خواستی داخل شوی بجهت حضرت
 رسولی الله علیه و اله یاد یکی از مشاهیر شرفه ائمه علیهم السلام بگو اگر از آنی وقف علی
 باب من ابواب بیوت نبيک صلواتک علیه و آله و قد صنعت اناس ان بدخلوا الی ابواب

﴿ در فضیلت زیارت حضرت رسول ﴾

التَّحْلِيلِ فَبِحَانَ مَنْ لَا يُسْتَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَلَا يَنْزَعُ فِي أَمْرِهِ وَسُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ
 الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْنِ آدَمَ وَخَلِيفَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِحُكْمِهِ بِقَوْمٍ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ
 حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي فَتَرَ قَنَا يَا وَصِيَاءَ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأُمَّةِ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي أَظْهَرَ لَهُمْ لَنَا فِي عَجْرَاتِ بَعْضِ عَنَاهَا الثَّمَلَانَ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ الَّذِي جَزَانَا عَلَى عَوَانِدِهِ أَبْجِدَ فِي الْأُمَمِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ فَلَا تُحَدِّدْ وَالشَّاءَ الْعَلِيِّ
 كَمَا وَجَبَ لَوْحِيكَ أَبْقَاءَ التَّرْمِيدِيِّ وَكَمَا جَعَلْتَ نَيْبَنَا خَيْرَ النَّبِيِّينَ وَمَلُوكًا أَضَلَّ الْخَلْقَ
 وَأَخَّرَهُمْ عَلَى عَلِيِّ عَالِمِينَ وَقَفْنَا لَتَعْنِي إِلَى أَبْوَابِهِمُ الْعَامِرَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَاجْعَلْ لَنَا
 تَمِيمًا إِلَى مَوْطِئِ أَقْدَانِهِمْ وَتَقْوَةً نَاهَوِيَ لِنَظَرِ إِلَى تَجَالِيهِمْ وَعَرَضَاتِهِمْ حَتَّى كَأَنَّهَا خَاطِبُهُمْ
 فِي حُضُورِ أَشْخَاصِهِمْ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سَادَةِ غَائِبِينَ وَمِنْ سُلَالَةِ ظَاهِرِينَ وَمِنْ أُمَّةٍ
 مَعْصُومِينَ اللَّهُمَّ فَاذَنْ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِي اسْتَعْبَدَتْ بِرَبَابَتِهَا أَهْلَ الْأَنْبِيَاءِ
 وَالرَّمُوثِ وَأَرْسِلْ دُمُوعَنَا بِخُشُوعِ الْهَابَةِ وَذَلِّلْ جَوَارِحَنَا بِذَلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَفَرِّضِ الطَّاعَةَ
 حَتَّى نَفْرَقَ بِهَا بَيْتَ لَمْ مِنْ الْأَوْصِيَاءِ فَتَعْرِفَ بِأَتَمِّ شُعْمَاءِ الْخَلَائِقِ إِذَا انْصَبْتَ لِمَوَازِينِ
 فِي يَوْمِ الْأَعْرَابِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ بِنُورِ
 عِبَادَتِهِ وَأَدْخُلْ شُودْرَ خَالِكِكَ خَاشِعًا وَكَرِيَانًا بِأَشْرَفِ بَدْرٍ سِنِكَ إِنْ أِذْنَ دَخَلْتَ زَارِعَانِ

صَلَوَاتُ اللَّهِ — ﴿ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ ﴾ — عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

در زیارت حضرت سیدنا و فاطمه زهرا و آنچه بقیة صلوات الله عليهم اجمعین در مدینه طیبه بدانکه مستحب است کذاست در حق فاطمه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بنیارت روضه مطهره و اسنانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات الله وسلامه علیه و اولاد و زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم نزل زیارت آنحضرت کنند برافراست که ایشان را مجبور کند بر رفتن بنیارت آنحضرت زیرا که در زیارت آنحضرت موجب حرمت است شیخ صدق از حضرت صادق علیه روایت کرده که فرموده که اگر احدی

تعمیر این روضه العظیم برین
 مصلحتی است که در این روز
 عین العارین علی بن ابی طالب
 و غیره و مالیه قاری علی بن
 حاکم بن محمد بن منظور
 البصری که در این کتاب
 البصری خاشع و متواضع
 تعویذ در روز کربلا
 و الاصلان العظیمین و
 الظلمة و الوعد الکریم
 و الاصلان العظیمین و
 الظلمة و الوعد الکریم
 و الاصلان العظیمین و
 الظلمة و الوعد الکریم

این (بخش اول) است

کتاب زیارت حضرت رسول

(۲۲۰)

از برای او واجب گردانند که در حیات او و ثواب فرموده بی و همچنین بعد از موت با علامه مجلسی رو
 فرمود که در جانب معبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که
 هر که امام حسن علیه السلام را در بیع زیارت کند قدش بر صراط ثابت باشد در روز بیک قدمها
 از آن لغزد و در مقصود از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هر که مرا زیارت کند گناهانش
 شود و فقیر و پیر ایشان نگیرد و شیخ طوسی روایت میکند از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که هر که
 کند امام جعفر صادق علیه السلام و پسرش حضرت باقر علیه السلام را در چشم نکند بیماری در کجا و زیارت
 مثلا نمیرد و این قول بود در کمال حد طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله
 فضائل او این است که مردی بخندت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که ای زیارت بلید
 کردید روزی فرمود بی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که جنت از برای او است
 اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد شایسته است و کند عرض کرد یکپس اگر حاضر کند از زیارت او چه خواهد
 داشت فرمود حسرت نخواهد داشت در یوم الحشر که روز قیامت است الخ و احادیث در این باب بسیار است
 و اما از این مقادیر کافه و فانی است اما کفایت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در چنین ا
 هر گاه وارد شد انشاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و آنچه خواهی در آنجا
 مسجد آنحضرت شوی بایست نزد رو بخوان آن اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل
 مقدم دار پاری را برادر وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحت مسجد
 بگذار و برو بیت حجره شریفه و دست بمال بران و بپوش از او بگو السلام عليك يا رسول الله
 السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا محمد بن عبد الله السلام عليك يا خاتم النبيين
 اللهم انك قد بلغت الرسالة و اتيت الصلوة و اتيت الزكوة و امرت بالمعروف و
 نهيت عن المنكر و عبدت الله فخالصا حتى انبتك اليقين فصاوتك الله عليك و رحمتك
 و على اهل بيك الطاهرين پس بایست نزد سون پیش که از جانب است قبرست در قبله
 که در شش جیب بجانب قبر باشد و در شش است بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله

این صلی الله علیه و آله است
 که هر که زیارت کند
 از حضرت شیطان برود و
 است شیطان را از اول و
 میشود که در اول و
 و شیطان را از اول و
 پس شادن صلوات بر محمد
 ال و بجانب چشم و
 که در باب نماز و کلمات
 نماز حدیث نفس در کتب
 تعوذات جمله دفع شیطان
 را بجای خود چه از این
 در نزد خدایتان و حلقه ما
 فصل اول از نحو الله او دعا
 الرحمن را از سور عود
 روایت شده که هر که
 بعد از آن مشاء و کلمات
 و زیارت سازد و پس
 نفس و بگوید این
 و رب انشاء صلواتی
 و ربنا صلواتی

وَاللَّهُ اسْتَبَدَّ وَبَكَرَ وَكَرَّمَ وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ
 بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَجَّيْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى
 آتَيْتَ الْبَقِيَّةَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةَ الْحَسَنَةَ وَأَدْبَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَيَاةِ وَأَنَّكَ قَدْ
 رَوَّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَعَظَّمْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ قَبْلَ الْغَابِغَةِ أَنْتَ أَفْضَلُ شَرَفٍ وَعَمَلٍ لِمَنْ كَرَّمَهُ
 اللَّهُ إِلَهُ الَّذِي اسْتَفَدَّ نَابِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَاةَ
 مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
 وَمَنْ سَجَّكَ هَارِبَ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَخَاصِّكَ وَصَفْوَتِكَ
 خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّقِيعَةَ وَإِنِّهُ الْوَسِيْلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُؤْتِيهِ
 مِمَّا مَخَوَّذَ بِعِبْطِهِ مِنَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ رَزَقْتَ الْهَيْهَاتَ مِنْهُمْ
 أَنْفُسَهُمْ جَاؤَكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ رُسُلُ اللَّهِ وَعِبَادُ اللَّهِ كَيْفَ وَرَزَقْتَ
 آتِيكَ مُتَّغْفِرًا نَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي إِنِّي أُوَجِّهُ بِكَ إِلَيْهِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ لِبُقْعَةٍ ذُو
 وَكَرْتِهَا حَتَّى يَسْتَدْبِرَكَ قَبْرُ طَهْرٍ وَأَدْرِيكَ كَيْفَ خَرَّ وَرُبُّهُ بَقِيْلُهُ كُنْ وَرَبُّهُ دُرُّهُ
 وَحَاجُّهُ دَرُؤُهُ يَطْلُبُ بِهِ رُسُلُكَ سُرَّ وَرَأْسُكَ كَبْرُؤُهُ شَوَاتِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَبُّهُ رُؤْيُ
 مُعْبِرٍ وَوَابِتُ كُرْدُهُ رَمْحُ بِنِمْسُو كَافِ بِيَدِهِمْ خَيْرٌ صَارُوا عَلَيْهِمْ زَكْرَةُ رَمْحٍ حَتَّى يَسْتَوْجِبُوا
 إِلَهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ أَعْدَدَ لَكَ مَبَارِكَ خَيْرٍ وَارْقَبُكَ بِكُنْ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ فِي حَيْثُ
 انْخَارَكَ وَهَذَا لَكَ وَهَذَا لَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ بِرُؤْيُكَ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ حَتَّى
 عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمْ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ
 فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ
 كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ كَيْفَ فَكُنْ

﴿عَوْنًا غَرِيبًا﴾
 شاک که بران نطق است که در بیان
 کلماتی که بگوید اللهم صلوات
 علی محمد و آله الطیبین الطاهرین
 صلواتی که در روز قیامت بر او
 و آله و صحبه اجمعین و برین
 صلواتی که در روز قیامت بر او
 و آله و صحبه اجمعین و برین
 صلواتی که در روز قیامت بر او
 و آله و صحبه اجمعین و برین
 صلواتی که در روز قیامت بر او
 و آله و صحبه اجمعین و برین

بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَي سَبَابِ هَيْلِ الْجَنَّةِ الْكَلَامِ
عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الصِّدِّيقُ يَا هَيْدَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الرَّحِيمَةَ الْمَرْضِيَّةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ
يَا أَيُّهَا الْفَاضِلَةَ الرَّكْبَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْحَوَازَةَ الْأَيْبَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا
الْقَيْبَةَ النَّبِيَّةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمُحَدَّثَةَ الْعَلِيمَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَطْلُومَةَ
الْمَغْصُوبَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَضْطَّهَةَ الْمَهْجُورَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ
اللَّهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ بِدِينِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَصْبِيحُ
عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ أَنْ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَافَكَ
فَقَدْ جَافَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ أَدَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ رَصَلَكَ فَقَدْ رَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ
فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِأَنَّكَ بِيَضْعَةٍ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي فِي بَيْتِهِ
أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلُهُ وَمَلَائِكَتُهُ أَنِّي رَاضٍ عَنِ رَضِيكِ عَنْهُمَا بِأَعْلَى مِنْ تَخِيْلِي عَلَيْكِ
مُسْتَبْرٍ وَمِنْ تَبَرُّكِ مِنْهُ مُوَالِيْنِ وَالْبَيْتِ مُعَادِيْنِ عَادِيْبِ مَبْغُضِيْنِ أَنْتِ حَبِيْبَتِي
أَحَبِّيْتِي وَكُنِي بِاللَّهِ شَهِيدًا وَحَسِيْبًا وَجَارِيًا وَمُشِيْبًا بِرُصُلَاتِ سَيِّدَتِي بِرَحْمَةِ رَسُولِ اللَّهِ
أَطْهَارِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَوَيْتُ كَوَيْدَكَ مَا دَرُورَتِهِمْ جَارِي الْأَخْرَجُ زَيْلُوكِ دِيكَرِي بِرَأْسِي جَعَمَ فَاطِمَةَ بِنْتُ
اللَّهِ عَلَيْهَا فَتَلَكُوهَا نَبِيْرِيَارُثَ مَبْسُوطِي بِرَأْسِي الْمَطْلُومَةَ نَشَلُ كَرْدَانِ وَأَنْ شَلُ مِنْ نَبِيْرِيَارِ
أَنْكَ أَنْ يَنْجُ نَشَلُ كَرْدَانِ أَنْ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا سَوَالِيْبَاتُ ثَابِتِي اللَّهُ وَرُسُلُهُ وَ
مَلَائِكَتُهُ كَذَا أَنْجَابِيْدِيَابِيْنِ نَحْوَاتِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلُهُ بِأَنَّ بَيْنَ الْإِلَهِ وَرَعْدِ
لِيْنِ عَادَالِي وَحَرْبِيْنِ حَارِيْكَ أَنَا يَا مَوْلَايَ بِيْكَ بِرَأْسِي وَبَسِيْلِكَ وَالْأُمَّتِي مِنْ قَوْلِيْكَ
مَوْفِيْنِ وَيَوْلَايَ بِرَأْسِي مَوْفِيْنِ وَإِطَاعِيْتِهِمْ مُلْتَمَزَاتُ شَهَادَاتِ الدِّيْنِ دِيَابِيْنِ وَالْحُكْمُ حَكْمِي وَفِيْمِ
قَدْ تَلَعُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ تَعَوَّلُوا لِي سَبِيْلِي لِي بِأَحْكَامِي وَأَمْرِي وَظَلَمَةُ الْحَسَنَةَ لِأَنَّكَ
فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لِأَنِّي وَصَلْتُكَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آسَابِ وَبِعَدْلِكَ وَرَبِّيْكَ الْأُمَّتِي

✽ (زار عده خیر) ✽
اول زار حسن و سار و علی
و اینست که هر کس بخواند
عزیزان و اولاد علی بن ابی طالب
باشد و در روز قیامت
شاه الله و در آن روز
مبارک علی بن ابی طالب
مکرمین کلان را اسیر
کند و در روز قیامت
شاهین در پیش تو
از بالای جبرئیل
داخل شود و اشرف
الله است که از آن
القطر قطره اشرف
از آن اشرف است
و این را از آن اشرف
برون تا خطه عالم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطَّاهِرَةِ الصِّدِّيقَةِ النَّصُوحِ
 النَّعِيَّةِ النَّعِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الرَّزِيَّةِ الرَّشِيدَةِ الْمَطْلُوبَةِ الْمَفْهُورَةِ الْمُغْصُوبَةِ بِأَحْسَنِهَا
 الْمَتَّوَعَةِ إِذْ نَهَى الْمَكُورِ ضِلْمَهَا الْأُظْلَمُ بِعِلْمِهَا الْمَشْهُورِ وَلَدَهَا فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِكَ وَصَفَى
 نَبِيَهُ وَصَفَى قَلْبَهُ وَقَلَّزَهُ كَيْدَهُ وَالنَّخْبَةَ مِنْكَ لَهُ وَالنَّخْبَةَ خَصَّصْتَ بِهَا وَصِيَّةً وَجِيهَةً
 الْمُضْطَفَى وَقَرِينَةً الْمَرْضَى وَسَيِّدَةَ النَّسَاءِ وَبَشِيرَةَ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةَ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ
 تُفَاخِرُ الْقَرْدُوسِ وَالخَلْدِ الَّذِي تَشْرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِبِنَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَّتْ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأُمَمِ
 وَأَزْحَبَتْ دُورَهَا حِجَابَ الْبَتُولَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَاةً زَائِدَةً فِي مَحَبَّتِهَا عِنْدَكَ وَسَرَفَهَا
 لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مَنَائِحَ حَبَّةً وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ فِي حَبِّهَا مُضِلُّونَ
 وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَتَعَفُّرًا إِنَّا لَأَنْتَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ مَوْلَى كَوْبِدِ كَيْدِ شَيْخِ دَرْهَنْدِ بِيهِ فَرَمُوكَ
 أَنْفَجَ رَوَابِثَهُ دَرَفُضْلًا نَارُهَا تَنْعِظُ بِشَرِّهَا إِذَا نَكَرَ أَحْصَا شُؤْدُ وَعِلْمُهُ مَجْلِي أَوْصِيَاكَ
 الْأَنْوَارِ نَفَلِكُوهَ كَمَا رَضِخَ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا رَوَابِثَهُ كَمَا فَرَمُوكَ بِدَرَمٍ بَامِنْ فَرَمُوكَ هَكَ
 بِرُتُوسَلَوَاتِ بِفَرَشِدِ بِأَمْرٍ ذَقْنَا حَالِي أَوْ أَوْ لَمْ يَسَاؤُ زَادَ أَوْ زَادَ مِنْ دَرِهِمْ جَاكُ بَأَسْمِ أَوْ بَشْتِ
 وَنَارُ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَوْ بَعِيدُ عِلْمُهُ مَجْلِي رُزْدَا لِمَعَادِ رَاغِمَاتِ
 مَوْلُودِ كَمَا رُزْدَ هَفْدُ رَمِ رِجْعِ الْأَوَّلِ فَرَمُوكَ شَيْخِ مَفِيدِ وَشَهِيدِ وَبَشِيرِ بِنِ طَاوَسِ رَحْمَةً أَوْ بَشِيرَةً
 كَمَا جُونِ دَرِغْمِ مَدِينَةِ طَبِيبِ مَخَاوِيهِ كَمَا حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا زَارَ نَارُ كَفَى غَسْلُكَ بِنِ وَشَبِيهِ
 بِعَبْرِ دَرِيشِ رُويِ خُودِ بِنَاؤِ وَاسْمِ مَبَارِكِ الْخَضِرِ ثَارِ بَرَانِ بِنُوسِ بِبَابِشِ وَرُويِ خُودِ زَا مَشُوجِهِ
 الْخَضِرِ كَرْدَانِ وَبِكُو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَمْثَةِ الطَّيِّبِينَ بِرُجُو السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ

اللهم صل على أشدك عند
 انزال آياتك وأذياتك
 ويصون صلواتك وأصواتك
 في عالمك أن تصلي على محمد
 وآل محمد ودعا لمن يأنس
 بهم في عماره از خضر صلوات
 عليك من حبك كبريكم صلوات
 على من دخل في صلواتك
 سبغت نعيم الله ويا الله واليه
 عليه وسلم يسأل الله وعلى
 صلوات رسول الله صلى الله عليه
 وآله اللهم صل على أشدك
 نفعي وأهلك قوضت امرؤ
 العالمين اللهم صل على
 آل إبراهيم من بين يدي
 علي وآل علي وآل علي
 وآل علي وآل علي وآل علي
 وآل علي وآل علي وآل علي

عَلَيْكَ يَا خَافِرَ التَّيْبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْقُرْآنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَجْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَلِيحًا
عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَمِيزَ التِّرَاجِ الْمُبِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُشِيرَ السَّلَامِ بِإِنْذَارِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ يَا مُنْذِرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا فَوْزَ اللَّهِ الَّذِي تُسْتَضَاءُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْخَادِمِينَ الْهُدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلَى أَبِيكَ
عَبْدِ اللَّهِ الشَّرَفِ عَلَى الْبَيْتِ أَيْتِهِ بِنْتِ وَهْبٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى سَيِّدَتِكَ هَدَاةِ السَّلَامِ عَلَى
عِمَّتِكَ الْعَبَّاسِيِّ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِمَّتِكَ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ابْنِ عِمَّتِكَ
جَعْفَرِ الطَّيَّارِ فِي جَنَّاتِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْأُولَى يَا خَاطِبَ رِبِّ الْعَالَمِينَ يَا مَهْمِيْنَ عَشِي رَيْبِهِمْ
وَالْخَافِرَ لِأَنْبِيَائِهِ وَالشَّاهِدَ عَلَى خَلْفِهِ وَالشَّيْبَعِ الْبَاهِ وَالْمَكِينِ لِدِينِهِ وَالْمُطَهِّرَ فِي تَكْوِينِهِ
الْأَحْمَدَ مِنَ الْأَوْصِيَّةِ مُحَمَّدًا يَا أَسْرَفَ الْكَرْبَةِ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمَكَامِلَ مِنْ وَرْدِ
الْحَبَابِ الْغَاوِرِ بِالْإِسْبَاقِ وَالْعَائِلَةَ عَنِ الْجَحَائِلِ تَسْلِيمَ غَارِي بِحَقِّكَ مَعْتَرِينَ يَا مُصْطَفَى
يَوْمِ بَيْتِكَ عَمْرٍُ مِنْكُمْ مَا أَتَى لَيْسَ مِنْ فَضْلِكَ مَوْقِفٍ بِأَمْرٍ يُدْرِيكَ مِنْ رَبِّكَ مَوْقِفٍ بِرَأْسِكَ
الْمَنْزِلِ عَلَيْكَ فَحَلَّ حَلَالُكَ حَرَمٍ حَرَامَكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَعْتَابٍ
عَنْ كُلِّ جَائِدٍ أَنْتَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَةَ الْيَدْرِ بِيَدِكَ وَتَحْتِ لَأَمَانِكَ وَجَاهِدَكَ فِي سَبِيلِ
رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَأَخْلَكَ لِأَدْنَى جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمِ وَالرَّحْمَةِ
الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدْبَتُكَ مَعَهُ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَرَأَيْتُكَ قَدْ رُوِّفَتْ بِالْيَوْمِيَّةِ وَغَضِبْتَ
عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَكَ اللَّهُ غَلِيصًا حَتَّى لَبَّيْتُكَ بِسَبْعِ شَهِيَّةٍ أَشَدَّ مِنْ حَيْثُ مَكَرُوا مِنْ
وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُتَّقِينَ وَأَرْفَعُ رَجَائِلِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَخْتَلُكَ لَاهُونَ وَلَا يَتَوَلَّكَ وَفِي
وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَضَعُ فِي أَرْزَاقِكَ طَائِعٌ مَعْدِيَّةٌ لَدُنِي سَتَقَدَّرُ لَابَيْتٍ مِنْ هَذَا
وَعَدَا نَابِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَتَوَرَّأْتَ بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ فَجَزَّكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَعْصُومٍ

لا تقوله إلا بالله تعالى
الغفور الغافل
والشريف الزنايا والأجر
اللهم أنت أغنى
من عبد الطيبين
الطيبين من صفي النبي
انورك من تكلون النور
والله اعلم
الغفور الغافل
والشريف الزنايا والأجر
اللهم أنت أغنى
من عبد الطيبين
الطيبين من صفي النبي
انورك من تكلون النور
والله اعلم

التي حاولت قتله فصيلا نفوق الفضائل ومالك بها الجزيل من توالك وقد استر
الخشرة واهى الزفرة وتجرع النصة ولم يخط ما مثل له وحك اللهم صل عليه
وعلى اهل بيته صلوة رضاهم وبلغهم مناجية كثيرة وسلاما وائنا من ائمتك
في مواالاهم فضلا واطمانا ورحمة وعفرا انا ائتك ذوالفضل العظيم من جهار وكذا
تماز زيارت بكر بدو سلام باه رسوره كه خواهي چون فارغ شوي بچ فاطمة زهراء سلام
الله عليها از اجوان بگو اللهم ائتك قلت لبيك محمد صلى الله عليه واله ولو
انهم اذ ظلوا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لو جدوا الله لولا
رحما ولما اخضر زمان رسولك عليه واله السلام اللهم وقد ذرته واغبا فاشبا
من سبي عملي ومنغفرك من ذنوبي ومفركك يا وانت اعمد بيا مني فمو سحها
ايتك ببيتك نبي الرحمة صلواتك عليه واله فاجعلني اللهم محمدا واهل
بيته عندك وجهها في الدنيا والاخرة ومن المفر بين يا محمد يا رسول الله يا ابي انت وبني
باين الله يا سيد خيف ليدان نه جبه بيتك سيد بيت وديك بغيري ذنوبي وبقبل اعني
عملي وبقضي به خواجي فكن لي شيعا عند ربك وربي فيعم المشول المون وربي وريعه
الشيعة انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام اللهم واوجب لي منك المغفرة و
الرحمة و رزق واسع نسيت شايخ كما اوجبت لمن اتى ببيتك محمد صلواتك عليه
اله وهو حي فاقربه بذ ذنوبه واستغفره رسولك عليه واله السلام فغفرت له وخيبتك
يا محمد الشا حين انهم وقدا نسيت ذرجهيت وقتك يا ابن بديت ورحمتك ايتك
عن رسولك وقلد املك جزيال ثوبك وديك سيد نبي زيك وبنت بيتك بيتك فديت و
عانا بيتك في هذا المقام ما قد منت من الاخير ابي تلتك من ابي فيها وخبنتك عنها
ووقعتك سبها ليداب وعودت بكر ورجيتك ان تهنيني مقام الخزي و اذني بوقه فديت
فله لاشد وبتد و فيه لانر او فضايت ووقد فيه نفس يوم الاحمر و

تجات الله وبت التواتر
والا و صين ونا بفتحا
وتبنا الفس العظيم اللهم
ابن اخواتك من ذك
الشاو ومن ثمانه الاطال
واعوذ بك من الضيق و
الويل و اعوذ بك من
النظير والافل والمال
الولاء وصلوات بقرين
و محمد وال محمد و مشيد
عظيم حمم اشعر خادق
سفر الكرمون نماز مغرب
منعنا ان نركو فغفرت
نوع انما الرقيب ان
قول ولا فو ابا يا
تعليل عبيدك من
مك انهم كجوبد
جهد و سبى و جواك
فشار فديت
انما

(تفسير موعود)

(تفسير موعود) (تفسير موعود)

(تفسير موعود)

التدائم يوم الأفة يوم الأربعة يوم الثغاب يوم الفصل يوم الجزء يوم ما كان مقادير
تحت ألف سنة يوم التفخيم يوم رخص الزاجفة نذبعها الزادفة يوم الشر يوم العزيم
يوم يوم الثامن لرب العالمين يوم يفر المرء من أخيه وأبيه وأبيه وصاحبته وبنيه
تغوى الأرض وأكاف السماء يوم تباي كل نفس تجارل عن نفسها يوم برذون إلى الله
فبنيهم بما عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا من رحم الله إن الله
هو العزيز الرحيم يوم برذون إلى عالم الخبى الهداية يوم برذون إلى الله مولاهم
البحر يوم يخرجون من الأبدان سرا عما كانوا إلى نصيب فضون وكانتهم جواد منسار
مطيع إلى الداع إلى الله يوم الواقعة يوم ترج الأرض رجها يوم تكون السماء كالمحال
وتكون أجيال كالعين ولا يسئل جيم جيم يوم الشهيد والشهيد يوم تكون الملكة
صفا صفا اللهم أرحم موقفي في ذلك اليوم موقفي في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك اليوم
بما جنت على نفسي واجعل بارت في ذلك اليوم مع أوليائك مسطلي وفي ذممة محمد
أهل بيته عليهم السلام تحشني واجعل خوضه موردي في الغر الكرام مصدري وأعطني
كتابي يميني حتى أفوز بحسني وببيض بدوي وبتهرب حجابي وترجع بيدي مني وأتبع
مع الفاضلين من عبائك الصالحين إلى رضوانك وجنانك إله العالمين اللهم إني
أعوذ بك من أن تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلايق بحجرتي في أو أن ألقى الحزبي
التدائم بخطيبي أو أن يظهر فيه سباني على جناني أو أن توه بين الخلايق باني
يا كريم يا كريم العفو العفو التراتر اللهم وأعوذ بك من أن يكون في ذلك اليوم
في مواقف الأشرار موقفي وفي مقام الأسياء مفاهي وإذ ما تبرت بين خلقت فتفت
كل يوم عملهم زمر إلى منازلهم فتفتي رحمتك في عبائك الصالحين وفي ذممة أوليائك
المتقين إلى جناتك يا رب العالمين يس وداع كن انحصرترا وبكوال السلام عليك يا رسول
الله السلام عليك أيها النبي التذير لك السلام عليك أيها السراج النبوي السلام عليك

بإلهاب كوني يوم التفرغ
والسلام عليكم أيها النبي
السلام عليكم أيها النبي
رومونا به الهدى والبر
السلام عليكم أيها النبي
وهو الغاية الكرم والتمس
بصايرها من صفات
نيل رب العالمين
والمسلمين على النبي
مؤمنين وتؤمنون
والأرض في حيا وحيا
السلام عليكم أيها النبي
مؤمنين وتؤمنون
والأرض في حيا وحيا
السلام عليكم أيها النبي
مؤمنين وتؤمنون

ايتها السفير بين الله وبين خلقه اشهد بارسول الله انك كنت نوراً في الاضداد
 الشاخبة والارحام المنطهرة لم ينجسك الجاهلية باقتباسها ولا نلبسك من مذمات
 شياها واشهد بارسول الله اني مؤمن بك وبالائمة من اهل بيتك مؤمن بجميع ما اعلنت
 به وارض مؤمن واشهد ان الائمة من اهل بيتك اعلام الهدى والفرقة الوثقى والجهة
 على اهل الدنيا اللهم لا تجعله اخر المهدي من زيارة بيتك عليه واله السلام وان
 توفيتني فاني اشهد في ممالي على ما اشهد عليه في جوفه انك انت الله لا اله الا انت
 وحدك لا شريك لك وان محمد عبدك ورسولك وان الائمة من اهل بيته اوليائه
 وارضازك وحببتك على خلقك وخلفائك في عبادك واعلانك في بلادك وخران
 عليك وحفظه سيرك ورجاه وحيك اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغ روح سيدك
 محمد واله في ساعى هذا وفي كل ساعة تحية منه وسلاماً والسلام عليك يا رسول الله
 ورحمة الله وبركاته لاجعله الله اخر تسليمي عليك شيخ در مضاجع سيد درجته
 در اعمال روز جمعه فرمودند كه مستحب است زيارت حضرت رسول و ائمه عظيمين در روز جمعه و در وقت
 كرده اند از حضرت صادق عليه السلام كه فرموده كه خواهد بازنكند قبر رسول خدا و قبره مؤمنين و مؤمنه
 و حسن و حنين و قبرها سار حج ظاهر و عظيم و او در شهر خود باشد پس در روز جمعه نماز كند
 و در جامه پا كزده پوشد و بپرون رود بصره و بر ذات ديگر بر پا رخا نه بالا رود پس همان ركعت
 نماز بگذارد با هر ركعتي سه ركعتي چون تشهد تمام نماز دهد بر خيزد و روي قبله و بگويد
 عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام عليك ايها النبي الذي ترسلنا و نوحى اليك
 والسيدة الكبرى والسيدة الزهراء والسيدان المنجبان و اولاد الانبياء و اولاد
 المنجبون حيث انقطع البكر و ابى البكر و اولادهم و اولادهم على بكره عين قيس كذا
 مسلم و نصرته لكرمعة حتى يحكم الله بينه و بينكم معكم لامة عاد و كذبت بين عيسى
 بفضلكم مفتر و جعلكم لا انكر لله قدرة و لا ازعم الامام الله سبحانه الذي خلق

(در وقت حج طاهره)
 زيارت ملائكة و ملائكة
 لا اله الا انت سبحانك
 ان ظلمت نفسي عظمي
 ان توفيتني فاني اشهد
 انك انت الله لا اله الا انت
 و ان محمد عبدك ورسولك
 و ان الائمة من اهل بيته
 اوليائه و ارضازك و
 حببتك على خلقك و
 خلفائك في عبادك و
 اعلانك في بلادك و
 خزان عليك و حفظه
 سيرك و رجاه و
 حيك اللهم صل على
 محمد و آل محمد و
 بلغ روح سيدك
 محمد و اله في ساعى
 هذا و في كل ساعة
 تحية منه و سلاماً و
 السلام عليك يا رسول
 الله و رحمة الله و
 بركاته لاجعله الله
 اخر تسليمي عليك
 شيخ در مضاجع سيد
 درجته در اعمال روز
 جمعه فرمودند كه
 مستحب است زيارت
 حضرت رسول و ائمه
 عظيمين در روز
 جمعه و در وقت
 كرده اند از حضرت
 صادق عليه السلام
 كه فرموده كه
 خواهد بازنكند
 قبر رسول خدا و
 قبره مؤمنين و
 مؤمنه و حسن و
 حنين و قبرها
 سار حج ظاهر و
 عظيم و او در
 شهر خود باشد
 پس در روز
 جمعه نماز كند
 و در جامه پا
 كزده پوشد و
 بپرون رود
 بصره و بر ذات
 ديگر بر پا
 رخا نه بالا
 رود پس همان
 ركعت نماز
 بگذارد با هر
 ركعتي سه
 ركعتي چون
 تشهد تمام
 نماز دهد بر
 خيزد و روي
 قبله و بگويد
 عليك ايها النبي
 ورحمة الله و
 بركاته السلام
 عليك ايها النبي
 الذي ترسلنا و
 نوحى اليك و
 السيدة الكبرى
 و السيدة الزهراء
 و السيدان
 المنجبان و اولاد
 الانبياء و اولاد
 المنجبون حيث
 انقطع البكر و
 ابى البكر و اولادهم
 و اولادهم على
 بكره عين قيس
 كذا مسلم و نصرته
 لكرمعة حتى
 يحكم الله بينه و
 بينكم معكم لامة
 عاد و كذبت بين
 عيسى بفضلكم
 مفتر و جعلكم لا
 انكر لله قدرة و
 لا ازعم الامام الله
 سبحانه الذي خلق

شاهنامه حضرت علی علیه السلام

(در جلد پنجم)

پوخواستی باری کنی بن بزگو از آن نا پاد بجل او آنچه در اذابت با زان ذکر شد از غسل
 طهارت و پوشیدن جاهه ها پاک و پاکیزه و استعمال بوغوث و رخصت طلبیدن و دخول نمونها
 و بگویند یا مولی یا ابناء رسول الله عبد کرد و ابن امیر المؤمنین الدلیل بین ابد بکر و المضعف
 علوق قدر کرد و المنعوت بحکم بانکر منجبر ایگر فاصدا الی حرید کر منقر بالی مفا بکر منو
 الی الله تعالی بکره آذخل یا مولی آذخل یا اولیاء الله آذخل یا ملائکه الله المحدثین
 هیه الحمر العظیمین هیه المتهمد و بعد از مضوع و خشوع و وقت داخل شو و یا ی راست
 مقدم دار و بگو الله اکبر بکر و الحمد لله کبیر و سبحان الله بکره و اصیلا و الحمد لله الفرد
 الصمد لما جلا احد المنفضیل الثانی المنطویل الثانی الذی من بطوله و مهمل زیار و ساوا
 یاحسانه و لم یجعل عن زیارته مموعابل نقول و منخ پر دین قبور مقدمه ایشان و
 و استقبله و رو بقیه ایشان کن و بگو السلام علیکم آئمه الهدی السلام علیکم اهل الطوی
 السلام علیکم اهل الجح علی اهل الدنیا السلام علیکم اهل القوام فی البریه بالسطا السلام
 علیکم اهل الصفوة السلام علیکم ال رسول لله السلام علیکم اهل الجوی آئمه الهدی بکر
 قد بلغتم و تصم و صبرتم فی ذات الله و کائنتم و ابعی البکر منقر و آئمه الهدی بکر
 الراشدون المهندون و ان ظلمتکم مفرضة و ان قوتکم الصدف و انکرم و خوفتم فله
 نجابوا و امرتم فلم تطاعوا و انکرم دعا المرفیق و ان کان الارض لزلوا بین الله بندتکم
 من اصلاب کل مطهر و بنفلكم من از حار الظهران لاندیکم الجاهلیة الجهاد و ام
 تشرك فیکم فان الاموا و طبتکم و طاب منبکم من بکر علی اذنان الدین فجهتکم
 یوث اذن الله ان وقع و یدکر فیها التمه و جعل صلته لیا علیکم رجعت و کفرت
 لذنوبنا الذ انذار کم الله لنا و طبت حسنا اذ من عتبانین و لا بکر و کفرت و صفتین
 بعلکم معرفین بصدیقینا باکر و هذا امنا من معرف و حقا و اشکان و فرینا
 جنی و ریحی بمفایه الخالص و ان یستغیا بکر مستغیا الحاکم من لودی فکونوا لی

این دعا را در وقت داخل شدن در مسجد یا در راه
 از آن بگو که خداوند اولیاء است
 و بعد از آن بگو الحمد لله کبیر
 و بعد از آن بگو سبحان الله بکره
 و بعد از آن بگو یا مولی یا اولیاء الله
 و بعد از آن بگو الله المحدثین
 و بعد از آن بگو هیه الحمر العظیمین
 و بعد از آن بگو هیه المتهمد
 و بعد از آن بگو مقدم دار و بگو
 الله اکبر بکر و الحمد لله کبیر
 و بعد از آن بگو سبحان الله بکره
 و بعد از آن بگو اصیلا و الحمد لله الفرد
 الصمد لما جلا احد المنفضیل
 الثانی المنطویل الثانی الذی من
 بطوله و مهمل زیار و ساوا
 یاحسانه و لم یجعل عن زیارته
 مموعابل نقول و منخ پر دین
 قبور مقدمه ایشان و استقبله
 و رو بقیه ایشان کن و بگو
 السلام علیکم آئمه الهدی السلام
 علیکم اهل الطوی السلام علیکم
 اهل الجح علی اهل الدنیا السلام
 علیکم اهل القوام فی البریه
 بالسطا السلام علیکم اهل
 الصفوة السلام علیکم ال رسول
 لله السلام علیکم اهل الجوی
 آئمه الهدی بکر قد بلغتم و
 تصم و صبرتم فی ذات الله
 و کائنتم و ابعی البکر منقر
 و آئمه الهدی بکر الراشدون
 المهندون و ان ظلمتکم
 مفرضة و ان قوتکم الصدف
 و انکرم و خوفتم فله
 نجابوا و امرتم فلم تطاعوا
 و انکرم دعا المرفیق و ان
 کان الارض لزلوا بین الله
 بندتکم من اصلاب کل مطهر
 و بنفلكم من از حار الظهران
 لاندیکم الجاهلیة الجهاد
 و ام تشرك فیکم فان
 الاموا و طبتکم و طاب منبکم
 من بکر علی اذنان الدین
 فجهتکم یوث اذن الله
 ان وقع و یدکر فیها التمه
 و جعل صلته لیا علیکم
 رجعت و کفرت لذنوبنا
 الذ انذار کم الله لنا
 و طبت حسنا اذ من عتبانین
 و لا بکر و کفرت و صفتین
 بعلکم معرفین بصدیقینا
 باکر و هذا امنا من معرف
 و حقا و اشکان و فرینا
 جنی و ریحی بمفایه الخالص
 و ان یستغیا بکر مستغیا
 الحاکم من لودی فکونوا لی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

باب في بيان كيفية صلاة ركعتين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

تفصاه فقد وفدت البكر اذ رغبت عنكم اهل الدنيا واتخذوا ابائنا لله فورا واسكروا
عنها باسم هو قائم الاله هو وذا لم لا يلهو ويحيط بكل شيء لك لمن بما وقضيت وعرفتني
بما اقتني عليك اذ صد عن عبادك وجهوا معرفته واستخضوا حقيقته ومالوا الى ربنا
فكانت ايتك منك على مع اقوام خصصتهم بما خصصتني به فلك الحمد اذ كنت عندك
في مقامى هذا مذكورا مذكورا فلا تخير مني ما رجوت ولا تخينني فيما رجوت بحرمه محكم واليه
الظاهرين وصلى الله على محمد وآل محمد برس عاكن اذ برى خود بهر چه خواهى و شيخ طوسى در هذا
فرمود كه بعد از آن هشت ركعت نماز زيارت بكن يعنى از برای هر نمازى در ركعت و شيخ طوسى در
بن ظاوس گفته اند كه چون ظواهر ايشان را و ذاع كفى بركات سلام عليكم ائمة الهدى و رحمة الله وبركاته
استودعكم الله واقربكم اليه والسلام امثا بالله وبالرسول وبما جئتم به و ذلكم عليه السلام
فاكتبنا مع الشاهدين برس غائبها كن واخذنا سؤال كن كه ديگر نماز زيارت ايشان بر گردانند
واخر عهد تو نباشد از زيارت ايشان و علامه مجلسى در بيان زيارت بسو حلى زيارتى از شيخ
ابرا در فرمود و چو بصرى ايشان و ديگران بهترين زيارت برلى ايشان زيارت جامع است كه
انشاء الله بعضى از آنها بعد از اين مذكور خواهد شد مادرا بنماز هين قد اكفانتم و برود زيارت
در ذكر زيارت شيخ طاهر عليه السلام در ايام هفت زيارت برلى جناب امام حسن عليه السلام و زيارت برلى
ابن ماسه امام ديگر نقل كرد و در آنها غفلت نشود و بدانكه مادرا زيارت هر يك از شيخ طاهر عليه السلام
غير از ائمه صبيح صلوات الله عليهم صلواتى برلى صاحب زيارت ذكر ميكنيم و در صلوات بر اين
بزرگان ان اكفانم بكم بصلواته كه در آخر باب زيارت ذكر ميشود بانجام رجوع كن و بدانكه صلوات
بر ايشان ميزان اعمال حسنه خود را بنگين نما و نيز بدانكه كثر شوق اين بهجور شكسته بائمه شاهد
شرف مراد از ميكند كه از قصيده هائيه فاضل اوحد فارغ احد جناب شيخ ادر رضوان الله
كه از شيخ الفهاه العظام خاف المجهه الفخام شيخ محمد حسن صاحب الكلام نقل شده كه از روزي كه ان قصيد
در نماز عمل و نوبت شريفه در ماه ربيع اول از چند شجر كه سنا با ان مقام در اينجا ذكر نمود و ابا ان شيخ نماز قال و

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
و شيخ طوسى در هذا
فرمود كه بعد از آن
هشت ركعت نماز زيارت
بكن يعنى از برای هر
نمازى در ركعت و شيخ
طوسى در بن ظاوس
گفته اند كه چون
ظواهر ايشان را و ذاع
كفى بركات سلام
عليكم ائمة الهدى و
رحمة الله وبركاته
استودعكم الله واقربكم
اليه والسلام امثا بالله
وبالرسول وبما جئتم به
و ذلكم عليه السلام
فاكتبنا مع الشاهدين
برس غائبها كن واخذنا
سؤال كن كه ديگر نماز
زيارت ايشان بر گردانند
واخر عهد تو نباشد
از زيارت ايشان و علامه
مجلسى در بيان زيارت
بسو حلى زيارتى از شيخ
ابرا در فرمود و چو
بصرى ايشان و ديگران
بهترين زيارت برلى
ايشان زيارت جامع است
كه انشاء الله بعضى
از آنها بعد از اين
مذكور خواهد شد
مادرا بنماز هين قد
اكفانتم و برود زيارت
در ذكر زيارت شيخ
طاهر عليه السلام در
ايام هفت زيارت برلى
جناب امام حسن عليه
السلام و زيارت برلى
ابن ماسه امام ديگر
نقل كرد و در آنها
غفلت نشود و بدانكه
مادرا زيارت هر يك
از شيخ طاهر عليه
السلام غير از ائمه
صبيح صلوات الله
عليهم صلواتى برلى
صاحب زيارت ذكر
ميكنيم و در صلوات
بر اين بزرگان ان
اكفانم بكم بصلواته
كه در آخر باب
زيارت ذكر ميشود
بانجام رجوع كن و
بدانكه صلوات بر
ايشان ميزان اعمال
حسنة خود را بنگين
نما و نيز بدانكه
كثر شوق اين بهجور
شكسته بائمه شاهد
شرف مراد از ميكند
كه از قصيده هائيه
فاضل اوحد فارغ
احد جناب شيخ ادر
رضوان الله كه از
روزي كه ان قصيد
در نماز عمل و نوبت
شريفه در ماه ربيع
اول از چند شجر كه
سنا با ان مقام در
اينجا ذكر نمود و
ابا ان شيخ نماز قال
و

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ زيارت ائمه اربعين ﴾

١٣٣٤

عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرُّوحُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّلَامَةُ الطَّاهِرَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّعْمَةُ الزَّكِيَّةُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَيْرِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي النَّبِيِّ الْمُحِبِّي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي النَّبِيِّ
 إِلَى كَامَةِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْبَشِيرِ الْبَرِّ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي السَّرِيحِ الْمُبِينِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمَوْثِقِ بِالْفُرَّانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمُرْسَلِ إِلَى الْأَذْنِ وَالْجَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي صَاحِبِي يَوْمِ وَالْعَلَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الشَّفِيعِ يَوْمَ الْفَيْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 مَنْ جَاءَهُ اللَّهُ بِالْكَرَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَخَارَ اللَّهُ لَكَ
 دَارًا مُنْجِيَةً قَبْلَ أَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ أَحْكَامَهُ أَوْ يَكْلِفَكَ حَلَالَهُ وَحَرَامَهُ فَتَقْلِكَ الْبَرِّطِيَا
 زَاكِمًا مَرْضِيًّا طَاهِرًا مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مَقْدَسًا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبَوْتَكَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَرَفَعَكَ إِلَى
 الدَّرَجَاتِ الْعُلَى فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَاةً نَفَرَتْ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ وَبَلَغَهُ أَكْبَرُ مَا مَوْلَى اللَّهِ
 أَنْ يَجْعَلَ أَفْضَلَ صَلَاةِكَ وَأَزْكَاهَا وَأَوْفَاهَا عَلَى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخَيْرِيكَ
 مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى مَنْ نَسَلَ مِنْ أَوْلَادِهِ وَالطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَنْ خَلَفَ مِنْ عَشِيرَتِهِ
 الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيكَ وَابْنِهِ مُحَمَّدِ بْنِ
 نَبِيِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِيهِمْ مَشْكُورًا وَرِزْقِي فِيهِمْ مَغْفُورًا وَجَنَّتِي فِيهِمْ سَعِيدَةً وَعَاقِبِي
 فِيهِمْ حَيْدَةً وَخَوَائِجِي فِيهِمْ مَفْضِيَةً وَأَفْعَالِي فِيهِمْ مَرْضِيَّةً وَأُمُورِي فِيهِمْ مَسْعُودَةً وَشُؤُنِي فِيهِمْ
 مَحْمُودَةً اللَّهُمَّ وَأَحْسِنْ لِي التَّوْفِيقَ وَنَقِّسْ عَنِّي كُلَّ هَيْمٍ وَضِيقٍ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي عِقَابَكَ وَ
 امْتَحِنِّي قَوَائِمَكَ وَأَسْكِنِّي جَنَّاتِكَ وَأَزِدْ قَلْبِي بِضَوَائِكَ وَأَمَانِكَ وَأَشْرِكْ لِي صَالِحِ دُعَائِي
 وَالِدِي وَوَلَدِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ إِنَّكَ وَلِيُّ الْبَائِسَاتِ
 الصَّالِحَاتِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرَحْمَتِهِ حَاجَتِي خُورُوا وَدُرُكْتُ نَمَازُ زِيَارَتِ مَسْكَانِي
 زِيَارَتِ جَنَابِ طَهْرِي بَدَنِي أَسْأَلُ وَالِدَةَ حَضْرَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِاسْمِهِ مِنْ دَقِيرِ نَجْدٍ وَمَسْكَانِي
 نَسْتَعِينُ بِسَمِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْعَمَلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 صلوات الله وسلامه
 وبركاته عليه
 اللهم اغفر لي
 ذنوبي
 كلها
 وسترها
 وامنني
 برحمتك
 العظيمة
 يا ذا الجلال
 والإكرام
 اللهم اغفر لي
 ذنوبي
 كلها
 وسترها
 وامنني
 برحمتك
 العظيمة
 يا ذا الجلال
 والإكرام
 اللهم اغفر لي
 ذنوبي
 كلها
 وسترها
 وامنني
 برحمتك
 العظيمة
 يا ذا الجلال
 والإكرام

*(۳۲۵) * (زيارت فاطمة بنت سيد) *

سيدي الاولين السلام على محمد سيدي الاخيرين السلام على من بعثه الله رحمة للعالمين
 السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام على فاطمة بنت سيد الهاشمية
 السلام عليك ايها الصديقة المرصية السلام عليك ايها الفتية النقية السلام
 عليك ايها الكريمة الرضية السلام عليك يا كافية محمد خاتم النبيين السلام عليك
 يا والدة سيد الوصيين السلام عليك يا من ظهرت شفقتها على رسول الله خاتم النبيين
 السلام عليك يا من تربيتها لولي الله الامين السلام عليك وعلى روحك وبدنك وانوارك
 السلام عليك وعلى ولدك ورحمة الله وبركاته انك احسن الكفالة واديب
 الامانة واجهدت في مرضات الله وباركت في حق رسول الله شارفة بحياة مؤمنة حية
 مغيرة بنوينا به منسجعة بنيناه كافية بربينا مشفحة على نفسه واقفة على خدينا
 مختارة رضاه وانهداتك مذهب على الايمان والتمت بك بانه في الاديان راضية
 مرضية طاهرة ذكية نيت نية ومجى ما عنك رضايه وجعل الجنة ميراثك
 ما عليك يا جميل على محمد وآله من غنى زيد رثيا وتيسنى على محبينه ولا خرمين
 شفاعتها وشفاعة الامن من ذريتها وارزقي مرققاتها واحسن مهاباة مع اولادها
 الطامعين اللهم لا تجعله اخر العهد من ذيارك اناها وارزقي العود اليها ابدا ما
 اجبتني قد انوفيتني فاحسن لي في مرضها وارزقي في شفاعتها برحمتك يا ارحم الراحمين
 اللهم جعلها عندك وميز لها الدالك اغفر لي ولوالدي ولجميع المؤمنين والمؤمنات
 وبنات الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفينا برحمتك قد اربابنا وركعتنا
 ذيارك بخوبى وذهاميكى يا نجاهمى ومنتقويهم ذيارك حضرت حمزة رضى الله
 عنه في مراد حزين ذيارك بخبر رضى يكون ذوقه من اسارة نسيات بالتمه وسويين
 صلى الله عليه وآله والسلام عليك يا حمرتها يا سارة نسيات يا سدينا يا سيد
 رسولنا شاهد انك قاربنا همتك في شجرة ورجل ورجل في حياتك بنيت وتحتك يا

* (در عهد مجيد و شام) *
 در وقت صبح شام اقتدا
 الله ربنا الرحمن الرحيم
 انوارك بديشتا بر مغايكه
 براى حاجت خود كردين كفا
 عند دست برى سوال
 حاجتى باذن خدا رستم
 از نعمى صادر و عظمى نوال
 از دست كردار ذوق فزونى
 است که بندگار سرسليم
 ز لك من ايندگار سرسليم
 در دست حاجت و سرسليم
 از نعمت خداى بزرگوار
 انچه بخدمت رسولى
 از كرم تو كسى با نوا
 در عالمى با سرسليم
 در عالمى با سرسليم
 در عالمى با سرسليم

وَكَتَبَ فَمَا عِنْدَ اللَّهِ بِجَانِهِ رَاغِبًا يَا أَبَتَنِي وَأَبِي أَبْنَتِكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذَلِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَنْبَعِي بِرِيَّارِيكَ خَلَّاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّدِيكَ
 مِنْ نَارِ السَّخَطِهَا مِثْلِيهَا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي مِنْ قَوْلِنَا
 إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَتِي أَنْبَتِكَ مِنْ شِقَاةٍ بَعِيدَةٍ طَالِبًا فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَقَدْ
 أَوْقَرْتَ ظَهْرِي فِي نَوْحِي أَنْبَتُ مَا أَنْخَطَرْتِي وَلَمْ آجِدْ أَحَدًا أَفْرَعُ إِلَيْكَ خَيْرًا مِنْكُمْ أَهْلَ
 بَيْتِ الرَّحْمَةِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا يَوْمَ فَفَرِّجْ حَاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ إِلَيْكَ حَرُونَ وَأَنْبَتِكَ مَكْرُونَ
 وَكَتَبْتُ عِندَكَ يَا أَبَا وَصِرْتُ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبًا وَأَنْتَ مِنْ أَمْرِ رَبِّي اللَّهُ بِصِلَابِي وَجَنَّتِي
 عَلَى بَرِّهِ وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ وَهَدَانِي لِحَبِيهِ وَرَجَّعْتَنِي فِي الْوَفَادَةِ إِلَيْهِ وَالْهَمِّي طَلَبَ
 الْحَوَائِجِ عِنْدَ أَنْتُمْ أَهْلَ بَيْتِ الْأَيْمَنِ مِنْ تَوْلَاكَ وَلَا يَنْجِيكَ مِنْ آثَاكَ وَلَا يَخْتَصِرُكَ مِنْ هَوَاكَ
 وَلَا يَبْعُدُكَ مِنْ عَاذَاكَ لَنْ يَرْجُو بِقَبْلِهِ مِثْلِي وَدَرَكْتُ نَمَازَ زِيَارَتِكَ بِجَامِيَا وَرَبِّهِ وَبَعْدَ ذَلِكَ
 خُودًا بِغَيْرِ مِجْبَانِي وَمِثْلِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ
 يَا زَوْجِي لِقَبْرِ عِمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِجِيئِي لِي مِنْ نَفْسِيكَ فِي يَوْمٍ مَتَّكَ كَثْرَفِيهِ
 الْأَصْوَاتُ وَتَشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ مَا قَدَّمَكَ وَبِحَارِلُ عَنْ نَفْسِهَا فَإِنْ تَرَجَّحْتَنِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفَ عَلَيَّ
 وَلَا حُزْنَ وَإِنْ تَعَايَبَ قَوْمِي لَهَ الْفُؤَادَةَ عَلَى عِبْدِكَ وَلَا تَخَيَّبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَلَا تَصْرِفْ
 بَغَيْرِ حَاجَتِي فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ عِمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ
 رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَإِرْفَانِكَ عَلَيَّ جِنَابِي نَفْسِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي
 وَمَا أَخَافُ أَنْ تَظْلِمَنِي وَلَكِنْ أَخَافُ نُوَّ الْحَيَابِ فَإِنْ نَظَرْتُ الْيَوْمَ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ عِمِّ نَبِيِّكَ فِيهَا
 فَكُنِّي مِنَ النَّارِ وَلَا تَخَيَّبْ سَعْيِي وَلَا يَهْوُنَنَّ عَلَيْكَ ابْنَهُ إِلَى لَا تَجِبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي وَلَا
 تَقْلِبْنِي بِغَيْرِ حَوَائِجِي بِالْغِيَاثِ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَتَحْرُوبٍ وَيَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَبْرَانِ النَّزِيرِينَ
 الْمُشْرِفِينَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةَ لَا أَشْفِي بَعْدَهَا أَبَدًا
 وَتَحْرُوبُ رَحْمَتِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحْرُوبُ الْخَيْرِ الَّذِي لَا

زيارت حضرت زین العابدین (ع)
 این دعا را در هر روز بخواند
 هر که در راه خدا باشد
 و در وقت حاجت بخواند
 بر او بسیار برکت است
 و در وقت غم بخواند
 دلش آرام می شود
 و در وقت بیماری بخواند
 شفای او می آید
 و در وقت سفر بخواند
 سفر او بی خطر است
 و در وقت جنگ بخواند
 از دشمنان محفوظ است
 و در وقت غم بخواند
 دلش آرام می شود
 و در وقت بیماری بخواند
 شفای او می آید
 و در وقت سفر بخواند
 سفر او بی خطر است
 و در وقت جنگ بخواند
 از دشمنان محفوظ است

السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَالتَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مَا صَبَرَ قَوْمٌ قَبْلَ عَقْبِي الدَّارِ الشَّهِدِ أَنْ اللَّهُ أَخْبَارَكُمْ لِدِينِهِ وَأَصْحَابَكُمْ
 لِرَسُولِهِ وَأَشْهَدُ أَنْكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَذَبَيْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَ
 جَدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَأَشْهَدُ أَنْكُمْ قِيلْتُمْ عَلَى مِنْهَا لِح رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنْ
 الْإِسْلَامِ وَأَمَلِيهِ أَضَلَّ الْجَزَاءُ وَعَرَفْنَا أَوْجُوهَكُمْ فِي حَجَلِ رِضْوَانِهِ وَمَوْضِعَ أَكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّ
 وَالصَّادِقِينَ وَالتَّهْدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَاءِكَ وَفِيهَا أَشْهَدُ أَنْكُمْ جُزِيَ اللَّهُ وَأَنَّ
 مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ وَأَنْكُمْ لِمَنْ الْمُقْرَبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ لَهُمْ أَجْرَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَزُودُونَ
 فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالتَّائِبِينَ أَجْعِبِينَ أَنْتُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَارًا وَجَمْعًا
 عَارِفًا وَبِنَاؤِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُشْفَرًّا وَبِعَاسِقٍ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَمَرْضِي الْأَفْعَالِ عَالِمًا
 فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَغَضَبُهُ وَتَحْطَةُ الْعَمَلِ
 انْفَعِي بِنَاؤِيكُمْ وَتَبِيِّنِي عَلَى قَصْدِهِمْ وَتَوْفِي عَلَى مَا تَوْفَيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعِي بَيْنَهُمْ فِي
 مَشْفَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنْكُمْ لَنَا قَرُوبٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لِأَحْوَانٌ وَمِنْهَا فِي سُورَةِ أَنَا أَنْزَلْنَا فِي
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ ذَا الْقُرْآنِ وَبَعْضِي كَفَنَهُ أَنْدَكُمْ تَزِيدُهُمْ فِي دُرُوحِكُمْ نَمَازًا زِيَارَةً مَسْجِدًا

در حدیث و تفسیر
 این حدیث که در این باب است
 از حضرت صادق علیه السلام است
 که میفرماید هر که این دعا را بخواند
 خداوند او را از عذاب آتش نجات دهد
 و در روز قیامت او را در جنت وارد کند
 و این دعا را در هر روز بخواند
 بسیار سودمند است
 و در حدیث دیگر آمده است
 که هر که این دعا را بخواند
 خداوند او را از عذاب آتش نجات دهد
 و در روز قیامت او را در جنت وارد کند
 و این دعا را در هر روز بخواند
 بسیار سودمند است
 و در حدیث دیگر آمده است
 که هر که این دعا را بخواند
 خداوند او را از عذاب آتش نجات دهد
 و در روز قیامت او را در جنت وارد کند
 و این دعا را در هر روز بخواند
 بسیار سودمند است

و در سجده (در نماز) - (در هر رکعت) - (در هر روز) - (در هر وقت)

از جمله عبادت قبالت که بنا شد بر پهن کردی ز روز اول و روا شد که هر که برود بانجهد
 و در رکعت نماز در آن کن او در برگرد با ثواب عسره پس بتوبان مسجد شریف و در رکعت نماز
 تحت مسجد مجا او و بخوان بیج زهراء علیه السلام را پس بخوان زیارت جامع که اولش السلام علی
 اولیاء الله است و تا انرا زیارت اول جامع قرار میدهم و بیاید در واخری باب انشاء الله پس
 بخوان خدا را و بگو یا کاشا قبل کلینی و این دعا بیست طویل است نقل شده است با اختصاص هر که
 خواهد نماز بخواند و جمع کند و نماز هر که نماز کند و شکر بر او کند یعنی غرضه نماز حضرت ابراهیم

(ذکر جلا و مقام و زیارت)

رسول الله صلى الله عليه وآله ان مسكن ومحفل نماز حضرت رسول صلى الله عليه وآله بوده است
 و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد نبی است از امام جعفر در ششمین سوره میگویند و در مسجد فتح که
 مسجد حزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شد بگو یا صریح المکر و بین و یا حیب
 دعوته المضطربین و یا صغیر الهتمومین ای کثرت عینی ضری هسبی کریمی و عینی کثرت عن
 نبیک صلى الله عليه وآله و آیه هتمه و کفنه هول عادی و اکتفی ما آهتمنی من امر الدنیا
 و الآخره یا ارحم الراحمین و نماز مسجد اری رخانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر
 صادق علیه السلام و مسجد امام ابراهیم و منین علیه السلام که محازی قبر حرم است و مسجد مناهله

فقد که توانی دعا میکنی (ذیارت و ذاع) ابانجی خونی است انندی

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آئی غسل کن و بر وز قبر بغیر حضرت رسول صلى الله عليه وآله در بعضی درجه
 پیشتر میگردی پس وداع کن ان حضرت ترا و بگو ان شاء الله علیک یا رسول الله استودعناک الله
 و انتر جمعک و اقره علیک سلام کنک یا الله منو اکتی باوردات سینه کپرت از جنگ
 الخوالمهدیه لی زیارت و قیرتدیک قون قی قیانی قیونیت قیانی قیانی قیانی قیانی قیانی قیانی قیانی
 علی فی جهنم ان لا اله الا انت وان محمد عبدک و رسولک صلی الله علیه و آله
 و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر بغیر رسول بن یعقوب فرموده که بگو صلی الله علیه و آله
 علیک لا تجعله الله خیرک ایمی علیک مؤتمف گویا که مادامکتاب هایت در زمین است بگو
 زوار در مدینه طبعه کفتم که زجیره مکعبی است که در آن است که در آن است که در آن است
 هستند فرصت نمیشد دانسته زید رساند در مسجد جعفر در مدینه که در آن است
 انجام قابل و هر نماز بسکه رجائی که کرده شود و همه اینها که مسجد رسول است
 قبر و منبر است و بدانکه چه گساح در حق و بیفوسه راه است که بر علیه است
 صلوات الله علیه بر اجمعین از زمین شد بسکه گستره است و است که در آن است که در آن است
 در قواعدشهر حج بان نوده و زیارت حسن زهرا سید عالمی و با و با خلیفه مراد فرمود

میرزا العالیات انعمنا حق
 که از آن امام علی میگویند
 من ظاهر من کل مفاهد با
 ملک که در آن است
 ان اعنت انتم و ما اعنت
 من یکم فرموده است
 شما را حاکم و است و است
 هر چه در حق رسول است
 در حق رسول است
 که رسول است
 که رسول است
 که رسول است
 که رسول است

تکالیف در قیام شبانه

که در سجده مؤمنان صلی الله علیه و آله بسیار کم تا توافر و فرمود که همیشه ترا بیشتر نباشد که
 با این مکان شریف بیاید الخ و شیخ طوسی در کتب بینه معتبر از مراد نقل کرده که حضرت صادق
 علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد شوها واجب نیست بلکه واجب آن نماز
 پنجگانه و روزه ماه رمضان است لکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بیاید
 نماز کنید در این مسجد شریف تا تو ایند که بهتر است از برای شما و بدانید که اگر می گاه است زبک
 میباشد رکارد بنام روزه و از مدح میکنند که چه بسیار برك است فلا فی پس چو باشد کسی که
 در امر اخوت برك باشد و زیارت کن حضرت رسول صلی الله علیه و آله زاد هر روز مکرر و همچنین
 ائمه بقیع را با اندازه که ممکن است ترا و هر وقت که شاهد کردی حجره حضرت رسول را سلام بکن بر
 آنحضرت و عازم یک در مدینه کنی و اطبخه دباش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبیر و تفکر
 کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمها مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر
 از زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوه و بیابانان تردد فرمود و در مسجد از زمینها
 و آنجا موضع وحی و تنزیل حضرت جبرئیل و ملائکه مقربین آنجا فرود میامند و ولعهم باقیل

اعمال خالصه نباشد و میکند
 اللہ تعالیٰ علی کل شیء شاکد
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده
 و در کتب معتبره از مراد نقل کرده

ارض مشی جبرئیل فی عرصاها

و ناممکن شود ثورا تصدق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بنا ذات و ذریه رسول
 که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مرتبت و عارایه مجلی فرمود که در روایت معتبر وارد شده است که
 در هر کسی که در آنجا تصدق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کنند اگر کسی
 را اختیار کرد که جازان بلد طیب است که مجاورت در روز مسجبت و احادیث مستفیضه فضیلت دارد

سعی الله قبر بالمدینه نجبت فذلجل فیہ الامن بالبرکات نبی الهدی صلی علیه و آله طیبه
 و بلغ عدد روجه اثنتان و صلی علیک الله ما ذکر شارح و لاحت نجوم الليل مبتدیان

شماره ازین در فضیلت و کیفیت زیارت امام حضرت امیر المومنین
 در کتب معتبره از مراد نقل کرده

شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند مخلوق را
 مخلوق بیشتر از زمانیکه و بدستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک میآیند بپیک
 المعروف و طواف میکنند بدوران و چو از طواف انجا فارغند بطواف کعبه میروند و چو از طواف
 کعبه فارغند بسوی قبر پیغمبر میآیند سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میآیند بسوی قبر امیر
 المؤمنین علیه السلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میآیند نزد قبر حسین علیه السلام میکنند
 بر آنجناب پس از آن با سینه بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشوند تا روز قیامت پس فرمود
 آنحضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف حق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام و
 اطاعت و خلیفه بلا فصل زاند و از روی محبت و کبریاوت نماید باشد حق تعالی بپاداش او
 او جز صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و معبود گوید در روز قیامت
 جمله ایمان از اهل آن روز و ایمان گرداند بر او حساب را و استقبال نماید او را ملائکه و چو برگردد
 از زیارت او را مشایخ نمایند تا چنانچه خود برگردد و اگر بیمار شود بپاداش او بیایند و اگر بیمار باشد
 جنازه او بکنند و از برای او طلب امرزش نمایند تا قبرش و شد عبد کردند و در روز قیامت
 از آنحضرت روایت کرده فرمود هر که پیاده زیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود و خضعه بجز که در آن
 یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد هر گاه ثواب شیخ و دو عمره از برای او بنویسد و در
 آنحضرت روایت کرده که باین دارد فرمودی سپریار هر که زیارت کند چند امیر المؤمنین است
 بچشم بنویسد حق تعالی از برای او بعد هر گاه حج مقبول و عمره و بسند پاداشی سپریارند و بچشم
 تو چشمه فدیه که غبار لوده شود در کوزه از حضرت پیوسته بخشد پس در روز قیامت
 ناپدیدند بجز این چند بشر است که از هر چه در دنیا است در حسابش در روز قیامت
 است کوفه قبری است که در سبزه عبودیت است بگر که خستد و استانی است که
 مؤمنان گویند که از خدای عز و جل است که در روز قیامت به امیر المؤمنین است و در روز قیامت
 از خدای عز و جل است که در روز قیامت به امیر المؤمنین است و در روز قیامت

این حدیث را در کتاب فضیلت امیر المؤمنین علیه السلام در باب اول از حدیث شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند مخلوق را مخلوق بیشتر از زمانیکه و بدستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک میآیند بپیک المعروف و طواف میکنند بدوران و چو از طواف انجا فارغند بطواف کعبه میروند و چو از طواف کعبه فارغند بسوی قبر پیغمبر میآیند سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میآیند بسوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میآیند نزد قبر حسین علیه السلام میکنند بر آنجناب پس از آن با سینه بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشوند تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف حق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام و اطاعت و خلیفه بلا فصل زاند و از روی محبت و کبریاوت نماید باشد باشد حق تعالی بپاداش او او جز صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و معبود گوید در روز قیامت جمله ایمان از اهل آن روز و ایمان گرداند بر او حساب را و استقبال نماید او را ملائکه و چو برگردد از زیارت او را مشایخ نمایند تا چنانچه خود برگردد و اگر بیمار شود بپاداش او بیایند و اگر بیمار باشد جنازه او بکنند و از برای او طلب امرزش نمایند تا قبرش و شد عبد کردند و در روز قیامت از آنحضرت روایت کرده فرمود هر که پیاده زیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود و خضعه بجز که در آن یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد هر گاه ثواب شیخ و دو عمره از برای او بنویسد و در آنحضرت روایت کرده که باین دارد فرمودی سپریار هر که زیارت کند چند امیر المؤمنین است بچشم بنویسد حق تعالی از برای او بعد هر گاه حج مقبول و عمره و بسند پاداشی سپریارند و بچشم تو چشمه فدیه که غبار لوده شود در کوزه از حضرت پیوسته بخشد پس در روز قیامت ناپدیدند بجز این چند بشر است که از هر چه در دنیا است در حسابش در روز قیامت است کوفه قبری است که در سبزه عبودیت است بگر که خستد و استانی است که مؤمنان گویند که از خدای عز و جل است که در روز قیامت به امیر المؤمنین است و در روز قیامت از خدای عز و جل است که در روز قیامت به امیر المؤمنین است و در روز قیامت

این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود

در فضیلت امیرالمؤمنین

۳۴۲

کرد و هر دو را یکی که خود را با او بداند شناگرد و هر که بان پناه برود و ایمان باشد برسد بمحمد
الکریم بن طاووس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عم حسین بنحو پنهانی
در شب قیم بنی هاشم را در میان علی و ابی طالب در میان در میان در میان در میان و چیزه بوون
کودکی صغیر بودم چو رسیدم بر قبر آنحضرت دیدم که انقباض میگرد و درش سنگهای پناه گذار
شده و بنا نه نداد پس فائز در بیان آن رقم بعضی از ما شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول
بنماز شد و بعضی مشغول بنیارت و در این حال بودیم که ناگاه دیدم پشمی بجانب ما میاید چون نزدیک
ماندم بقاصدایک نبره نا ازان نعل شریف دور شد در آنچو آن نزدیک قبر رفت و شروع کرد به نماز
از دماغ خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شمر مشعرض او نشد او برگشت و بار
بحال شمر خبر داد پس ترس از ما بر طرف شد و هرگی نزدیک او رفتیم و او را مشاهده کرد و دیدیم که
در دماغ او چراغی است و اندک حجرو حوا بقبر آنحضرت میاید پس بکساعت با اینحال بپناه نگاه کرد
و ما دیگر یار به جمال اول خود بنماز و نیارت و قرائت قرآن برگشتم و شیخ مفید نقل کرده که در روز
مزون از رشید بآهنگ شکار از کوفه بیرون رفت و بجانب غیرتین و ثوبه توبتیه نمود و در آنجا
اهواز دید فرمائند انا باز های شکاری کلاب معلم را برای شکار اهوان را میگردند و بر آنجا
بناخند اهوان که چنین دیدند فرار کرده پیشه پناه برودند و در آنجا پناه میاوردند و پناه
در ناحیه یافتادند و نمازها باز شدند و در میدان طلب عجز شد و پگر یاره اهوان از فورا
پشته بنشیب آمدند باز نمازها اهنک ایشان نمودند و پگر یاره اهوان بان پشته پناه
بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدینگونه رفت مزون
در عجز شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنند و هر چه را که از حال بهمکان باخبر باشد بیارند
غلامان رفتند و از قبیله بنی سکنی پر مرد پر حاضر کردند مزون از وی پرسید که حال این
پشته چیست و در اینهمکان چه کیفیتی است گفت که مرا امان میگردد قصه از او بعضی پسران
گفت با خدا عهد کردم که خوا از بت نکند و در امان باشی الحال پنده را بی بگو گفت خبر داد مرا

این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود
این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود
این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود
این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود
این دعا را بخواند
و بر او برود
و هر که بخواهد
از او برود

کیفیت آداب المؤمنین

تبریکه در آن شهادت شریف بیرون آتد ایمانی کسب شده متصل بقیته شریفه حضرت
 * حبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه بر آن شخص است که در *
 اگر نیت نیکه از او بیرون آید تا آنکه بگوید

اذا نمت فاذقني الحبيب حبيب
 ابی قریباً کریمه و شبیر
 ولا آتقی من مذکر و نکی
 فعاد علی حاجی الی و هو فی الی
 اذا ضل فی البیت ما عقال الی

مطلبی که در کیفیت زیارت آن حضرت است

بدانکه زیارات منقوله بر این مختصر بر دو قسم است یکی مطلقه که مقتصد بوقتی از اوقات نیست
 و یکی مخصوصه که عکس آنست این زیارات در ضمن دو مقصد بنام مقصد اول

در زیارت مطلقه است آداب است ما الکفایه میگویم در اینجهان که چند زیارت اول است
 است که شیخ مفید و شهید و بیدین ظاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنانست که مرگ

ازادۀ زیارت تمام عمل کن و در جاهه پاک بپوش و بپوش از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر زیاد
 و نکنی نیز چیزی است و چون از خانه بیرون آمد بگو اللهم انی خرجت من منزلی الی فی فضلك
 و از دور وصی تبتک صلواتك علیها اللهم فبیر ذلك لی سبیل لمرارة و اخلق فی

عافیة و حرابی ی یا حسین الخ لا یبارک الا اسمک یا ارحم الراحمین پس روانه شود از حالیکه زبانست گویند
 بگو الحمد لله و سبحان الله و لا اله الا الله و چون رسید بخند کوفه بایست بگو الله اکبر
 الله اکبر و اهل البیت و اهل الذکر الله اکبر اهل الذکر و التذکر و التذکر و التذکر و التذکر

الله اکبر مما آخاف و آخذ الله اکبر عماردی علیه اتوکل الله اکبر رجائی و الیه ائبت
 اللهم انک ولی نعمتی و الفار علی طلبتی تغل حاجتی و ما نضمیرهُ هو اجر الصدور و عجا
 التتوی و فاسئلک بجملة الاصفی الذی قطعت به حج الخنجین و عند المعتذرن و جمل

رحمة للعالمین ان لا تحرم منی ثواب زیارته و لیک و آخی نبتک امیر المؤمنین و قصده و تحلی
 من وفد الصالحین و شیعیه النصفین و خبتک یا ارحم الراحمین و چون نمودار شورای
 قبه شریفه آن حضرت بگو الحمد لله علی ما اخصنی به من طیب المولد و اخصنی اکر ما ید من

بگوید در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند

بگوید در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند

بگوید در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند
 در آن وقت که از آن حضرت مقرر شد که این دعا را بخواند

موا الابرار التقره الاطهار والخير الاعلام اللهم فقبل سعيي اليك ونصري
 بين يديك واغفر لي الذنوب التي لا تحصى عليك انك انت الله الملك الغفار مولف
 كه چون در وقت بدت منوره بحال نشاط وشوق برای زانو و کعبه که میل از در وقت
 تمام توجه خود را با بختا بجا بد بهر لسانی بیانی که تواند مدح و ثنائی آن بزرگوار گوید خصوص
 زانو اگر اهل علم و کمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلغی در نظر داشته باشد در آن حال
 بان تمثال جوید لذت بخاطر رسید که این چند شعر را از قصیده هائیه از زبان که مناسبت
 ذکر عباد و رجاء و انوار که سالک از جانب انصاف و با صداقت برضایان باید از آن عجز فرمود و لا اله الا الله

انها الزاكي المجدد وهدا	يقلوب تقلبت في جواها	ان ترانت ارض العربين فاضع
واخلع النعل ورن واظواها	واذا شئت قبة العالم	الاعلى وانوار ربها انشاها
فتواضع قشم دارة قدس	تتمنى الافلاك لشم تراها	قل له والدموع سفع عيون
والحشا نسطلي بنا رعضاها	بان عم النبي انت بد الله	التي عم كل نبي نداها
انت قرانه القدير واصافك ابانه التي او حاشاها	خسك الله في ما برشني	
هي مثل الاعداد لا تنهاى	نت عينا بغيره ووضك ترعى	قديت وانتمر فيها قدما
انت بعد النبي خير البرايا	والتماخر ماها تراها	لك ذات كذا ايه حبش لولا
انها مثلها المناخاها	قد راضعا يشدي ضال	كان من جوهر النجلى عيادها
يا اخا المصطفى لدمي ذنوب	هي عين القذا وانت جلالها	لك في مرتقى العلى المعالي
ورجيات لا يرتقى ادناها	لك نفس من معاني النصف	جعلت له كل نفس فادها

و چون در دانه نجف برسی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا
 الله الحمد لله الذي سخر لي في باله ورحمته على ذنوب و عيوب و لبيد و صفة و صفة
 الحمد لله الذي دفع عني الكرو و حتى قد يمدح و يرحم حتى سواد صلي الله عليه و آله و سلم
 شاهر شور بگو الحمد لله الذي دخلني فيه البشعة اب ركة حتى ريت الله فيها و اخارها

بجایگاه و معنی و تفسیر و تکرار
 قانتها التعداد و انصاف
 بها فانك على كل نبي و رسول
 بنماز و الجایا و دعوی
 فاضلك سبوت الله
 انصاف مع محمد و آل محمد
 به کل عاقبت و دلاله و بقره
 مع محمد و آل محمد
 تنوی و منقلب الله
 مثل خدای خباهر و ملائک
 ما نامتم و انصافی تمام
 انوار کلها و لا تنفی
 نیتی بجز آنکه علی
 نیمی قانتها التعداد
 شد و رسول و صفة و صفة
 الحمد لله الذي سخر لي في باله
 و رحمة على ذنوب و عيوب و لبيد
 و صفة و صفة الحمد لله الذي
 دفع عني الكرو و حتى قد يمدح
 و يرحم حتى سواد صلي الله
 عليه و آله و سلم شاهر شور
 بگو الحمد لله الذي دخلني فيه
 البشعة اب ركة حتى ريت الله
 فيها و اخارها

رَوْحِي نَبِيِّهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي بِسُجُونِ بَدْرٍ كَأَوَّلِ سُبُكِ الْوَهْمِ لِيَابِكِ وَقَضَائِي
 وَبَيْتَانِكَ تَزَكَّتْ وَيَجِبُكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَرَبِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْكَ
 وَتَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا بِسُجُونِ بَدْرٍ صَحْنِ بَرْسِيِّ بِكُ الْوَهْمِ إِنْ
 هَذَا الْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْمَقَامُ مَقَامُكَ وَأَنَا أَدْخُلُ إِلَيْهِ أُنَاجِيكَ بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي
 وَمِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَوَائِجِي أَتَجِدُ لِلَّهِ الْخَيْرَانِ الثَّانِيَ الْمَطْوِيُّ الَّذِي مِنْ تَطْوِيلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَانِي
 بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَلَا عَنِ الْإِسْتِغْنَاءِ مَدْفُوعًا بَلْ تَطْوِيلُكَ وَمَعَ الْوَهْمِ
 كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شَيْعَتِهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِسُجُونِ حَرَمِي وَسُجُونِ بَدْرٍ كَأَوَّلِ سُبُكِ الْوَهْمِ لِيَابِكِ وَقَضَائِي وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ
 طَاعَتَهُ وَرَحْمَتَهُ لِي وَتَطْوِيلَ لِي عَلَى مِنَ عَلَى الْإِيمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَخَلَ فِي
 أَحْسَنِ سُورِهِ وَأَرَادَ فِي غَايَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ زِيَارَتِهِ وَصِي رَسُولِهِ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا عَبْدُ اللَّهِ وَآخِرُ رَسُولِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَاتِي وَقَدْ آتَيْتَنِي مُغْفِرًا بِإِلْتِقَائِكَ بِنَيْتِكَ بِتَحِيَّةِ
 الرَّحْمَةِ وَيَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا لَيْسَ بِكَ فِئْتَابٌ فَصَلِّ عَلَيَّ يَا مُحَمَّدُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَنَحْبُ سَعْيِي وَأَنْظُرُ إِلَى نَظْرَةِ رَحْمَةِ نَعْمَتِي هِيَ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمِنْ الْمُتَقَرَّبِينَ بِسُجُونِ بَدْرٍ وَانْزِلْ بِرِسْوَانِهِ وَبِكَ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ اللَّهُ
 عَلَى وَجْهِهِ وَعَمَّا فِي أَمْرِ الْخَائِفِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَائِجِ لِمَا اسْتَفْجَلَ وَالْمُهَيَّبِ مِنْ عَلَى ذَلِكَ كَلِمَةً
 وَرَحْمَةً لِلَّهِ وَبَرَكَاتَهُ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْكِنَانَةِ السَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ
 عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤْتَدِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسُجُونِ
 لِأَخْلِ رِوَانِ سُورِ رَوْقِ دَاخِلُ حُجْرَتِي هِيَ وَاسْتَرَامَ مَقْدَمِ زَارِ وَبَابِ بَدْرِ حَرَمِ وَبُكُو

عَنْ قَائِلِهَا مَنْ تَرَكَهُ لَا
 الْوَهْمِ لِيَابِكِ وَقَضَائِي
 حَرَمُكَ وَالْمَقَامُ مَقَامُكَ
 وَأَنَا أَدْخُلُ إِلَيْهِ
 أُنَاجِيكَ بِمَا أَنْتَ
 أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ
 مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ
 مَاتِي وَقَدْ آتَيْتَنِي
 مُغْفِرًا بِإِلْتِقَائِكَ
 بِنَيْتِكَ بِتَحِيَّةِ
 الرَّحْمَةِ وَيَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ يَا لَيْسَ
 بِكَ فِئْتَابٌ فَصَلِّ
 عَلَيَّ يَا مُحَمَّدُ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَنَحْبُ سَعْيِي
 وَأَنْظُرُ إِلَى
 نَظْرَةِ رَحْمَةِ
 نَعْمَتِي هِيَ
 وَاجْعَلْنِي
 عِنْدَكَ وَجْهًا
 فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ
 وَمِنْ الْمُتَقَرَّبِينَ
 بِسُجُونِ بَدْرٍ
 وَانْزِلْ بِرِسْوَانِهِ
 وَبِكَ السَّلَامُ
 عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
 آمِينَ اللَّهُ
 عَلَى وَجْهِهِ
 وَعَمَّا فِي أَمْرِ
 الْخَائِفِ لِمَا
 سَبَقَ وَالْفَائِجِ
 لِمَا اسْتَفْجَلَ
 وَالْمُهَيَّبِ مِنْ
 عَلَى ذَلِكَ
 كَلِمَةً
 وَرَحْمَةً
 لِلَّهِ وَبَرَكَاتَهُ
 السَّلَامُ عَلَى
 صَاحِبِ الْكِنَانَةِ
 السَّلَامُ عَلَى
 الْمَدْفُونِ
 بِالْمَدِينَةِ
 السَّلَامُ عَلَى
 الْمَنْصُورِ
 الْمُؤْتَدِّ
 السَّلَامُ عَلَى
 أَبِي الْقَاسِمِ
 مُحَمَّدِ بْنِ
 عَبْدِ اللَّهِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ
 بِسُجُونِ
 لِأَخْلِ رِوَانِ
 سُورِ رَوْقِ
 دَاخِلُ حُجْرَتِي
 هِيَ وَاسْتَرَامَ
 مَقْدَمِ زَارِ
 وَبَابِ بَدْرِ
 حَرَمِ وَبُكُو

شيخ كفى الشهادة زيار
 حصص من رسول الله عليه
 وآله ثم رده ابن زيارت
 مختصره ان اشهد على
 ابي القاسم محمد بن عبد
 الله و...

﴿ زيارت مطلقاً للمؤمنين ﴾

١٣٤٨

(در بیان ثنات)

الْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى فاطمة بنت رسول
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نَبِيَّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شِبَابِ
 أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ
 السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمَشْهُودِينَ السَّلَامُ عَلَى خَاصَّةِ اللَّهِ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَوْا أَوْلِيَاءَهُ اللَّهِ وَخَافُوا بِحُجُومِهِمُ السَّلَامُ عَلَى
 الْمَلَائِكَةِ الْمُفْرَقِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ بِسْمِ اللَّهِ يَا بَنِي رَسُولِكَ قَبْر
 وَرُوحَكَ وَيَسْتَقْبَلُكَ بِقَبْلِهِ كُنْ وَيَكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَرَثَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
 الْعَالَمِينَ يَا أَمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمْرَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَذَا الْوَصِيِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَآمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَثَانَ بَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ
 الصِّدِّيقِينَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنَ وَجْهِهِ وَ
 عَيْبَةَ عَلَيْهِ وَالشَّاحِبَ لِأُمَّةٍ نَبِيٍّ وَالثَّانِي لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَالشَّاطِطِ بِحُجَّتِهِ
 وَالذَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلَى سُنَنِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ رَسُولِكَ
 مَا حَمَلَ وَعَمَى مَا اسْتَحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْجَبَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ
 وَجَاهَدَ النَّكَالِينَ فِي سَبِيلِكَ وَالْفَاطِطِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِفِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُخْلِياً
 لِأَنَّا خَذْنَا فِيكَ لَوْمَةً لِأَنَّا لَمْ نَلْقُكَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَضَلَّ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
 وَأَصْفِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ هَذَا قَبْرُ وَلِيِّكَ الَّذِي قَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَجَعَلْتَهُ
 فِي عُنُقِ عِبَادِكَ مُبَاعَتَهُ وَخَلِيفَتِكَ الَّذِي يَرْتَأِخُ وَنُعْطَى بِهِ ثَيْبٌ وَنَعَاقِبٌ وَ
 قَدْ قَصَدَتْهُ صَحَابِيْنَا أَعْدَدْنَا لِأَوْلِيَاءِكَ فِي عِظِيمِ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَبَلِيْنَا خَطِرَهُ لَدَيْكَ
 وَشَرِبْنَا مِنْ سُنَنِكَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِمِثْلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْكَرَمِ

وَأَمْرُهُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مِنْ بَيْنِ بَنِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 مِنْ تَوْصِيَّتِهِ وَمِنْ نِيَامِهِ
 لَدَيْهِ فِي عَمْرٍو وَأَجَلِهِ
 فِي نَفْسِهِ وَالنَّفْسِ لِيُنْفِخَ
 فِيهَا رُوحَهُ وَمَا يَنْفِخُ
 فِيهَا إِلَّا اللَّهُ وَرَبُّهُ
 وَفِي قَبْرِهِ وَخَالِهِ وَنَسَبِهِ
 وَفِي قَبْرِهِ وَآرِيهِمْ مَا
 يَنْفِخُ فِيهِمْ وَرَبُّهُ
 صَلِّ وَسَلِّمْ وَارْحَمَهُمْ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَارْحَمَهُمْ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَارْحَمَهُمْ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَارْحَمَهُمْ

اللَّهُ بِكَ الرَّابِ وَأَوْفَع بِكَ الْكَابِ وَجَعَلَكَ وَأَبَاكَ وَجَدَكَ وَأَخَاكَ وَبَيْتِكَ عِبْرَةً
 لِأُولِي الْأَبَابِ يَا بَنِي الْأَطْيَابِ لِتَأْتِينَ الْكِتَابَ وَتَحْتُ سَلَامِي لَيْتَ صَلَوَاتُكَ
 اللَّهُ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْتَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي لَيْتَ مَا خَابَ مِنْ يَمَّتْ بِكَ وَ
 لِحَاكِ لَيْتَ بِسْ بَرُو زِدْنَاهُ قَبْرَ بَابِثِ وَيَكُو السَّلَامُ عَلَى أَبِي لَا يُعْزِرُ وَخَلِيلِ النَّبُوَّةِ وَالْمَخْصُومِ
 بِالْأَخْوَةِ الْتَامُ عَلَى عَسْوِي لَدِينِ وَالْإِيمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ الْتَامُ عَلَى مَهْرَانَ الْأَعْمَالِ وَ
 مَقْلِبِ الْأَحْوَالِ وَتَهْفِي نِي الْجَلَالِ وَسَائِي التَّلَسُّبِ الزُّلَالِ الْتَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِ يَوْمَ الدِّينِ الْتَامُ عَلَى شَجَرَةِ النَّبُوَّةِ وَسَامِعِ التَّرَى وَالنَّجْوَى
 الْتَامُ عَلَى شَجَرَةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَنَعْيِهِ الشَّابِقَةِ وَنَعْيِهِ الدَّامِغَةِ الْتَامُ عَلَى الصِّرَاطِ
 الْوَاضِعِ وَالنَّجْمِ اللَّامِعِ وَالْإِمَامِ النَّاصِحِ وَالزِّيَادِ الْفَارِجِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بِسْ بِجُحُو
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَفَاضِلِهِ وَوَصِيِّهِ وَ
 وَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالذَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ
 وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُنْفِجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ فَاصِحِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجْرَةِ الَّذِي
 جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ مَمْزِلًا لِمُرُونِ مَنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالْمِنْ وَالْإِلهُ وَعَادٍ مَنْ عَادَاهُ وَ
 أَنْصَرُ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخَذَ مَنْ خَذَاهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ
 عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْ بِكْرِ بِنَا
 سِرْبِ بَرِي بِبَارِثِ حَضْرَاتِهِ وَنُوحِ وَوَرْدِ بَارِثِ اَدَمِ بِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ الْتَامُ
 عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَانَ الْبَشَرِ الْتَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
 وَعَلَى الظَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَاةً لَا يُحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً
 اللَّهُ وَبَرَكَاتَهُ وَوَرْدِ بَارِثِ نُوحِ عَلَيْهِ سَلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَفِيَّ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا وَثِيَّ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الْتَامُ عَلَيْكَ يَا

انشاؤه من حديث اللطيفة
 التي انتقلت من الرضا
 والباقي...
 حسن عافيتك واولادك
 وانتك يا رب قلبنا
 عليك يا صاحبنا
 والباقي...
 انتك يا رب العالمين
 والباقي...
 انتك يا رب العالمين
 والباقي...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(در حدیث)

اما حسین علیه السلام در روز فیل المؤمنین علیه السلام و در روز نخل و مستدرک بکباب برای آن مرفوعه
 داشته اند و در مستدرک از مزار محمد بن ابراهیم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد و سر
 اما حسین علیه السلام را از دست پر المؤمنین علیه السلام و ناله کرد از نزد آن چهار رکعت و زیارت این است
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ آيَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَلِيفَةِ
 الظَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ نِلاؤِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى
 الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَقَّ آثَمِكَ الْبَتِّينِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَأَبْنُ خَالِقِ الْوَلَدِ وَالْمَوْلَى
 وَأَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَعَافُونَ عَلَى اللَّهِ سَائِرُ شَيْءٍ لَمْ يَنْوَكَرْ وَتَدْعُ خَابِ
 مَنِ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمْ عَذَابَ
 الْأَلِيمِ إِنَّكَ يَا مَوْلَايَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا سَيِّدَ الْوَالِدِ يَا خَلِيفَةَ مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 لَأَعْدُثُكَ مِنْ صَبْرٍ يَهْدِيهِ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ يَرْزُقُهُمْ مِنْ حَيْثُ يَشَاءُ
 لِي عِنْدَ رَبِّكَ مَوْفٍ كَوَيْدِكَ كَرِيمٍ زِيَارَةَ رُوِيَ فِي الْبَحْرِ الْمَعْنِي بِأَنَّكَ لَمْ تَمُوتْ
 شَيْخُ مُحَمَّدِ بْنِ الشَّهِيدِ وَذَلِكَ رَوَاهُ كَمَا حَضَرَ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي رِوَايَةِ يَوْمَ عَشْرَاءُ
 وَالْحَبِيبُ فِي بَارْتِ كَرِيمٍ وَرَبِّكَ سَائِرُ الْوَالِدِ وَرِوَايَةُ فِي رِوَايَةِ بَارْتِ مَعْرُوفِ الْوَالِدِ
 كَرِيمٍ وَرِوَايَةُ عُبَادَةَ السَّلَامُ وَرِوَايَةُ سَبْرٍ مَرْبُوعٍ بِحَسَابِ مَا شَاءَ اللَّهُ وَرِوَايَةُ فِي رِوَايَةِ
 كَرِيمٍ بِحَسَابِ رِوَايَةِ زَيْدِ بْنِ أَبِي الْعَدْنَانِ وَرِوَايَةُ فِي رِوَايَةِ كَرِيمٍ بِحَسَابِ مَا شَاءَ اللَّهُ
 نَمَايَنْدُ وَكَفَيْتُكَ جَنَانًا كَمَا بَدَأَ بِكَ عَيْنِي بِمَشَاهِدِ رِوَايَةِ فِي رِوَايَةِ كَرِيمٍ
 فِي رِوَايَةِ الْعَبْدِ بْنِ سَبْرٍ وَرِوَايَةُ فِي رِوَايَةِ سَبْرٍ مَرْبُوعٍ بِحَسَابِ مَا شَاءَ اللَّهُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ آيَةِ الْمُؤْمِنِينَ يَا بْنَ خَلِيفَةِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى

تفسیر المصنفین از حدیثی
 خطابین مستدرکات
 فی الاصل العظيم
 از ابو عبد الله مشهور است که کسی که زیارت
 کند حسین علیه السلام در روز فیل
 از صاحب خود خواند
 از حدیثی که در تعلیم فرموده است
 از حدیثی که در روز فیل
 از حدیثی که در روز فیل
 از حدیثی که در روز فیل

(زيارة مطلقه آية المؤمن)

يا ابي انت وامي بانور الله الشام اشهد انك قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلى
الله عليه واله ما حجت ووعيت ما استخفظت وحفظت ما استودعت وحملت
حلال الله وحرمته حرام الله وافقت احكام الله ولم تنعدها حد ودانته وعبدت الله
خلصا حتى اتيك اليقين صلى الله عليك وعلى الائمة من بعدك من بخت ان
حضر ودرنا الاى سر انحصر چند ركعت نماز كرد و فرمود اى صفوان هر كه زيارت كند با هر مؤمن
راياين زيارت و اين نماز را بكد برگرد بوى هلس و حال اينكه گاهان امر زيارت شده
باشد و عملش مقبول و پند پده شده باشد و نوپد باى او ثواب هر كه زيارت انحصر كرده
باشد از ملائكه صفوان گفتم بر سبيل تعجب كه (ثواب هر كه زيارت كند انحصر ترا از ملائكه) فرمود بلى در
هر شى هفتاد قبله از ملائكه انحصر ترا زيارت ميكنند پرسيد كه هر قبله چه مقدار نذر فرمود
كه صد هزار ملك پس انحصر يقهقرى يعنى بر پشت بيرون اندند و در اثنائى بيرون آمدن ميگفتند
يا جده ااه يا سيداه يا طيباه يا طاهره يا جده الله يا خير الله يا خير الله يا خير الله يا خير الله يا خير الله
والمقام في حرمك والكون معك ومع اهل بيته من وديته على الله عليك وعلى
الملائكة المحدثين بك صفوان گفتم كه با انحصر عرض كردم كه رخصت ميپدي خيبر
و هم اصحاب خود را از اهل كوفه و نشان اين قبر را با نشان بد هم فرمود بلى و در شى چند دارند
كه من قبر زيارت و اصلاح كردم زيارت چها و در مسند رند الوسا مثل از مزار قلعه
نقل كرده كه روايت از مولاي قاسم محمد باقر عليه السلام كه فرمود بايدم رفيم بزيارت قبر
جدم امير المؤمنين على بن ابي طالب عليه السلام در نجف پس ايستاد در دم نزد قبر مطهر و گريست
و گفتم السلام على ابي الائمة و خليل نبوة و المخصوص بالآخرة السلام على يعقوب
الايمان و بهر ان الاعمال و سبب ذى الجلال السلام على صالح المؤمنين زيارت علم
التيبين الحاكيم يوم الدين السلام على شجرة الطوى السلام على حجر الله اب الغيا
و نعبيه الشايعه و نعيه الدايه و انك ارم من الحشر الواضح و البصير الناصح و

و ساكني الاخبار و ابدى الخيرات
الغائب و تعجب الزيار الباقية
الاصحاح ابن ابي عمير من
از زيارت و زيارت الطيبات
و با طيبها و سال الطيبات
و منها اللهم من كان في قلبه
و من اراد ان يقره و يقره
على حمد من نصب لوجه
و اظن منى نار من يتبنا
و قوة و الكفى عجايب
انما عجبون الكفر و
الغيبى من اراد ان يقره
حما و ولد على
و نكته و انفع من ذلك
بالكنية و النسي و نسي
و نكته و انفع من ذلك
الزوار و انفع من ذلك
و نكته و انفع من ذلك

کرد و حاجت‌هاش بیاورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که نیت این خبر در فضل
 ابن علی بیاید و عقب عالمون در زیارت روز عاشورا آنم و زیارت حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام این است رو بفرستد حضرت بابت و بگو السلام عليك يا رسول الله السلام عليك
 يا صفوة الله السلام عليك يا امين الله السلام على من اصطفاه الله واخصاه واخاره
 من بيته السلام عليك يا خليل الله ما دجى الليل وعسق واصاء النهار واشرف
 السلام عليك ما صمت صامت ونطق ناطق وذرشارك ورحمة الله وبركاته السلام
 على مولانا امير المؤمنين علي بن ابي طالب صاحب السوابق والمنافق الجدة ومبدا الكتاب
 الشديدا بناس العظيم المراسن الكين الاسباس باقى المؤمنين بالكاس من حوض الرسول
 الكين الامين السلام على صاحب النهى والفضل والقوايل والمكرامات والتواويل السلام
 على فارس المؤمنين ولبيك الموحدين وقابل المشركين ووصي رسول رب العالمين
 ورحمة الله وبركاته السلام على من ابده الله بجزيريل واعانه عبيكائيل وانلقه في الله
 وجاه بكل ما تقر به العين وصلى الله عليه وعلى اله الطاهرين وعلى اولاد المنجيين
 وعلى الائمة الراشدين الذين امروا بالمعروف ونهوا عن المنكر وفرحوا علينا الصلوات
 وامرنا بايثار الزكوة وعرفونا صيام شهر رمضان وقراءة القرآن السلام عليك يا
 امير المؤمنين وبجوب الدين وقائد الغر المحجلين السلام عليك يا باب الله السلام
 عليك يا عين الله الناظرة وبدء الباطنة واذنة اوابية وحكمة الباطنة
 ونعمة الشايعة ونعمة الدائمة السلام على قيم الجنة والنار السلام على نعمة
 الله على الابرار ونعمته على الفجار السلام على سيد المنقذين الاخبار السلام على اخي
 رسول الله وابن عمه وزوج ابنته والمخلوق من طينته السلام على الاصل الفدي
 والفرع الكرم السلام على النمر الجني السلام على ابي الحسن على السلام على شجر طوى
 وسدرة المنتهى السلام على ادم صفوة الله ونوح نبي الله وابراهيم خليل الله وموسى

و لا تخف على منة نبينا
 تعقب من خاتمة الارض
 الراحمين انهم ان لا اله الا الله
 والحمد لله وحده لا شريك له
 والحمد لله ان محمد عبده
 وتسوة وان الله اعلم بالصافات
 وان الالباب على كل ارض
 الفل كالحات وان الله
 هو الحق المبين ذكر الله
 واهل بيته الطاهرين
 افضل همتها
 وندرك بعض عالمنا واراد
 مع الله ودمه يعرفون
 مثل السبر وازدود
 اولادنا من انفق الفان
 عهد باو عليه وكوننا الفان
 نه اوبى كرمنا السلام
 كون بوجوه ودر كرم
 نازك

(زيارت مطلقه ائمه مؤمنين)

بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَ كِفَايَةِ مَا أَهْتَبِي قَمِيصَهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي بِأَرْحَمِ الزَّاحِقِينَ لَيْسَ
مَلُوكٌ وَ يُوْحِبَانِي فِي رَأْسِ الْيَوْمِينَ عَلَيْهِ وَ بِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَتَسَاءَلُ
عَلَى آيِبِي دِي اللَّهِ الْحَسَنِ مَا بَصَيْتَ وَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارُ لِأَجَلِهِ اللَّهُ الْخِرَ الْعَهْدِي
لِي زِيَارَتِكَ وَ لَأَقْرَنَ اللَّهُ بَنِي وَ بَيْنَكَ مُؤَلَّفَكَ بِدَكَ قَبْلَ إِزَانٍ ذَكَرْتُكَ دَعَاءُ صَفْوَانِ

هَمَانَتُ كَمَا مَشَرْتُ بِدَعَائِهِمْ زِيَارَتِ هَفْتِي وَ بِيَادِ ذَكَرَانَ دَرُ زِيَارَتِ رَغَائِنُ

زِيَارَتِ نَيْتُ كَمَا مَشَرْتُ بِدَعَائِهِمْ زِيَارَتِ هَفْتِي وَ بِيَادِ ذَكَرَانَ دَرُ زِيَارَتِ رَغَائِنُ
بِسْمِ دُرُكَاهِ رَوْضَةِ مُقَدَّسَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ كَمَا صَرَّحَ مُقَدَّسُ نَمَائِيَانِ مَبْنُوعِي وَ بِيَادِ ذَكَرَانَ
مَرْبِيهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ بِيَا سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَنْ مَلَكَهُ أَنْ شَرَّ بَيْنَ وَ أَيْتُ شَرِّ أَمْرُ سَلِيمٍ وَ عِيَادِي
الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى زِيَارَتِي
اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى نَوْجِ نَجِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْبُرْهِيمِ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُومِنِي كَلِمِ اللَّهِ سَاءُ
عَلَى عِيَادِي رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ سَاءُ عَلَى أَيْمَانِهِ
الرَّحْمَنِيِّ وَ رُوحِهِ الْعَلِيِّ وَ صِرَاطِ السُّبْحِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَمْرَاتِي قَمِيصِي سَاءُ عَلَى
الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى خَالِيهِ الْأَخِي سَاءُ عَلَى
الْمَخْضُوصِ سَيِّدِ النِّسَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْوَلَدِيِّ فِي الْكُتُبِ الْمَرْجُوحِ فِي الشَّمَا سَاءُ عَلَى
أَسَدِي اللَّهِ فِي الْوَعِيِّ السَّلَامُ عَلَى بَيْنِ شَرَفَتِ بِرُومِكَ وَ مَعْنَى السَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْخَوْفِ وَ الْوَعْرِ
الْوَأْدِ السَّلَامُ عَلَى خَامِسِ أَهْلِ عِبَادِهِ سَاءُ عَلَى الْبَائِثِ عَلَى فَرَاثِ الشُّبْرِيِّ وَ مَعْنَى رِيَادِ
مِنَ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَى قَرِيبِ بَابِ خَيْبَرَ وَ الدَّاحِيِي فِي الْقَضَاءِ سَاءُ عَلَى كَيْبَرِ
فِي كَيْمَرِ بِلِيَانِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى مَنْبِجِ شَيْبَتِ خَدِّ سَاءُ عَلَى قَرِيبِ خَوَارِ
عَجْرِ عَنَّا رِجَالِ دَعْوَتِهِ سَاءُ عَلَى خَاطِبِ الْغُبَايْنِ عَلَى نَبِيِّ كَوْبَرِ
الْفَصْحَاءِ السَّلَامُ عَلَى خَدِيْبِ الْبَرِّيْتِ وَ مَكْرِهِ الْجَمْعَةَ بِالنَّهْرِيِّ وَ قَدَّ سَاءُ
بِالْبِلَالِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ سَفِينَةِ فِي يَوْمِ لُورِي رَحْمَةُ اللَّهِ فِي مَكَانِهِ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and other religious expressions.

زیارت مطلقه ائمه ائمه (ع) ... (ع ۳۰۰)

و موافق ذاب سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت بوحضرت گفت که من عقب و رفتم تا
 مناخ کوفه روان مکانی بوده که شتر از او را اینجا میخواستند دیدم در آنجا اعلام پناهی است
 و با او است شتر گزیده و ناله گفتم با او ای پناه ایمن و کیست گفت او یحیی علیک السلام
 از پناه و شما پیش او را نشناختی او علی بن الحسین است بوحضرت گفت پس خود را انداختم روی
 قدمها آنحضرت بوسیدم از آنکه اینجا نگذاشت و باد است خود سرم را بلند کرد و فرمود من
 بجوید نشاید مگر برای خداوند عز و جل گفتم یا بن رسول الله برای چه با اینجا آمدید فرمود که از برای
 آنچه که دیدم یعنی نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن پناهندگان
 اگر چه بروش خود را بر زمین کشند یعنی پناهند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن
 برایشان مانند اطفال یکراه پناهنده اند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود یا صاحب ذاری که
 زیارت کنی با من قبر جدیم علی بن ابیطالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود من در سایه ناله
 و حدیث میگردم از آنکه رسید به مغربین و آن بقعه بود سفید که نور آن میدرخشید پس از شتر
 خوش پیاده شد و طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت و فرمود ای ابا حمزه این قبر جدیم علی
 بن ابیطالب علیه السلام است در زیارت کرد آنحضرت از این بار شکر اول ان السلام علی ائمه الرضی
 و نور وجهه المضحی است پس ذاع کرد بانقبر مطهر و رفت بجوید پناه و من بر کشتم بگو کوفه
 مؤلف گوید که از ذکر نکردن سید این زیارت در فرجه ناسف بخوردم و در جستجوی آن بودم
 تا اینکه یکبار زیارت آنحضرت از ائمه ائمه نقل شد ملاحظه کردم زیارت آنحضرت
 اول آن ایند و جمله باشد بنافتم مگر این زیارت شریف که جمله اولش موافق است و جمله دوم
 مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر
 گوئی که اول این زیارت سلام الله و سلام ملائکت است نه السلام علی ائمه الله گوئیم اول زیارت
 همان السلام علی ائمه الرضی است و سلامهای سابق بمنزله اذن دخول و طلب خص است
 و شاهد بر این مطلب پس این زیارت است از زیارت رسول و اولاد که کمال است با هم دار و چون

و قد زرت و حضرت یحیی
 علیه السلام را پناه
 ایمن و کیست
 گفت او یحیی
 علیک السلام
 از پناه و شما
 پیش او را
 نشناختی او
 علی بن الحسین
 است بوحضرت
 گفت پس خود
 را انداختم
 روی قدمها
 آنحضرت
 بوسیدم از آنکه
 اینجا نگذاشت
 و باد است
 خود سرم را
 بلند کرد و
 فرمود من
 بجوید نشاید
 مگر برای
 خداوند عز
 و جل گفتم
 یا بن رسول
 الله برای
 چه با اینجا
 آمدید فرمود
 که از برای
 آنچه که دیدم
 یعنی نماز در
 مسجد کوفه
 و اگر مردم
 بدانند که
 چه فضیلتی
 است در آن
 پناهندگان
 اگر چه بروش
 خود را بر
 زمین کشند
 یعنی پناهند
 هر چند در
 نهایت سختی
 باشد راه
 رفتن برایشان
 مانند اطفال
 یکراه
 پناهنده
 اند نشسته
 حرکت
 مینمایند
 پس فرمود
 یا صاحب
 ذاری که
 زیارت کنی
 با من قبر
 جدیم
 علی بن
 ابیطالب
 علیه
 السلام
 را گفتم
 بلی پس
 حرکت
 فرمود
 من در
 سایه
 ناله
 و حدیث
 میگردم
 از آنکه
 رسید
 به مغربین
 و آن
 بقعه
 بود
 سفید
 که نور
 آن
 میدرخشید
 پس از
 شتر
 خوش
 پیاده
 شد و
 طرف
 روی
 خود
 را
 بر
 آن
 زمین
 گذاشت
 و فرمود
 ای
 ابا
 حمزه
 این
 قبر
 جدیم
 علی
 بن
 ابیطالب
 علیه
 السلام
 است
 در
 زیارت
 کرد
 آن
 حضرت
 از
 این
 بار
 شکر
 اول
 ان
 السلام
 علی
 ائمه
 الرضی
 و نور
 وجهه
 المضحی
 است
 پس
 ذاع
 کرد
 بانقبر
 مطهر
 و رفت
 بجوید
 پناه
 و من
 بر کشتم
 بگو
 کوفه
 مؤلف
 گوید
 که
 از
 ذکر
 نکردن
 سید
 این
 زیارت
 در
 فرجه
 ناسف
 بخوردم
 و در
 جستجوی
 آن
 بودم
 تا
 اینکه
 یکبار
 زیارت
 آن
 حضرت
 از
 ائمه
 ائمه
 نقل
 شد
 ملاحظه
 کردم
 زیارت
 آن
 حضرت
 اول
 آن
 ایند
 و
 جمله
 باشد
 بنافتم
 مگر
 این
 زیارت
 شریف
 که
 جمله
 اولش
 موافق
 است
 و
 جمله
 دوم
 مختلف
 پس
 شاید
 که
 این
 زیارت
 همان
 زیارت
 باشد
 و
 این
 اختلاف
 چندان
 ضرر
 ندارد
 و
 اگر
 گوئی
 که
 اول
 این
 زیارت
 سلام
 الله
 و
 سلام
 ملائکت
 است
 نه
 السلام
 علی
 ائمه
 الله
 گوئیم
 اول
 زیارت
 همان
 السلام
 علی
 ائمه
 الرضی
 است
 و
 سلامهای
 سابق
 بمنزله
 اذن
 دخول
 و
 طلب
 خص
 است
 و
 شاهد
 بر
 این
 مطلب
 پس
 این
 زیارت
 است
 از
 زیارت
 رسول
 و
 اولاد
 که
 کمال
 است
 با
 هم
 دار
 و
 چون

ذکر طایفه اهل بیت علیهم السلام

ارغوانه در زمان

با نجات ابر تو معلوم شود و نیز بدانکه در روز باریت ششم و زیارت روز مولود ایند و جمله بدین
لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و با جمله ما را از زیارت مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم در کافی است اگر کسی پیش از این خوانده باشد بخواند زیارت جامعه و بخواند
نیز زیارت بیوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که در این باشد بخوندن آن زیارت
در هر وقت و در هر کجا که شصت باشد و با این شصت شصت زیارت حضرت اهل بیت علیهم السلام
و نماز در آن هر وقت از آن بر آن نماز در آن بزرگوار و مقابل و بیست هزار نماز است از هر
صافی علی بن شوان است که هر که زیارت کند امام معترض الظاهر از نماز کند از روز او چهار رکعت
نوشته شود برای او حج و عمره و زیارت آن روز که در این بیست و چهار رکعت بخاورت قبر اهل بیت
علیهم السلام اگر بشود که هر روز در هر وقت از هر کجا باشد و این معنی است متکلی
که بری ترک میکند و مقام مقتضی که آن بیست و چهار رکعت بخورد بکلمه صیه

استیعوب از اشک در ایام امیرالمؤمنین علیهم السلام

در ایام امیرالمؤمنین علیهم السلام که بعد از آن که در روز باریت ششم و زیارت روز مولود ایند و جمله بدین
لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و با جمله ما را از زیارت مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم در کافی است اگر کسی پیش از این خوانده باشد بخواند زیارت جامعه و بخواند
نیز زیارت بیوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که در این باشد بخوندن آن زیارت
در هر وقت و در هر کجا که شصت باشد و با این شصت شصت زیارت حضرت اهل بیت علیهم السلام
و نماز در آن هر وقت از آن بر آن نماز در آن بزرگوار و مقابل و بیست هزار نماز است از هر
صافی علی بن شوان است که هر که زیارت کند امام معترض الظاهر از نماز کند از روز او چهار رکعت
نوشته شود برای او حج و عمره و زیارت آن روز که در این بیست و چهار رکعت بخاورت قبر اهل بیت
علیهم السلام اگر بشود که هر روز در هر وقت از هر کجا باشد و این معنی است متکلی
که بری ترک میکند و مقام مقتضی که آن بیست و چهار رکعت بخورد بکلمه صیه

اینکه در روز باریت ششم و زیارت روز مولود ایند و جمله بدین لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و با جمله ما را از زیارت مطلقه همین هفت زیارت که نقل کردیم در کافی است اگر کسی پیش از این خوانده باشد بخواند زیارت جامعه و بخواند نیز زیارت بیوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که در این باشد بخوندن آن زیارت در هر وقت و در هر کجا که شصت باشد و با این شصت شصت زیارت حضرت اهل بیت علیهم السلام و نماز در آن هر وقت از آن بر آن نماز در آن بزرگوار و مقابل و بیست هزار نماز است از هر صافی علی بن شوان است که هر که زیارت کند امام معترض الظاهر از نماز کند از روز او چهار رکعت نوشته شود برای او حج و عمره و زیارت آن روز که در این بیست و چهار رکعت بخاورت قبر اهل بیت علیهم السلام اگر بشود که هر روز در هر وقت از هر کجا باشد و این معنی است متکلی که بری ترک میکند و مقام مقتضی که آن بیست و چهار رکعت بخورد بکلمه صیه

﴿ زِيَادَةُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

نَأْوَاكَ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ مَلِئْتُ سُبُوحِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَمَنْ أَلَّفَهُ
 مِنْ عَدَلٍ بِكَ مَنْ فَرَّضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَا يَتَّكُفُ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَالذَّيَابُ
 عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي تَطَوَّقَ الْفُرْآنُ بِتَفْصِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَقَضَى اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
 الْفَاعِلِينَ آجُرَ عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ
 تَعَالَى أَجْعَلُهُمْ سَيِّئَاتِهِ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَجِيدِ الْحَرَامِيِّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَتَوَنَّ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَهْدِي الْفُؤَادِ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَ
 جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
 يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ مِنْ عِزِّ اللَّهِ الْخَاصُّ لِطَاعَةِ اللَّهِ لَمْ يَبْعِ
 بِالْهُدَى بَدَلًا وَلَمْ يُشْرِكْ بِعِبَادَتِكَ أَحَدًا وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ أَوْلِيَاكَ لِأُمَّتِهِ وَإِعْلَانِ
 لِيُرْهَانِكَ وَرَحْمَتِ اللَّهِ الْبَاطِلِ وَقَطْعًا لِلْعَادِيَةِ فَلَمَّا اسْتَفْعَى مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَأَنَّ
 فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْذَانَ الْمُرِّ
 وَهَضَّ فِي رِضَاءِ أَهْلِ هَجْرٍ فَخُطِبَ وَأَسْمَعُ وَنَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ بَلَغْتُ
 فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ أَلَيْسَ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِرِجْلِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
 وَعَارِي مَنْ عَارَاهُ وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ فَمَا آمَنَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى
 نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَلَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخْبِيرٍ وَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ
 هُنَّ كَارِهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ بِقَوْمٍ يَخْفَى
 وَيُجِبُونَ أَنْزَلَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ آيَةً وَعَلَى الْكَافِرِينَ يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

كرم زادوا في الفقه كرمه كما
 وديان اوله ودينه كما
 كما ان فضل الله
 فضل الله كما
 ورضها اوله ان فضل الله
 على منفوك كرمه
 ان اوله ودينه كما
 باليه كرمه
 ان اوله ودينه كما
 باليه كرمه
 ان اوله ودينه كما
 باليه كرمه

الْعُسْرَةَ لَكِنَّ زِيَادَانَ الْغَدْرَةَ فَأَخَذَتْ لِبَعَّةٍ عَلَيْهِمَا وَجَدَّتْ الْمِثْلَانَ فَجَذَا فِي النِّقَاطِ
 فَكَلَّمَتْهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَعْفَلًا وَعَاذًا وَمَا انْتَفَعَا وَكَانَ غَايِبَةً أُخِرَ هَيْمَا خُسْرًا لَمْ
 تَلَاهَا أَهْلُ الشَّامِ فَبَرِكَ إِلَهُهِمْ بَعْدَ الْأَعْدَارِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَنْدَبُرُونَ
 الْقُرْآنَ فَهَجُّ رِعَاعٍ ضَالُّونَ وَيَالِذِي نُزُلٍ عَلَى فَجْدِ بَيْتِكَ كَافِرُونَ وَلَا هِلَّ الْإِجْلَاءِ عَلَيْكَ
 نَاصِرُونَ وَقَدْ أَمَرْنَاكَ لَعَالِي بَانِيَا عَمِكَ وَنَدَبْنَا الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بَيْتِكَ فَطَهَّرَ الْحَقُّ وَقَدَّ بَدَأَهُ
 الْخُلُقِ وَأَوْضَحَّتْ الشَّمْسُ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّرِيقُ فَكَلَّمْتُ سَابِقَةَ الْجِهَادِ عَلَى بَصْدِيقِ الشَّرِّ بَل
 وَلَكَ فَضِيلَةٌ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ الشَّارِبِ وَعَدُّونَكَ عَدُوًّا لِلَّهِ جَاهِدُوا رَسُولَ اللَّهِ بِدَعْوَى
 بَاطِلًا وَيَحْكُمُ جَائِرًا وَيُنَادِرُ غَايِبًا وَيَدْعُو حُزْنَ إِلَى التَّارِ وَعَمَّارٌ بِجَاهِدٍ وَيُنَادِي بَيْنَ
 الصَّغِيرِ وَالرَّوَّاحِ الرَّوَّاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَكِنَّا انْتَقَى فَتَقَى الْمَلِكِينَ كَبَّرَ وَقَالَ قَالَ لِي رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَيْرُ مَرْيَمَ مِنْ لَيْلَى صَبَاحٌ مِنْ لَيْلَى وَتَقَاتَلَتِ الْبَغِيَّةُ الْبَاغِيَّةُ
 فَعَرَضَهُ بُوْعَادِيَّةً فَمَرَّيْتُ فَضَلَّاهُ فَعَلَى أَبِي لَعَابِيَّةٍ لَعْنَةُ اللَّهِ وَعَنْهُ فَلَا تُكَلِّمُهُ
 وَرُسُلُهُ أَجْعَلِينَ عَلِيٍّ مِنْ سَلْبَتِهِ عَلَيْكَ وَسَلَّتْ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ
 الْمُشْرِكِينَ وَالْمُتَابِعِينَ إِلَيْكَ يَوْمَ الدِّينِ وَعَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَأَلَكَ وَلَمْ يَكْرَهُهُ وَأَعْمَضَ عَيْنَهُ وَ
 لَمْ يَنْكُرْ وَأَعَانَ عَدِيكَ بِبَدِيٍّ وَبَانِيٍّ أَوْ فَعَدَّ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَدَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ
 حَوَّجَ فَضَائِكَ وَجَحَدَ حَقَّتْ أَوْ عَادَنَ بَيْتَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَوْنَتِهِ
 عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ بِهِ وَبَرَكَةُ رِسَالَتِهِ وَبِحُبِّهِ وَعَلَى لَا تُنْفَرُ مِنْ أَيْتِ الظَّاهِرِ مِنْ رَأْيِهِ
 حَيْدٌ مَجِيدٌ وَدَعْوَةٌ لَاحِبٌ تَحْتَبُ مَعْرَجُهُ جَهْدُكَ حَقَّتْ غَضَبُ بَعْدِيَّةٍ
 الظَّاهِرِ فِي مَرْيَمَ وَبَرَكَةُ رِسَالَتِهِ وَبِحُبِّهِ وَبِحُبِّهِ وَبِحُبِّهِ وَبِحُبِّهِ وَبِحُبِّهِ وَبِحُبِّهِ
 عِزَّتُكَ عَلَى سَعْيِ رَسْمِكَ وَقَدْ آخَى اللَّهُ نَعَانٍ عَلَى الْأَمَانَةِ وَرَجَعَكَ وَرَفَعَ مَنِيرَ لَنْكَرٍ
 وَبَانَ فَضْلُهُ وَرَفَعَ بَرَكَتُهُ وَرَفَعَ بَرَكَتُهُ وَرَفَعَ بَرَكَتُهُ وَرَفَعَ بَرَكَتُهُ وَرَفَعَ بَرَكَتُهُ

است و فاعلموا انهم قد اخطوا
 في جميع جهات اول و ثانيا
 و ثلثيها و قد مضى
 صادق عليهما كتاب از مشت
 كنه حقيقتي و خروجي اليها
 و شانه و غواهي و در وقت
 و سرد و روز بيستم اقله و باقى
 و توكلت على الله و هو حليم
 بونكل على الله و هو حليم
 يا اقله بالغ امير و قد جعل
 الله لكل شئ قانرا اللهم
 اجعل في كفتك و في ميزانك
 و اصلح في امانك و في
 منلك و انا لله و انا اليه
 مرجعنا و انا اليه و انا اليه
 انزلت كرد عقيب او را و
 انك سر بيد و هو و انشد
 و كبر و برون او را و
 در خانه با طاعة

زیارت مخصوصه امیر المؤمنین (علیه السلام)

وَذَاهِبَةٌ فَتَأْجِطُ الْمَارِخَ وَصَفَكَ وَلَا يَجُطُّ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادًا
 وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذَبْتَهُمْ عَنِ الدِّينِ أَفْتَكُ حُدُودَ اللَّهِ بِجَهْدِكَ وَقَالَتْ عَمَّا كَرَّمَ الْمَلَائِكَةَ
 بِسَيْفِكَ تُخَدُّ لَهَبُ الْحَرْبِ بِبِنَانِكَ وَهَتِكُ سُورِ الشَّبَهِ بِبَيَانِكَ وَتَكْفُفُ لَبْسُ
 الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لِأَنَّا خَدُّكَ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَّا لِاسْمِهِ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِيٌّ عَنْ
 مَدْحِ الْمَارِجِينَ وَتَقْرِيبِ الْوَاصِفِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
 عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ بَنَى بِنْتَهُ وَمَا بَدَأَ لَوْاقِدٍ بِلَا وَكُنَّا
 وَابْتِ أَنْ قَنَلْتَ التَّائِكِينَ وَالْفَائِضِينَ وَالْمَارِقِينَ وَصَدَقْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَعَدُهُ فَأَوْفَيْتَ بَعْدَهُ قُلْتَ أَمَا أَنْ أَنْ تُخَضَّبَ هِرْدِي مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى
 بُعِثَتْ أَشْفَاهَا وَأَثْقَابَاتُكَ عَلَى بَيْتِي مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٌ مِنْ يَدِكَ قَائِمٌ عَلَى اللَّهِ
 مُنْبَشِرٌ يَتَّبِعُكَ الذِّبْيُ بَابِعْتَهُ يَدِي وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْنُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ ائْتِنَا
 وَأَوْصِيَاءَ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ أَعْمَالِكَ وَأَصِيحِبِهِمْ حَرِّ زُلْمَةٍ وَأَعْنِ مَنْ غَضَبَ وَلَيْتَ حَقَّهُ
 وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَبِحَدِّ بَعْدِ الْبَيْتِ وَالْأَقْرَبِ بِالْوَلَايَةِ يَوْمَ أَنْجَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ
 ائْتِنَا قَوْلَ امْرِئٍ مُؤْمِنٍ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْبَاعَهُمْ وَأَنْصَارَهُمْ اللَّهُمَّ ائْتِنَا ظُلْمَ الظَّالِمِ
 وَفَائِلِيهِ وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَارِئِيهِ لَعْنًا وَبِئْسَ اللَّهُمَّ
 ائْتِنَا قَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ الْمُحْسِنَ وَمَانِعِهِمْ حَقَّ قَوْلِهِمُ اللَّهُمَّ خَصْرًا أَوْلَ ظَالِمٍ وَغَاصِبٍ لَيْلٍ
 مُحْسِنٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مُسْتَنِيٍّ يَمَاسِنُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَاعِلًا فَجَلَّ خَائِرَ النَّبِيِّينَ وَعَلَى
 عَلِيِّ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَالْإِمَامِ الضَّالِمِينَ وَاجْعَلْنَا بِمِثْلِهِمْ مَسْكِينًا وَيَسِّرْ لَنَا مِنْ تَعَارُفِهِمْ
 الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْشَوْنَ مَوْتَهُمْ كَوَيْلًا كَمَا دَرَكْتَ هَذِهِ الْأَنْبِيَاءَ
 إِشَارَةً كَرِيمَةً بِسُنْدَانِ زِيَارَتِ وَأَنْكَرَ مِنْ زِيَارَتِ دُرِّهِمْ زِيَارَتِكَ وَدُرِّهِمْ خَوَانِدِ
 وَأَنْ فَا بَدَأَ جَلِيلَهُ ابْنُ كَرَامَتِهِ وَالْغَيْبِينَ دَرَجَاتِهِ وَشَائِسِينَ زِيَارَتِ خَضْرَاءِ شَاهِ وَلَا
 عَلَيْهِمْ أَنْ غَنِيَتْ خَوَانِدِ شَمْرِ سَيْمَرِ زِيَارَتِ كَرَامَتِ زِيَارَتِ خَضْرَاءِ عَلَيْهِمْ نَقَلَ

انها الانوار الثواب الاعلى
 لا يبال غلظا ولا ناسبا
 عنيت عليك باير الكلاب
 ان لا تؤذي وياخا بيا
 ان يذنب هب الكلب ويخا
 الصبح عما جاء بهم وابتدأ
 ان حضر امير المؤمنين عليه السلام
 في يومين دك سبع واطعوا
 ذننه واما نكش من ذليلك
 ورك وانشال الظالمين
 يوت ذابال والجب من
 كل سب متايد وان
 حضرت خادق عليه السلام
 كيعون جانور ذننه ديدم
 وكيوم ازوا عنك عليك
 وبنيد الله وعرية بجهنم
 صلى الله عليه واله و
 عندهم وانا

روز نهم از زیارت حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام)

شد که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشی نزدیک
 قبر شریف آنحضرت بروی بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد
 از نماز و دعا این است اللهم صل على وليك و اخي نبيك و وزيره و حبيب خلد
 و موضع سيرة و خبرته من امرته و وصيه و صفوته و خالصيه و امينه و وليه و
 اشرف عشرته الدين امير المؤمنين و آية ربه و باب حكيمه و الشاطون محبته و الذي
 الى شريعته و الماضي على شئيه و خليفته على امته سيد المسلمين و امير المؤمنين
 و قائدا لخير المجاهدين افضل ما صلت على احد من خلقك و اصفيائك و اوصياء
 انبيائك اللهم اني اشهد انه قد بلغ عن نبيك صلى الله عليه و آله ما جعل و
 رعى ما انحفظ و حفظ ما استورع و حلال حلالك و حرم حرامك و اقام احكامك و دنا
 الى سبيلك و الا اولى بانك و عارضى عدائك و جاهدا لثاكنين عن سبيلك و
 الفايطين و المارقين عن امرك صابرا محتسبا مقبلا غير مدبر لا تأخذ في الله
 لومة لائم حتى بلغ في ذلك الرضا و سلم اليك الفضاء و عبدك خالصا و نعم
 لك مجتهدا حتى آتته البعير فقبضته اليك شهيدا سعيدا و لينا تقيا رضىا زكيا
 هاديا مهديا اللهم صل على محمد و علبه افضل ما صلت على احد من انبيائك
 و اصفيائك يا رب العالمين مؤلف گوید که سید در مصباح الزائر برای این روز نهم
 زیارت دیگر نقل کرده که اختصاص این روز معلوم نمیشود و آن مرکب از دو زیارت است که

این دعا را در روز عید غدیر بخواند
 علی بن ابیطالب علیه السلام
 و الا اولى بانك و عارضى عدائك و جاهدا لثاكنين عن سبيلك و الفايطين و المارقين عن امرك صابرا محتسبا مقبلا غير مدبر لا تأخذ في الله لومة لائم حتى بلغ في ذلك الرضا و سلم اليك الفضاء و عبدك خالصا و نعم لك مجتهدا حتى آتته البعير فقبضته اليك شهيدا سعيدا و لينا تقيا رضىا زكيا هاديا مهديا اللهم صل على محمد و علبه افضل ما صلت على احد من انبيائك و اصفيائك يا رب العالمين مؤلف گوید که سید در مصباح الزائر برای این روز نهم زیارت دیگر نقل کرده که اختصاص این روز معلوم نمیشود و آن مرکب از دو زیارت است که

علامه مجلسی از زیارت **روز نهم از زیارت حضرت امیرالمؤمنین** در روز نهم تحفه قرار داده

زیارت روز نهم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس
 روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در
 مقدمه ربيع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود از اینجمله جلجل لقد محمد بن مسلم تقى و
 الله عنه و فرمود یا و که چون بیا آید بشهادت امیرالمؤمنین علیه السلام بر غل زیارت کن و پیوسته

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

زين جامه های خود را و بخوش خود را معطونما و برو بارانی و فارسی چون بر روی پیام السلام
 یعنی بدری و مطهر و قبله بایست و به مرتبه الله اکبر بگو و بگو السلام علی رسول الله السلام
 علی خیره الله السلام علی البیروتی السراج المنیر و رحمة الله و بركاته السلام علی الطهر
 الظاهر السلام علی العلم الزاهر السلام علی المنصور المؤمن السلام علی ابی القاسم محمد و
 الله و بركاته السلام علی انبیاء الله المرسلین و عباد الله الصالحین السلام علی ملائکة
 الله الخافین بهذا الحرم و بهذا الصریح اللامتنین به یوم نزدیک قبره و بگو السلام علیک
 یا وصی الأوصیاء السلام علیک یا عباد الأقبیاء السلام علیک یا ولی الأولیاء السلام
 علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا ایه الله العظمی السلام علیک یا خاتم أهل
 العباد السلام علیک یا قائد الغیر المحجلین الأقبیاء السلام علیک یا عصمة الأولیاء
 السلام علیک یا زین الموحدین الجبّاء السلام علیک یا خالص الأخلاء السلام علیک
 یا والد الامت و الأمناء السلام علیک یا صاحب الحوض و حایل اللواء السلام علیک
 یا قیم الجنة و اللقی السلام علیک یا من شرفک بیومکة و منی السلام علیک یا بحر
 العلوم و کف الفقراء السلام علیک یا من ولد فی الکعبة و ذوج فی السماء بسیده
 النساء و کان شهودها الملائکة الأصفیاء السلام علیک یا مصباح الصبء السلام علیک
 یا من خصه النبی بجزیل الجبّاء السلام علیک یا من بان علی فراش خاقرا لانبیاء و وق
 بنفسه شر الأعداء السلام علیک یا من ردت له الشمس قناعی ثم دعون نصف الشارف
 علیک یا من انجی الله سفینه نوح بایسیر و انه اchied حبث تحت ماء حوضا و صلی
 السلام علیک یا من تاب الله به و یحب به علی ذر ذغوی شاره حبثت به فقلت یا
 الذی من رکیه بنی و من نأخر عنه هموی شاره حبثت به من حب صب ثعبان و
 ذمب لفلو السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة الله و بركاته شاره حبثت به حجة
 الله علی من کفروا و تاب السلام علیک یا امام ذوی الألباب شاره حبثت یا معانی

متنوی غایت اول ان
 کتب اللہ علی قلبی
 کاتب ازلک و انعدت
 بیعتک و لا تشفی
 لغاصیک و غیره و فضائل
 و باریک لی قدرک حق
 لا احب تا غیر ما عجلت و
 لا تعجلک الا حق و احب
 غنا حق و اعلم ما الوری
 و یحیی و انظر علی من
 و اورد غیبی و زکات یا
 زکی و انظر زکات کتب
 زکی و غیره از انصاری و
 منقول است که گوید که
 از غیب علی رسولی
 از انصاری غیبی و غیره
 و غیره

﴿ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا ﴾

الْحِكْمُ وَقَصَلَ الْخَطَابِ لَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ لَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَرْبَانَ
 يَوْمَ الْحِسَابِ لَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحِكْمِ النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ لَسَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّصِيحُ
 بِالْخَافِرِ فِي الْمَجْرِبِ لَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ لَسَلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِلَ خَيْرٍ وَقَالِعَ الْبَابِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَا خَيْرَ الْأَنَامِ لِلْبَيْتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَسْرَفَتْهُ لَيْلِيَّتُهُ وَلَمَّا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ قَابِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ
 عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَأْسِدَ الشَّاذِلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمَجْرِبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
 نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَتَبَ أُمَّةً فِي السَّمَاءِ عَلَى التَّرَادِيَّاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْظِرَ الْعَجَابِ الْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْخِرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَيْرَ أُمَّةٍ عَمَّرَ وَمَا هَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْظِرَ زَيْبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْظِرَ
 الْحَصَى وَمَبِينِ الشُّكْلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ مَجَّبَتْ مِنْ حَمَلَانِهِ فِي الْوَعَامِلَةِ مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَصَدَّ مَرِيضَ بَدَنِ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَالدَّ الْأُمَّةِ الْبَرَّةِ الشَّاذِلِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي الْبُعُوثِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
 الْبُوصِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْظِرَ الْبِرَاهِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ظَلَمَ وَبِشِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَواتِهِ بِخَيْرٍ عَلَى
 الْمَسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ قِمِّ الْقَلْبِ مَضْمُونِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِيَانَهُ الْمَعْبَرَةَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ النَّبِيِّينَ وَمُسَوِّدَ عَلَمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لَوَائِيهِ
 وَسَائِي أَوْلِيَاءِهِ مِنْ حَوْضِ خَافِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ

يَا مَنْظِرَ الْعَجَابِ الْآيَاتِ
 يَا مَنْظِرَ زَيْبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْظِرَ الْحَصَى وَمَبِينِ الشُّكْلَاتِ
 يَا مَنْ مَجَّبَتْ مِنْ حَمَلَانِهِ فِي الْوَعَامِلَةِ مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ
 يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَصَدَّ مَرِيضَ بَدَنِ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ
 يَا وَالدَّ الْأُمَّةِ الْبَرَّةِ الشَّاذِلِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 يَا نَالِي الْبُعُوثِ
 يَا وَارِثَ عَلِيٍّ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 يَا سَيِّدَ الْبُوصِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْظِرَ الْبِرَاهِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا ظَلَمَ وَبِشِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَواتِهِ بِخَيْرٍ عَلَى الْمَسْكِينِ
 يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ قِمِّ الْقَلْبِ مَضْمُونِ الْمَعِينِ
 يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِيَانَهُ الْمَعْبَرَةَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ
 يَا وَارِثَ عَلِيٍّ النَّبِيِّينَ وَمُسَوِّدَ عَلَمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لَوَائِيهِ
 وَسَائِي أَوْلِيَاءِهِ مِنْ حَوْضِ خَافِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

در ایضا پیغمبر با اهل بیت علیهم السلام

(در غایت و تواتر)

زیارت جناب و ملاقات تو برابر حاصل نمیشود و ملاقات میکم علی بن ایطال علیهم السلام
پس مرا مانوس میکند بحدیث و مواضع خود و من بر میگردد با حال اندوه و حسرت بر بند بدن
تو فرمود هر که زیارت کند علی را مر از زیارت کرده هر که او را دوست دارد مراد دوست داشته و هر که
دشمن دارد او را مراد دشمن داشته است برسان این را بصوم خود از جانب من و هر که بر روز زیارت او
پنجمین که بنزد من آمده و من جز او را مراد او را دوست دارم و جبرئیل و صالح المؤمنین و در
حدیث معبری از حضرت رضارق علیه السلام روایت میکند چون زیارت کنی جانب بخت زیارت کن
عظام آدم و بن نوح و جسم علی بن ایطال بدستیکه زیارت کرده خواهی بود بدین گذشت
و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران و علی علیه السلام بهتر بن و صبا و او در زیارت ششم گذشت
که فرمودند و بقیه المؤمنین علیه السلام و بگو **اَللّٰمُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ السَّلَامُ**
عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللهِ اِلَى غَيْرِ ذَلِكَ وَلَقَدْ اجَادَ الشَّيْخُ جَابِرٌ فِي تَمْيِطِهِ لِلْفَصِيحَةِ الْاَزْدِيَّةِ بِقَوْلِهِ

مَشِيْرًا اِلَى الْقُبَّةِ الْعُلُوِيَّةِ وَ عَمِيْدِ النَّبِيِّ اَعْظَمَ رَمِيْسٍ اَيْدِيْهِ لِطَهْرِ اَحَدِيَّتِي نَفْسٍ
اَوْ رَمِي الْعَرْشِ فِيْهِ اَنْوَارُ شَمْسٍ قَلَوَ اَضَعُ قَسَمًا ذَاوَدُ قَدِيْسٍ تَمِيْمِيْ اَلَا فَا لَكَ لَمْ تَرَ اَهَا

و حکیم سنائی گفته

مرضائی که کرد بزدانش هر دو یکباره و خردشاد
هر دو یک روح کالبدشاد زورمند چو اختر گردون
هر دو یکدگر ز یکصد بودند هر دو پیرایه شرف بودند
تا نه بگشاد علم حیدر در

سیم از زیارت

زیارت شب مبعث و روزن است یعنی بیست و نهم از شب و روزن سه زیارت اول
زیارت رجب چهارم از روز نهم است تا مشهاد او است که در احوال باه رجب گذشت
و آن زیارت نیست که در روز رجب در صورت زشت آمد شرفه خوانند و پیشوندکن صاحب
غایب و شب چهارم از زیارت است که در روز رجب مبعث نبوت است و چون آن زیارت را

این سخن را با علم مافی الضمیر نماید
متنبس عن اکثر و بین یا
تفییح عن الفسوف و بین
باز از حم التبع الکبیر یا
از رف الطفل الضعیف یا
من لا یتخاضح للآل الشیخ
مثل علی بن ابی طالب
و افعال کنایه کذا
و حاجت خود را بجواه
بفهم از حضرت صادق علیه السلام
منوت کردت خود را
بگو انسان بلند کرد گفت
زبانه ناکبخت از نفعی طریقه
عابین آمله الا آمل من
ذات و لا اکثر و شتم
و نیز از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
این کلمات را مکنش از پیغمبر
بنی الا غایة الیه و لا یغیب
له علیه هفتاد و شش مرتبه از حضرت
صادق علیه السلام

تَلَوْتَ الْكِتَابَ مِنْ بِلَاوَيْنِهِ وَبَاغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ
 وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَحَيْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدْتَ بَيْنَكَ
 صَائِرًا مُخْتَبًا مُجَاهِدًا عَنِ دِينِ اللَّهِ مُوقِفًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيهَا وَعَدَا لِقَاءَ اللَّهِ
 وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَاهِدًا أَوْ شَاهِدًا فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْأَعْلَامِ
 وَأَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلِ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْفُرُوقِ مُسْلِمًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيمَانًا
 وَأَشَدَّهُمْ بَيْئَانًا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَأَفْضَلَهُمْ مَنَافِعَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِحَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنَازِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عِلْمًا
 فَقَوِيَّتْ حِينَ وَهِنُوا وَلِزِمْتَ مِنْهَا حَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 خَلِيفَتَهُ حَتَّى لَزِمْتَ رِغْمَ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظَ الْكَافِرِينَ وَضَعْنَ الْفَافِقِينَ وَقُنْتَ بِالْأَمْرِ
 حِينَ قِيلُوا أَوْنَطَفْتَ حِينَ تَلَعْتُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا مِنْ أَسْبَعِكَ فَقَدْ أَهْدَيْتَ
 كُنْتَ أَرْحَمَهُمْ كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ خِصَانًا وَأَوْصُونَاهُمْ مَنْطِقًا وَأَسَدَّهُمْ زُهَابًا وَأَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ
 بَيْئَانًا وَخَسَمَهُمْ عَمَلًا وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَارِجِمًا إِذْ صَارُوا عَيْنَهُ
 عِيَالًا فَجَمَلْتَ أَثْقَالَ نَاعَتِهِ ضَعُفُوا وَحِطَّتْ نَاعَتُهُمْ وَأَوْصَعُوا وَرَعِبَتْ مَا أَهْمُوا وَشَرَّتْ
 إِذْ جَبَنُوا وَعَاوَنُوا إِذْ فَسَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَرَعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَدَابًا صَبَّ وَغِيضَةً وَ
 غَيْضًا وَالْمُؤْمِنِينَ نَعْمًا وَخِصْبًا أَوْ عِيَالًا لِيُنْفَلَّ جَنَّتَكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبَكَ وَلَمْ تَضَعِفْ
 بَصِيرَتَكَ وَمَرَّحَبِينَ نَفْسِكَ كُنْتَ كَأَجْبَلِ الْأَخْبَرِ كَمَا تُعَوِّفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْفَوَاصِفُ كُنْتَ
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلُهُ فِي بَابِكَ مَنْ صَدَّقَ نَفْسَكَ خَضَعَ عِنْدَهُ
 كَيْبَرًا فِي الْأَرْضِ جَلِبَتْ فِي السَّمَاءِ وَزَيَّنَ بِأَحَادِيثِكَ مَعْمُرًا وَلَا يَخَابُ فِيكَ مَغْرَبٌ وَلَا
 خَيْرٌ فِيكَ مَضْمُونٌ وَلَا أَحَادِيثُ نَسِيَةٍ تَمُوتُ وَإِيَّاهُ ضَعِيفٌ لِيُذْهِبَ مِنْ عَيْنِهِ قَوْلًا خَيْرًا مِنْ
 مَا خَدَّاهُ بِمَدَائِرِ غُيُوبِ عَيْنِهِ عَيْنًا فِي حَبِيصَةِ حَقِّهِ خَدَّاهُ مِنْهُ سِوَى نَفْسِهِ وَبَعِيدٌ
 عَيْنًا مِنْهُ لَيْسَ سِوَى نَفْسِهِ حَقٌّ خَدَّاهُ مِنْهُ سِوَى نَفْسِهِ وَبَعِيدٌ عَيْنًا مِنْهُ لَيْسَ سِوَى نَفْسِهِ حَقٌّ

مضمون درگاه نوروزیان
 مضمون از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام و بی شک مقتضای
 امر است بدین معنی و علی زاهدان و اولاد
 ایشان در کلیه کردارها کربان
 الله است و آن تعریفی است
 لذت آنک آنگاه آن تعریفی است
 قائل لذت آنک آنست که
 از او در وقت مرگ است که
 گفت بشنیدم از حضرت
 صادق علیه السلام که پیشتر هر کس
 الطامح بسبب بیان در دعا
 بخواند خدا را از حق بیخیزد
 یعنی در سوزن و در دعا
 وفا و حسن و حسن از تو
 اندو علیهم با از تو هم از تو
 طامع روایت است که کفر هم
 صادق علیه السلام که بخواند خدا را
 بر او طامع است این دعا را بخوان
 و ایضا آنکه هر کس که

﴿سُبْحَانَكَ يَا مَنْ أَعْتَدَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

وَعَزَّ وَرَأَيْكَ عِلْمٌ وَحُرِّمُ اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهَّلَ بِكَ الْعَيْشَ وَأَطْفَيْتَ بِكَ النَّارَ
 وَقَوَى بِكَ الْإِيمَانَ وَبَيَّتَ بِكَ الْأَسْلَامَ وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنْفُسَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ
 رَاجِعُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَفْرَجِي عَلَيْكَ وَلَعَنَ
 اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَضَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَخَرَجِي بِهِ إِنَّا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
 بَرَاءٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَالَفَتْكَ وَخَدَّتْ وَلا يُؤْمِنُ بِكَ وَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ وَخَادَتْ
 عَنْكَ وَخَدَّكَ لَكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِنَارِ مَشْرُوبًا وَمِثْقَالَ حَبِّ خِيَارٍ وَمِثْقَالَ حَبِّ خِيَارٍ
 وَلِيَ اللَّهُ وَوَلَّى رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَارَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ
 وَبَابُهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ نُورٌ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ
 وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنَّكَ ذَا الرَّعْطِمْ خَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
 رَسُولِهِ مُنْقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ يَا رَبِّكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ إِنِّي بِشَفَاعَتِكَ خَاصٌّ نَفْسِي
 مَسْعُودًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي لِي أَحْطَبُهَا عَلَى ظَهْرِهِ فَرِحْنَا إِلَيْكَ رَجَاءً وَرَحْمَةً
 رَبِّ إِنَّكَ أَنْتَ شَفَعْتَ بِكَ بِأَمْوَالِي إِلَى اللَّهِ وَأَنْقَرَبَ بِكَ إِلَيْهِ لِيَقْضَى بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ
 لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَذَارُكَ وَأَنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ
 الْمَعَاوِرُ وَالْحِجَاةُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَصِرْ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِيكَ الْأَوْفَى وَعُرْوَةَ الْوُثْقَى وَبَدِكَ الْعُلْبَانَ وَكَاتِبِكَ
 الْحَسَنِيَّ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى صِدْقِكَ الْأَكْبَرَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ
 الْأَوْصِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبَعُوبِ الْمُتَّقِينَ وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ وَإِمَامِ الصَّالِحِينَ
 الْمُعْصومِينَ مِنَ الرَّكْلِ وَالْمَفْطُورِينَ مِنَ الْخَلْلِ وَالْمُهْتَدِينَ مِنَ الْعَبَبِ الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الرَّسْبِ أَخِي
 نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبَائِسِ عَلَى فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لِرُبْنَيْهِ وَكَاشِفِ الْكُرْبِ
 عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلَتْهُ سُبْحَانَ نُورِيهِ وَمُعْجَزِ رِسَالَتِهِ وَدِلَالَةَ وَاحِيَتِهِ لِحُجَّتِهِ وَ
 حَايِلِ الرَّاسِخِ وَوَقَابَةِ الْمُهْجَةِ وَهَارِبِ الْأَمْتِ وَبَدِّ النَّاسِ وَنَاجِ الرَّاسِخِ وَبَابِ

تغيب ولا اله الا الله
 والحفاظة على الصلوات الي
 اللهم انهم اخي وخلقك
 ان تقبله يهيم اللهم انقله
 هيم ووازمه بخواند ان
 رعا الكاسم المؤمنين عليه
 وهي اشد اللهم من عاقب
 بالوكل عليك والنوع
 اليك والرضا بقدرتك
 والتسليم لا اله الا الله
 ايت تعجيل الخوف
 ولا تاخير ما عجلت يا
 رب العالمين بين هم
 شاكته كوجه سناخه من
 حقه رسول صلى الله عليه
 واله اما في منكره كونه
 مفرط يا ايها ملكه غواشي
 على عبادك كفى من ذنوبه
 من عبادك كفى من ذنوبه
 يا ايها الملك كفى من ذنوبه

((زياره مخصوصه ايرالمؤمنين عليه))

لِصِرِّهِ وَمِيْنًا حَالِظْفِرِهِ حَتَّى هَزَمَ جُنُودَ الشَّرِكِ بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ
وَبَدَّلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِكَ وَمَرْضَاةَ رَسُولِكَ وَجَبَّاهَا وَفَقَّاعًا عَلَى طَاعَتِهِ وَوَجَّهًا دُونَ
تَكْبِيهِ حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَأَسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَحَهَا عَلَى
وَجْهِهِ وَأَعَانَتْهُ مَلَائِكَةُكَ عَلَى عَمَلِهِ وَتَجَهُّزِهِ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى مِنْهُ
وَالْجَزْوَ غَدَهُ وَلَوَزِعَهُ وَأَخَذَنِي بِسَالَةِ وَحِفْظِ وَصِيَّتِهِ وَجَبَّ وَجَدًا أَنْصَارًا فَهَضَمَ
مُسْفِلًا بِأَغْبَاءِ الْخِلَافَةِ مُصْطَلِعًا بِأَنْفَالِ الْأَمَانَةِ فَصَبَّ رَابِعَهُ الْهَدْيُ فِي عِبَادِكَ وَنَشَرَ
تُوبَةَ الْأَمْرِ فِي بِلَادِكَ وَبَطَّ الْعَدْلَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَّمَ بِحُكْمِكَ فِي خَلْقِيَّتِكَ وَأَقَامَ الْحُدُودَ
وَوَقَعَ الْجُحُودَ وَفَوَّضَ الزَّبْنَ وَسَكَنَ الْخَشْعَةَ وَأَبَادَ الْفِرْعَوْنَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَفَثَلَ التَّائِكَةَ
وَالْفَائِظَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَا جِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَيْرِيهِ
وَلُطْفِ شَاكِلِيهِ وَجِبَالِ سَيْرِيهِ مُقْنَدًا يَا بَيْتِيهِ مُتَعَلِّقًا بِهَيْمَتِهِ مُبَاشِرًا لَطِيفِيهِ وَ
أَمْلِيَّتَهُ نَصَبَ عَيْنِي بِجَمَلِ عِبَادَتِكَ عَلَيْهِ وَأَبْدَعُوهُمْ إِلَهًا إِلَى أَنْ خُصِبَتْ شَبَابَتَهُ
مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكُلَّهُ يُؤَوِّرُ فِي طَاعَتِكَ شَكَعًا عَلَى بَعِيْنٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ صَرْفَةً عَيْنٍ
صَلَّى عَلَيْهِ صَلَاةَ رَاكِبَةٍ نَامِيَةٍ يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةُ النَّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلِيغُهُ مَنَاجِيحُهَا وَ
سَلَامًا وَأَيْنًا مِنْ أَدْنِكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلًا وَأَخْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ
الْجَبِيْمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ بَعْضِ رُجُلِ الْوَدِيِّ رَأْسُ خُودِ الْبَكْرِ أَرْبَابِ الْوَدِيِّ
أَزَانَ رُؤْيٍ جَبَلٍ وَمَسَلٌ كُنْ بِهَيْمَتِكَ قَبْلَهُ وَمَا زِيَارَتُ بِيْحَاجِي أَوْ رَوَانِجُهُ خَوَافِي بَعْدَانِ مَا زِدْنَا
كُنْ وَيَكُونُ بَعْدَ زَفْرِ شَادِنِ بَسْمِ زَهْرَاءِ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَيْبِكَ تَبَوُّؤُ
عَمَلِي صَلَوَاتِكَ عَلَيْكَ وَآلِكَ وَبَشَرْتَنِي بِسَمَوَاتِكَ مَنْ تَقَدَّمَ قَدَمِي صِدْقٍ عِنْدَ رَجَمِي
اللَّهُمَّ وَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ نَبِيَّتِكَ وَرَسْمِيَّتِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ فَارْتَفِعْ بِخَانِهِمْ بِرَحْمَتِكَ
مَوْقِفًا نَقَضْتَنِي فِيهِ عَلَى رُؤْيِ الْأَشْهَادِيْنَ فِي مَعْبَرَتِهِ وَتَوَفَّقْنِي عَلَى التَّصَدُّقِ فِيهِ لِلَّهِمْ وَ
أَنْتَ خَصَّصْتَهُمْ بِكَرَمِيَّتِكَ وَحَرَمْتَهُمْ بِرَبِّيَّتِكَ سَهْمِيَّتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ لَكَ وَذَلِكَ مِنْ مَفْرُجَاتِكَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَهْتَدُ خَلْقًا عَالِمًا
مَعَ خَلْقِكَ وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
فَعَدَا الْأَمْتَنِي لَهُ رُؤْيُ
عَمَلِكَ وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
لَا أَقْدَمُ لَهُ رُؤْيُ مَيْتِكَ
وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ الْإِبْرَاهِيمِي
لِيَأْتِيهِ الْإِبْرَاهِيمِي وَاللَّهُ
لَكَ الْعَمَلُ وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
كَلِمَةٌ وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
لَكَ لِهَيْمَتِكَ وَتَكُنْ لَكَ
النُّورُ كَلِمَةٌ وَتَكُنْ لَكَ
كُلُّهَا وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ وَتَكُنْ
أَذْنَابًا كَلِمَةً وَتَكُنْ لَكَ
كُلُّهَا وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
كَلِمَةٌ وَتَكُنْ لَكَ الْعَمَلُ
بِيدِكَ الْتَمِيمَةَ وَتَكُنْ
بِزَيْجِ الْأَمْرِ كَلِمَةً عَالِيَةً
وَبِزَيْجِ الْأَمْرِ لَكَ الْعَمَلُ
فَعَدَا الْأَمْتَنِي لَهُ رُؤْيُ

﴿ فضیلت اعمال مجد کوفه ﴾ (۳۱۶) *

اللَّيْلُ بِنِ بَارِعَةَ أَخِي سُوْلِكَ وَعَلَى كُلِّ مَالِي وَمَرْوِدِي مَن لِي مَن آتَاهُ وَزَادَهُ وَأَنْتَ خَيْرٌ مَنِّي
 وَأَكْرَمٌ مَرْوِدِي فَاسْتَلِكْ يَا اللَّهُ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ
 وَلَا تُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ وَلَا يَخْتَنُ صَاحِبَةً وَلَا وَدَانٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلِيٌّ فَحَيٌّ وَالِ
 فَحَيٌّ وَأَنْ تَجْعَلَ خُفِّكَ رِجْلَيَّ مِنْ زِيَارَتِي أَخَا سُوْلِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَ
 مِثْلِي بَارِعَةَ فِي الْخَيْرَاتِ وَبَدْعُوكَ رِعْبًا وَرَهْبًا وَتَجْعَلَ لِي مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ
 مَنَّتَ عَلَيَّ بِرِي بَارِعَةَ مَوْلَايَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَلا يَسْبِقُهُ وَمَعْرِفَتُهُ فَاجْعَلْهُ مَن بَصْرَةَ
 بِنْتِي بِرَةَ وَمَنْ عَلَيَّ بِبَصْرَةَ لِي بِبَيْتِكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شُعْبَةِ مَنْ تَوَقَّيَ عَلَيَّ دِينِي اللَّهُمَّ
 أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْأَخْيَارِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الْطَيِّبِ مَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَوْلَاكَ كُوبَدَكَ دُرُوبًا مَعْصِيَةً
 مَنْفُولاكَ كَهَضْرَةِ خَضْرَةَ عَلِيٍّ دُرُوبًا شَهَادَةَ خَضْرَةِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ كَرِيمٍ كَانَ وَاسِعًا
 كُوْبَانِ بَعْثِ مَدِينَةِ إِسْرَائِيلَ بِرِدِّي خَانَةَ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بِسُكُوفِكَ وَجَعَلَ اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ
 كُنَّا أَوْلَى الْقَوْمِ بِسَلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِلَيْنَا وَأَشَدَّهُمْ بَيْنَنَا وَأَخْوَفَهُمْ لِيهِ وَشَمَّرَ بِسَارِيزُفْنَا
 الْخَضْرَاءَ وَاقْرَبْ بِهِمْ عِبَادًا بِبَيْتِكَ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي كُوْبَاكَ بِسُكُوفِكَ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي خَضْرَةَ
 شَوْدِ مَنْاسِبَتِكَ وَأَصْلُ أَنْ كَلِمَاتِكَ كَمَنْزِلَةِ زِيَارَتِي دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي كُوْبَاكَ
 خَوَاهِدُ بِانْتِجَارِ جَوْعِكَ وَنَهْرُ بَدَانِكَ يَا بَيْتَ زِينِ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي شَبَابَتِكَ كَلَامِي مِنْ رَحْمَتِكَ مِنْ
 بَطْوَةِ نَفْسِكَ بِرِكَ مَسْأَلِي بُوْدِي مِنْ رَوْضَةِ شَرِيفِهِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيَّ مَشْرِفَاتِ شَبَابَتِكَ يَا خَضْرَةَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ جَعَلْتَ عَلِيًّا خَيْرًا مِنْ نَارِ وَأَنْتَ خَيْرٌ مَنِّي وَأَكْرَمٌ مَرْوِدِي فَاسْتَلِكْ يَا اللَّهُ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ بَارِعَةَ وَلَا تُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ وَلَا يَخْتَنُ صَاحِبَةً وَلَا وَدَانٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلِيٌّ فَحَيٌّ وَالِ فَحَيٌّ وَأَنْ تَجْعَلَ خُفِّكَ رِجْلَيَّ مِنْ زِيَارَتِي أَخَا سُوْلِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَ مِثْلِي بَارِعَةَ فِي الْخَيْرَاتِ وَبَدْعُوكَ رِعْبًا وَرَهْبًا وَتَجْعَلَ لِي مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِرِي بَارِعَةَ مَوْلَايَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَلا يَسْبِقُهُ وَمَعْرِفَتُهُ فَاجْعَلْهُ مَن بَصْرَةَ بِنْتِي بِرَةَ وَمَنْ عَلَيَّ بِبَصْرَةَ لِي بِبَيْتِكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شُعْبَةِ مَنْ تَوَقَّيَ عَلَيَّ دِينِي اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْأَخْيَارِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الْطَيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَوْلَاكَ كُوبَدَكَ دُرُوبًا مَعْصِيَةً مَنْفُولاكَ كَهَضْرَةِ خَضْرَةَ عَلِيٍّ دُرُوبًا شَهَادَةَ خَضْرَةِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ كَرِيمٍ كَانَ وَاسِعًا كُوْبَانِ بَعْثِ مَدِينَةِ إِسْرَائِيلَ بِرِدِّي خَانَةَ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بِسُكُوفِكَ وَجَعَلَ اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ كُنَّا أَوْلَى الْقَوْمِ بِسَلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِلَيْنَا وَأَشَدَّهُمْ بَيْنَنَا وَأَخْوَفَهُمْ لِيهِ وَشَمَّرَ بِسَارِيزُفْنَا الْخَضْرَاءَ وَاقْرَبْ بِهِمْ عِبَادًا بِبَيْتِكَ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي كُوْبَاكَ بِسُكُوفِكَ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي خَضْرَةَ شَوْدِ مَنْاسِبَتِكَ وَأَصْلُ أَنْ كَلِمَاتِكَ كَمَنْزِلَةِ زِيَارَتِي دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي كُوْبَاكَ خَوَاهِدُ بِانْتِجَارِ جَوْعِكَ وَنَهْرُ بَدَانِكَ يَا بَيْتَ زِينِ دُرُوبًا مِنْ زِيَارَتِي شَبَابَتِكَ كَلَامِي مِنْ رَحْمَتِكَ مِنْ بَطْوَةِ نَفْسِكَ بِرِكَ مَسْأَلِي بُوْدِي مِنْ رَوْضَةِ شَرِيفِهِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيَّ مَشْرِفَاتِ شَبَابَتِكَ يَا خَضْرَةَ

﴿ فصل پنجم ﴾

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب سارک بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلد است که خصصاً از اخبار فرموده و طوریست که تفسیر آن شده و در روایات که از حضرت خدا و رحمت رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علی است و یکدیگر هم تصدیق و حدیث بیصدک هم در جای دیگر در کتب نامزدان جناب بیصدک رکعت و امت

وذكر عبادت و اگر مرد بداند که چه فضیلت در آن پابند بجان اگر چه بروش خود کار
 خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب آن مقابل حج است و نماز نافله
 مقابل عمره و گذشت در ذیل بنابر هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مجد شریف و از
 بعضی روایات معلوم میشود که جانب راست این مجد افضل از جانب چپ آن و اما اعمال مجد
 کوفه پس بگوید در حکایت الزائر و غیره است آنکه چون داخل کوفه شد بگوید **بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ أَنْزِلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَآتْ خَيْرَ
 النَّاسِ لِي بِسُؤْأَتِي** و آنکه کوفه در حال رفتن بگوید **اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَبِحَسْبِ اللَّهِ تَعَالَى** و اگر مرد در کوفه ایستاد و بگوید **السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ
 مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَحِمَهُ اللَّهُ وَرَبِّكَ
 وَعَلَى عَجَائِبِهِ وَمَشَاهِدِهِ وَمَعَارِجِ حِكْمَتِهِ وَأَثَارِ بَابِ آدَمَ وَنُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَبَنِي
 إِسْرَائِيلَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْفِطْرِ الَّذِي فَضَّلَ اللَّهُ
 بَيْنَ الْبَيْنِ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانَ وَالشِّرْكَ وَالْوَحِيدِ لِيَهْدِيَكَ مِنْ هَلَاكٍ عَنِ بَيْتِهِ
 وَيُخَيِّرَ مَنْ حَى عَنْ بَيْتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةً نَفْسِ الْمُتَخَيَّرِينَ وَذِي الصِّدْقِ الْقَاطِعِ
 وَصَابِرِ الْمُتَخَيَّرِينَ وَأَنَّكَ حَكَمَ اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَقَاضَى أَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ عَهْدِهِ وَ
 الشَّاطِقُ يُوَعِّدُهُ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْتَهُ وَبَابُ عِبَادِهِ وَكَهْفُ النِّجَاةِ وَمِنْهَاجُ النُّفُوسِ وَ
 الدَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمَهَمُّ مَنْ الْفَاضِلِ الْأَعْلَى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ وَاقْرَبَ إِلَيْكَ
 وَلِيَّ قَسَدِي وَسَيِّئِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسْمِ اللَّهِ** داخل مجد میشود مؤلف گوید که همان است
 که از رویه در عیب مجد است که مشهور است بیابان لعل داخل شوی پس بگوید **اللَّهُ أَكْبَرُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ** هذا مقام العائذ بالله و **يُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَوْمَ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأئِمَّةِ الْمُهَدِّينَ الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ الرِّجْزَ وَجَعَلَهُمْ نُظُمًا رَاضِيَةً بِأُمَّةٍ وَهَدَاةً وَمَوَالِيًا سَلَّمَ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا**

﴿فَضِيلَةُ مَجْدِكَ وَأَعْمَالِكَ﴾
 کوفه ایستاد و بگوید
 السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ
 مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي
 طَالِبٍ رَحِمَهُ اللَّهُ وَرَبِّكَ
 وَعَلَى عَجَائِبِهِ وَمَشَاهِدِهِ
 وَمَعَارِجِ حِكْمَتِهِ وَأَثَارِ
 بَابِ آدَمَ وَنُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ
 السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
 الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ
 الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْفِطْرِ
 الَّذِي فَضَّلَ اللَّهُ بَيْنَ
 الْبَيْنِ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ
 وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانَ
 وَالشِّرْكَ وَالْوَحِيدِ لِي
 يَهْدِيَكَ مِنْ هَلَاكٍ عَنِ
 بَيْتِهِ وَيُخَيِّرَ مَنْ حَى
 عَنْ بَيْتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةً
 نَفْسِ الْمُتَخَيَّرِينَ وَذِي
 الصِّدْقِ الْقَاطِعِ وَصَابِرِ
 الْمُتَخَيَّرِينَ وَأَنَّكَ حَكَمَ
 اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَقَاضَى
 أَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ
 وَعَاقِدُ عَهْدِهِ وَالشَّاطِقُ
 يُوَعِّدُهُ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ
 بَيْتَهُ وَبَابُ عِبَادِهِ
 وَكَهْفُ النِّجَاةِ وَمِنْهَاجُ
 النُّفُوسِ وَالدَّرَجَةُ
 الْعُلْيَا وَمَهَمُّ مَنْ
 الْفَاضِلِ الْأَعْلَى يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا
 أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ وَاقْرَبَ
 إِلَيْكَ وَلِيَّ قَسَدِي
 وَسَيِّئِي فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ بِسْمِ اللَّهِ
 داخل مجد میشود مؤلف
 گوید که همان است که
 از رویه در عیب مجد
 است که مشهور است
 بیابان لعل داخل شوی
 پس بگوید
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ هذا مقام
 العائذ بالله و
 يُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 يَوْمَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْأئِمَّةِ الْمُهَدِّينَ
 الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ
 الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ
 أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 الرِّجْزَ وَجَعَلَهُمْ
 نُظُمًا رَاضِيَةً بِأُمَّةٍ
 وَهَدَاةً وَمَوَالِيًا
 سَلَّمَ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا

أَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ وَلِيًّا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا ضَلًّا لَا يَبْعُدُ أَحْتَسِبُ
اللَّهُ وَأَوْلِيَاءَهُ اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيًّا وَآلِ الْأَئِمَّةِ الْمُهَدِّدِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَوْلِيَاءَهُ وَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ أَنْكَاهُ بَرِيحًا بَسْتُونَ جَهَارُكُمْ رُجْبُ بَابِ نَمَاطٍ وَبَابُ بَرِيحٍ
بِيمِ اسْتِ وَأَنَّ سُونَ حَضَرَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتِ بِرِيحٍ جَهَارُكُمْ نَمَازُكُمْ دُورُكُمْ إِذَا بَاعَدُ وَقُلْ
هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَدُورُكُمْ بِرِيحٍ جَهَارُكُمْ وَأَنَا أَنْزَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بِرِيحٍ جَهَارُكُمْ فَارْتَعَدْنَا أَنْ تَمَّانَ
نَسَبُ حَضَرَ زَهْرًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَعْدَ أَنْ بَكَوْا السَّلَامَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ الرَّائِيَةِ اللَّهُ
أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظِيرًا وَجَعَلَهُمْ أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِ
وَسَلَامًا عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهَفْتُ مَرْتَبَةً بِرِيحٍ
سَلَامًا عَلَى نَوْجٍ فِي الْعَالَمِينَ بِرِيحٍ جَهَارُكُمْ عَلَى وَصِيَّتِكَ يَا رُبَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي أَوْصَيْتَ بِهَا
ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَنَحْنُ مِنْ شِيعَتِكَ وَشِيعَةُ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ رِيبٍ
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْأَمَّةِ الْمُهَدِّدِينَ وَوِلَايَةِ مَوْلَانَا عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَى النَّبِيِّ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى وَصِيَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ
بِهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى خَلْفِهِ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ الَّذِي أَخَذَ
بِعَهْدِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَصِيَّتِهِمْ أَوْلِيَاءَهُ وَمَوَالِيَهُ وَحُكَمَاةَ تَضَيُّقِ وَوَلَدِهِ وَأَهْلِي وَمَالِي
فِيمَنْ حَلَى وَأَخْرَاجِي رِيبِي ذَنْبِي وَأَخْرَاجِي وَمَخَارِجِي وَمَخَارِجِي وَالْأَمَّةِ فِي الْكَلْبِ
وَفَضْلُ الْقَامِ وَقَضَى الْخِطَابِ أَعْبُدُ الْحَيَّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَأَنْتُمْ حُكَمَاةُ اللَّهِ وَبِكُمْ حَكَمَ
اللَّهُ وَبِكُمْ عُرِفَ حَقُّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَنْتُمْ نُورٌ لِلدِّينِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا
وَمِنْ خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي هِيَ سَبْقُ الْقَضَاءِ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَكْرَمَ الْمَسَلِّ تَسْلِيمًا
لَا أَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي بِرِيحٍ وَأَنَا كُنْتُ

﴿ (اعمال مسجد بزرگ کوفه) ﴾
کلمه جامعہ و تصنیف
تسبیح حضرت زین العابدین
الفلک جہن بیکام اللک
ملا یكون لیوچ علی سید
والا یجل الاعظم الاظہار
الاجل الاجل النور الابر
الذات تمیت بدتک
استونت بد علی غریک
واو حیا الیک تجلی و
بیتہ وانتک لیک و
بیمیر ان تصلی علی جہن
ال محمد وان تصلی
کن اولنا علیہ کن اولنا
خاتمت جواہد باورہ
ار عمر من ابی القلام مرہ
است کہ خص صا در علیہ
امان کرد بر من ایست خاترا
وانید عاجا مع دنیا و نبوت
است میگویند بعد از حمد و
تسبیح حضرت زین العابدین

لَا مُنْفِقَ إِلَّا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ أَوْ لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ مَالِي اللَّهِ أَكْبَرُ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا لِهَذَا أَعْمَالُ
 فِي كَرِّ الْفَضَاءِ وَبَيْتِ الظُّلْمِ بِذَلِكَ دَكَّةَ الْفَضَاءِ دَكَايَحُهُ بُوْدَةٌ دَرِ مَجْدِكَ
 امیر المؤمنین علیه السلام برویان می نشینند و قضاوت و حکم می نمودند و در آن موضع کوفت
 کوفت می بود که بر آن نوشته بود ایه کریمه إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَبَيْتِ الظُّلْمِ
 فَمَنْ حَلَّ بِتِ كَمَا هَرَشِدُهُ مَجْمَعُهُ امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر پیشوهریکه بکوفت
 میان آب بوده که زالوتی در شکش داخل شد و که از آن مکید خون بزک شد بود و شکم
 آن دختر را نیز بزک کرده بود برادران دختر گمان حل با بر بردند و خواستند او را بکشند برای
 حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمد حضور امیر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در
 پس آن پرده نشاندند و قابله کوفه را امیر فرمود که او را انقباش کند قابله پس از تقبش عرض کرد یا
 امیر المؤمنین این دختر ابن است و فرزند در شکم دارد پس حضور امیر فرمود طشی عملوا زحمن او را
 و دختر را برد و آن نشاندند آن زالو که بوی سخن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روزها
 است که حضور دکت در از گرد و از کوههای شام قطعه برچی آورد و نزد پلکان طشت نهادند آن
 جنون از شکم دختر بیرون آمد نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد است که بعد از اعمال سنون
 چهار مرتبه و در وسط مسجد اعمال انجام داده می آید و در اعمال دکه الفضاء و بیت الظلمه
 در آخر هر بعد از فراغ از دکه حضور صادر علیه السلام انجام می دهند و لکن با همان ترتیبی که بتدین
 ظاهر در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ حضور در مزار نقل کرده اند اعمال را از کرمینا هم
 و اگر کسی خواسته باشد ترتیب مشهور عمل با بد اعمال دکه الفضاء و بیت الظلمه بعد از سنون
 انجام آید و در دیگر در آخر بعد از اعمال دکه حضور صادر علیه السلام انجام آید و در بالجه مکتوبیم پس در
 بود که الفضاء و در انجام دو رکعت نماز کن بعد هر دو که خواهی و چون فارغ شد بگو تسبیح زهرا
 علیه السلام را و بگو یا مالکی و مملکی و مستندی ^{بیتها} بِالنَّعِيمِ الْجِيَامِ مِنْ تَحْمِيْلِ الْبُخْتِاقِ وَجِيْحِ خَاضِعٍ
 لِمَا تَعْلُوهُ الْاَفَادِمُ رَجَالٍ وَجِيْحِكَ الْكُرْبِيُّ لَا يَجْعَلُ هَذِهِ الشَّيْءَ وَلَا هَذِهِ الْيَحْتَهُ مُصَلَّةً

روایت شده است از امام علی علیه السلام که در روز چهارم در مسجد زکوة ایستادند و قضاوت نمودند و در آنجا کوفت کوفت می نمودند و در آنجا آب بود که بر آن نوشته بود ایه کریمه إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَبَيْتِ الظُّلْمِ فَمَنْ حَلَّ بِتِ كَمَا هَرَشِدُهُ مَجْمَعُهُ امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر پیشوهریکه بکوفت میان آب بوده که زالوتی در شکش داخل شد و که از آن مکید خون بزک شد بود و شکم آن دختر را نیز بزک کرده بود برادران دختر گمان حل با بر بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمد حضور امیر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشاندند و قابله کوفه را امیر فرمود که او را انقباش کند قابله پس از تقبش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر ابن است و فرزند در شکم دارد پس حضور امیر فرمود طشی عملوا زحمن او را و دختر را برد و آن نشاندند آن زالو که بوی سخن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روزها است که حضور دکت در از گرد و از کوههای شام قطعه برچی آورد و نزد پلکان طشت نهادند آن جنون از شکم دختر بیرون آمد نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد است که بعد از اعمال سنون چهار مرتبه و در وسط مسجد اعمال انجام داده می آید و در اعمال دکه الفضاء و بیت الظلمه در آخر هر بعد از فراغ از دکه حضور صادر علیه السلام انجام می دهند و لکن با همان ترتیبی که بتدین ظاهر در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ حضور در مزار نقل کرده اند اعمال را از کرمینا هم و اگر کسی خواسته باشد ترتیب مشهور عمل با بد اعمال دکه الفضاء و بیت الظلمه بعد از سنون انجام آید و در دیگر در آخر بعد از اعمال دکه حضور صادر علیه السلام انجام آید و در بالجه مکتوبیم پس در بود که الفضاء و در انجام دو رکعت نماز کن بعد هر دو که خواهی و چون فارغ شد بگو تسبیح زهرا علیه السلام را و بگو یا مالکی و مملکی و مستندی بِالنَّعِيمِ الْجِيَامِ مِنْ تَحْمِيْلِ الْبُخْتِاقِ وَجِيْحِ خَاضِعٍ لِمَا تَعْلُوهُ الْاَفَادِمُ رَجَالٍ وَجِيْحِكَ الْكُرْبِيُّ لَا يَجْعَلُ هَذِهِ الشَّيْءَ وَلَا هَذِهِ الْيَحْتَهُ مُصَلَّةً